

دیوان جت فصا عنوان

سلام هائے میزمنوس مرحوم

جو که دو متری مرتبه بکمال صحت و نظر ثانی و جانفشانی

بو فور قدر دانی برادران ایمانی و هزاران هزار اصرار

شعبان حیدر کرار و موالیان حضرات ایتمه اطهار ۲

سطیح شاهی لکھنؤمین باہتمام عابد علیخان جلیہ طبع

آر استہ ہو کر گلہ شہ جنان ہوا۔ خداوند عالم مقبول عالمیان کر

واضح ہو کہ اس جلد کا حق تصنیف محفوظ ہو جقد ر جلدین و نگار ہوں اقم سطر لکھنؤ

راقم سید عبدالحسین تاجرتب لکھنؤ محلہ درگاہ سدراباغ

فہرست مطلع ہاؤں کے دیوان حضرت عثمان

صفحہ آغاز	مطلع	صفحہ اختتام	مطلع
۱	روضۂ خلد برین ہے بوستان مرتضیٰ	۳۹	جگہ سقا سے حرم خلق سے پیارا دیکھا
۲	مجرئی کرسی سے بالا ہے مکان مرتضیٰ	۴۰	مجرئی خلق میں ان آنکھوں سے کیا کیو
۳	ہو تخت پر جلو س جناب ایسے رکا	۴۱	ای مجرئی کیا دلبر را کا جب گنگ تھا
۵	جاگے نقیب دیکھ کے رخ بو تراب کا	۴۲	مژہ کی شاخ کو اشکوں سے برنگر دیکھا
۶	مجرئی وصفت بیان ہو سکے کیا حیدر کا	۴۳	جب خلق میں نہ باعث کون و مکان رہا
۸	تازہ ہے غم اسے مجرئی ہر بار حسن کا	۴۵	خون میں تڑختی شہیدوں کا سراپا لکھنیا
۹	مجرئی رن میں کٹ گیا جب سر حسین کا	۴۶	ہر دم گل تازہ ہے سلامی سخن ایسا
۱۱	خوشا رتبہ شہ دین کے رواق عرش فرشتہ	۴۷	مجرئی شاہ سے جب فیض دہلچا چھوٹا
۱۱	لوح قرآن کی ہے دروازہ رسول اللہ کا	۴۸	سلامی جادہ ملک بقا تکین ملتا
۱۲	سلامی واقعہ لکھتا ہوں عاشور محرم کا	۴۹	مجرئی سفر کے خجستہ جو کمر سے لکھنیا
۱۳	مجرئی جب کسی عادل کا زمانہ ہوگا	۵۰	مجرئی سینے میں کیا کیا دل سرور چوٹیا
۱۴	مجرئی جو غش الفت حیدر نہ جب لکھا	۵۱	مجرئی حر کو شہ سے جواذن دعا ملا
۱۵	جب بیامجرئی ہنگامہ شہد ہوگا	۵۲	گذر گئے تھے کئی دن کو گھر میں اب رہتے
۱۷	ہین ڈاکر شہد مرتبہ برتر ہے ہمارا	۵۳	مجرئی جبکہ شہ کے سراپا کٹ دیا
۱۹	داغوں سے جگر غرت گلشن ہو ہمارا	۵۵	مجرئی شہ کے عوض رن میں جو تھار رہتے
۲۰	عشم شہد میں مصروف ہو چل ہمارا	۵۷	کیا کچھ نہ زمانے میں شہنشاہ نہیں دیکھ
۲۰	کھاکے تیغ غم بشیر نہ بھر دی کھرا	۵۹	مجرئی شاہ سے امت کے لیے کھر چھوٹا
۲۱	سلسلے روضہ سرور کے جوین جا میرا	۵۹	بیتا جو ہر اک دیدہ مینا سے ہمارا
۲۳	فیض ہمو بھی ترا کے چشم گریان مل گیا	۶۰	مجرئی زخموں سے جب تن شکا جلن گل گیا
۲۵	سلامی عشم ہمسہ مان رہ گیا	۶۱	جو روٹیکا غم سرور میں یارولا دیگا
۲۶	مجرئی جب چرخ شہار شاہ والا ہو گیا	۶۱	وہ طاق کر گیا کسے کا وہ مکان نہ رہا
۲۸	روئے روزے رنگ چشم تر گلابی ہو گیا	۶۲	سیف برآن ہے رجز بطل رسول اللہ کا
۲۸	مجرئی سردار عالم جبکہ بے سر ہو گیا	۶۳	ہو بیان کسکی زبان سے اس کے عڑ جاہ کا
۲۹	مجرئی جیت ہو کیوں قائم زمانہ رہ گیا	۶۵	دست نوافشان میں لیکر فائدہ راقا
۳۰	مجرئی جسے غم شاہ شہیدان دک گیا	۶۵	ہے محفل سخن میں سخن کا سخن جو اب
۳۱	فیض خاموشی نے ذکر خوش بانی کر دیا	۶۶	سلامی ہے یہ خدا سے مری عادن رات
۳۳	مجرئی تاج شفاعت شہ سے سر پر رکھ لیا	۶۷	حیث او مجرئی دریا کے کنارے حار شہ
۳۴	مدد کو قبر میں سند زندہ بو تراب آیا	۶۸	نام حیدر کر کر کا سامان ہے آج
۳۴	سلامی ہم ہیں مزار شہد زمین سے جدا	۶۸	شہین خریف کوئی اپنا استہان کی طرح
۳۶	مضمون جدا ہو فکر جدا ہو زبان جدا	۷۰	مجرئی تیغوں سے بھر شہ ہوا شہد کا لوح
۳۷	مجرئی خاتمہ لشکر شہید ہوا	۷۰	کرتا ہے ارشاد نام سرور خدا چہن
۳۸	مجرئی لال بہر ہر کے جو گریان نہ ہوا	۷۲	سلامی کس سے ہو خبر بکا بند

بسم اللہ الرحمن الرحیم
دیوان فصاحت و عنوان

سلامہا کے میر مونس مرحوم

در دین الف

سلام
روضہ غلہ برین و بوستان مہر
مجرئی رضوان بھی جو کہ بغبان
ملہ
بلبل سبزہ کے جلنے بہان
کس تیری پر راج اسنان
ملہ
گھون جلا پیلو
خیر حیدر کوں کس کیس و مکان
ملہ
فی اگر چہ چو نہ کس کو نہیں
عقل کو کیا بل جب کو نہیں
ملہ
غیر اللہ و محمد رب دان
لاف الا علی کاغذ پیر و ناخانو
ملہ
دیکھو وقت دعا کا ہے ان

ملہ
مستطقت گفتہ سخن اس کی کیا
ملہ
مشیخون حبیبین و سخا
ملہ
کٹا آگہر یا بخشش است کو بجا
ملہ
اللہ اندکی سخا و عجب و عزم
ملہ
چشم پاک احمد سرسل و عجب
ملہ
دش نہو جائے دلا و عجب
ملہ
کبون نہو جائے دلا و عجب
ملہ
معصفت مطلق و زبان
ملہ
حاکم ام اللہ کی حق و زبان
ملہ
جو زبان اللہ کی حق و زبان
ملہ
خادق مولد و شہد و عزم
ملہ
پیش حق سب سے عزم و زبان

ملہ
صحن من غائبین ان کی عجب
ملہ
نہوئی اللہ کی عجب
ملہ
قلم اس کی عجب
ملہ
سخا و عجب
ملہ
بہر گیارہ و بار و بار
ملہ
تا پیشانی اس کی عجب
ملہ
اپنے سر پہ عجب
ملہ
قلم اس کی عجب
ملہ
دونوں عجب
ملہ
حاکم اللہ کی عجب
ملہ
دیکھو بابائش طاری است
ملہ
حاکم اللہ کی عجب

۱۰۰ کجھ تو نہ مان کے کماں کجھ
 ۱۰۱ زخم سر اور زمین ہے سر پہ
 ۱۰۲ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۰۳ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۰۴ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۰۵ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۰۶ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۰۷ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۰۸ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۰۹ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۱۰ خاک اور زمین ہے سر پہ

۱۱۱ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۱۲ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۱۳ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۱۴ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۱۵ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۱۶ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۱۷ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۱۸ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۱۹ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۲۰ خاک اور زمین ہے سر پہ

سلام

۱۲۱ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۲۲ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۲۳ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۲۴ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۲۵ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۲۶ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۲۷ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۲۸ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۲۹ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۳۰ خاک اور زمین ہے سر پہ

۱۳۱ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۳۲ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۳۳ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۳۴ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۳۵ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۳۶ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۳۷ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۳۸ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۳۹ خاک اور زمین ہے سر پہ
 ۱۴۰ خاک اور زمین ہے سر پہ

[illegible]

۱۰۰
 بعد از بی ہمت جناب ابر کا
 سلطان کی مکتب میں علی علیہ السلام کا
 اندر سے فقر حیدر گردن ابر کا
 رہتا ہوا بگاہ میں لیٹر چھوڑ کا
 دیکھو کہ رسول خدا کے در ابر کا
 فاضل کو بھی غمی نے دیا جام ابر کا
 جو ملک کے یہ حال جناب ابر کا
 کرتے تھے خاک بچا پاک نے آندہ ابر کا
 انشا عشر کے گھر گا گد ہوں تیار ابر کا
 بارہ درمی بین رہتا ہی لیٹر فقیر کا
 بان آن توں شہد قصا زبان ابر کا
 چکھا تھا جب منہ بھی باور کے شیر کا
 بر لوح دل نقش ہے بے غاثر ابر کا
 دیکھو اثر سے سخن دل پذیر ابر کا

۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴

۱۰۰
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں
 ۱۰۱
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں
 ۱۰۲
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں
 ۱۰۳
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں
 ۱۰۴
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں
 ۱۰۵
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں
 ۱۰۶
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں
 ۱۰۷
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں
 ۱۰۸
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں
 ۱۰۹
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں
 ۱۱۰
 ایک ایک طرف سے میں کیسوں کے باب میں

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

۵۴۹
 شکرین صاحبین یارین
 نام بردست خد اعقد کن حیدر کا

لام

تازہ در غم و محبت بر بار حسن کا
 ماتم کین کہ کند عوار دار حسن کا
 کھلا دیکھتے محبت جگر حسن کا
 ماتم و دیوید و خونبار حسن کا
 کھلیے ہو اپنے بین دل حسن کا
 پوچھا جو از مر ملائیل کا کجا ک
 کا ہی دیوانگ گل خاں حسن کا
 خون شہ سے لگنے لگے جھک جھک حسن کا
 کھل کھل جب ز بار حسن کا

۵۵۰
 غل پیر گھر ٹٹاؤ خان خان کا
 ہوتا اور سحر کے سحر حسن کا
 لکھنؤ کے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 کونہ کونہ کے کونہ کونہ حسن کا
 جیسا کہ لکھنؤ کے کھنڈے حسن کا
 جانی کوہ چھاتی سے لکھنؤ حسن کا
 سب کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 فوٹے کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 موت و راجہ کھنڈے کھنڈے حسن کا
 اب تم ہو امام دہقان کھنڈے حسن کا
 ای جانی کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 لکھنؤ کے قاسم کھنڈے کھنڈے حسن کا
 بود کجا کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا

۵۵۱
 فیل کے پیلے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 دم آ کے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 جب روح ہوئی کھنڈے کھنڈے حسن کا
 دیویدی چارہ کھنڈے کھنڈے حسن کا
 بارش ہوئی کھنڈے کھنڈے حسن کا
 نابوت لکھنؤ کے کھنڈے حسن کا
 پان تارک کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 نیک کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 کھنڈے کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 مقدس کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 تب کھنڈے کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 نابوت کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 تیار ہوئی کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا
 دیوان کھنڈے کھنڈے کھنڈے کھنڈے حسن کا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۱۳
 زبر کی روح مٹتی ہوئی تھی سانہا
 درد پہلے تے لئے جو عین سر
 ۱۱۴
 اے لاشے دفن ہو اور پڑا
 بے گور و بے کفن تن لہر حسین کا
 ۱۱۵
 کتنی تھی روح فاطمہ زہرا جوف
 اب تک اربے کفن تن ہے حسین کا
 ۱۱۶
 اپنے پیٹھ کے پیو تھا اور ج
 سایہ فلک خاک پر دستر حسین کا
 ۱۱۷
 مارا گیا جو تیر سے صغر تو بے شاہ
 اب غفر جب کہ حسین
 ۱۱۸
 صغر تو لائے سن میں جو نہ ہو حسین کا
 جتنا نہ جاے گھر میں دیہر حسین کا
 ۱۱۹
 بس وہ کہہ سہ حسین جب قتل ہو
 اس نہ پہلے جانے حسین کا

سلام
سلامی یون میں اپنے شاہ دین کا
پیر ہے جو اب المومنین کا
نور ہے انھوں کے کوئی بھی کبریا
نہ لگائے جان تا رہے اس زمین کا
رنگ جان تا رہے شاہ بوسے
تعلیٰ ہو چکا باریک شاہ اس زمین کا
نہی سے نام آچھو اس زمین کا
شاہ کبریا کہتے ہیں اس زمین کا
شاہ خاقان خاقان ہیں زمین کا
کہا شناسا کون کیا
نہ لگنا تو کہ نیر سے کون کیا
علیٰ آجب کی رافت عین کا
نہ بنا دیوے کو خاک و خون میں
پو انکڑے جگر روح الامیں کا
سجدہ خاقان میں کا
سہم میں کیا کوں شہر عین کا

۱۷۰
 نبیایا طوق بجاری غلاموں کے
 عجب تھا حال سجادِ حنین کا
 غضبِ درویشوں کو بے زنون کا
 کھلا سبز نیل پر وہ زبر
 یقتل میں پکاری آگے زبر
 کہ درالشاہر کے تارین کا
 اللہ نے غم میں تو قاتل میں
 ہوا اب اور داغ اس جبین
 رہا ہیں دھوپ میں طہنی زمین پر
 بن دو شیش مجھ کے کہین کا
 اسی کو مرادِ مرست کہے قند
 نواسا ہو جو ختم المرسلین کا
 خف ہک گر زمین لجا کے قسبت
 نیچے قصد مونس چہر

۱۱۲
 حرکت و حرکت
 اسکا جس کوئی آیت ہے بجا بیا بیا بیا

م

۱۱۳
 مجراں میں آفت حیدر کا
 از انکسوں سے فزونی کو تو نہ بجا بجا

۱۱۴
 اور سو چین کو روکو تو تم بغیر
 آقا تمھارا اعلیٰ کے اندر بجا بجا

۱۱۵
 باج جو بین رسول تو ہر مشرعی
 خالص بھی یا شک کو ہر بجا بجا

۱۱۶
 ہیکر کرید سید شاہی بویرو
 اور خافو احد میں یلینتر بجا بجا

۱۱۷
 کھنکھنے غنیمت کی کوئی بجا بجا
 اس جگہ سے کوئی بجا بجا

۱۱۸
 بازو و مصطفیٰ کا یہ ہر اور حال کا
 بس در آکا ہر سجدہ صغیر بجا بجا

۱۱۹
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے
 جہنک کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے

۱۲۰
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے

۱۲۱
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے

۱۲۲
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے

۱۲۳
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے

۱۲۴
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے

۱۲۵
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے

۱۲۶
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے
 کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے کھنکھنے

اتر کر یوں چمن اکرتا ہوا بار بار
 اس گل کے پاؤں تلک بھی نہ کرے جا
 جگر سے خاطر سے رہے جا رہے جا
 ہرگز گڑ سے رہے جا رہے جا
 کھانا شہر شہر اب دل اور جا
 فانی تو ہے کہ اس شہر کی
 عباس ابے شہر کے کبھی جا
 لاشہ بھی لٹے کے کبھی جا
 جب تک کہ جان میں ہے جا
 عورت میں ہی یہاں جا
 بائیلے خال ہو کے وہاں جا
 بہادران سے عادل جا
 تکریم کرنے بان سے عادل جا
 مشنرین کیا گواہی ہو جا

بانو پکاری اوتھے جا رہے جا
 پیدل تو نہ لے کر جا رہے جا
 بولے یوں کہ شافون بن جا رہے جا
 اب تو ہمارے میں دیکھ جا رہے جا
 کھانا شہر شہر اب دل اور جا
 فانی تو ہے کہ اس شہر کی
 عباس ابے شہر کے کبھی جا
 لاشہ بھی لٹے کے کبھی جا
 جب تک کہ جان میں ہے جا
 عورت میں ہی یہاں جا
 بائیلے خال ہو کے وہاں جا
 بہادران سے عادل جا
 تکریم کرنے بان سے عادل جا
 مشنرین کیا گواہی ہو جا

م

جب باجوری اسکا نہ ہو جا
 ہاتھ ہوگا مراد اور جا
 قدران ہوئی جب کوئی جا
 نب عیان نہ زبان مر جا

لکھن گانا زلی جسم علی اکبر
 رگ گل سے کوئی تیار ہو جا
 آج فرماں ہے جا رہے جا
 شاہ شہر شہر اب دل اور جا
 اور شہر شہر اب دل اور جا
 شاہ شہر شہر اب دل اور جا
 دین ساحل ہی عیاض لدر ہو جا
 شاہ شہر شہر اب دل اور جا
 بگینہ گل بیان کر جا
 مض کر شہر شہر اب دل اور جا
 تمہارا کوہان ہو جا
 شاہ شہر شہر اب دل اور جا
 بحر جرات کا وہ جا رہے جا

اس پر سب کی بات کو شکر کو دینے
 جانتے تھے جن ہائی بی بی بی بی بی بی
 شاہ آفتے نکلے تھے راضی و رضا میں
 غم غیب کی آفتوں کو جو ہو گا وہ تیرا ہو گا
 حرم نزع کیونکہ تیرا شریک کسی
 زانو سے سیدھا ہوا دوسرا سر ہو گا
 ننگے سران میں کھڑی ہو گئی ہر
 طلق شہر میں ہر کونے پر ہو گا
 بند بانی و بواؤں میں کھڑے ہو گا
 جو مقدر میں رکھا ہے وہ ہر کونے پر ہو گا
 شاہ فرما تیرے کو چاہے کون سا ہو گا
 قتل جیسے ہر جہاں لاد رہا ہو گا
 جس طرح سب کو تیرے لئے ہو گا
 کس سے چھوڑ دے تو خبر ہو گا

۱۷۰
 شاہ رودی کے کتبی کوئی سیکندہ
 آج بھی بانی جن کی یاد میں ہو گا
 ۱۷۱
 دیکھا ان مظاہر کو کتبی نے ہی
 میرے سپر کا فدیہ دے دیا ہو گا
 ۱۷۲
 میرے سپر کا فدیہ دے دیا ہو گا
 ۱۷۳
 میرے سپر کا فدیہ دے دیا ہو گا
 ۱۷۴
 میرے سپر کا فدیہ دے دیا ہو گا
 ۱۷۵
 میرے سپر کا فدیہ دے دیا ہو گا
 ۱۷۶
 میرے سپر کا فدیہ دے دیا ہو گا
 ۱۷۷
 میرے سپر کا فدیہ دے دیا ہو گا
 ۱۷۸
 میرے سپر کا فدیہ دے دیا ہو گا
 ۱۷۹
 میرے سپر کا فدیہ دے دیا ہو گا
 ۱۸۰
 میرے سپر کا فدیہ دے دیا ہو گا

۱۲۲
 کہا منیب نے جیتر سے شہر کی
 جیتی آگئی بہن کیل بار بار ہو گیا
 قلعہ سے
 شہر کو کاڑھے پڑھا کرتی کھڑے
 کون شہر سے رہیں برا رہے ہو گیا
 ۱۲۳
 اسکی مان فاطمہ زہرا علیہ السلام
 اس تلوار منیب کی کوئی شہر ہو گیا
 ۱۲۴
 بھی دونوں سے بچا گیا گنگا دون
 ایسا انسان ایسی شہر ہو گیا
 ۱۲۵
 سہل کے توان بابہ شہر میں بھی ہو گیا
 ایک دن سکا کوئی یار نہ بار ہو گیا
 ۱۲۶
 جو کس کو میری زبان کو پڑے اپنی
 بین نہ کہل سے گئے ہو گیا
 ۱۲۷
 بر چوچان کے گھوڑے سے گئے ہو گیا
 ہون میں نے پتر تا قدم ہو گیا

[illegible]

۱۰۰۰
 شہدائے حق سے حضور اسلمہ و اولیائے نبویہ
 دوزخ سے پیاپیا علیاً
 ۱۰۰۰
 شہدائے حق سے سخت ہو عبادت کے خط کی
 یہ آخری سبب دہ ہو غفر ہمارا
 ۱۰۰۰
 میدان میں وہ حضرت کے کہا غفر
 یہ سچ ہو کہ تو دوست لغز ہمارا
 ۱۰۰۰
 ہر غفر بھان تو وہ کی نہیں
 جو ہو تو بار دہی پاؤں ہمارا
 ۱۰۰۰
 الی تعالیٰ پسرین صلاۃ شہدائے
 مشتاق لحد کائنات کے سر ہمارا
 ۱۰۰۰
 شہدائے حق کے کہ جو عین عباس کے
 تبار کوئی اور بار دہے ہمارا
 ۱۰۰۰
 شہدائے حق کے جو بھر کے ہیں بکلو ذنب
 چاہتے ہیں کچھ مغرب ہمارا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

فصل
 سبھانے نئے زینب کو بیچیم
 بہت جاؤ کہ وقت برابر ہے ہمارا
 روئے کی صلہ لے کر کہیں حیان ہے ہمارا
 دل باز رہا میں نہ خواہے ہمارا
 جا پہنچیں گے بند کھن کے قہر میں
 کوئین میں خیر سار میرے ہمارا

لام

واغون سے جگہ غیرت گلشن ہمارا
 اور جبری فرد میں مکن ہمارا
 زینب کے کہہ کئے نئے مہتاب ہمارا
 بین دل و جان کو بھی چہ نہیں ہمارا
 کہہ کئے نئے ہر سوار دردن ہمارا
 ہاتھ اٹکے اپنی جوش میں ہمارا

فصل
 زینب نے نئے خضر کو کہہ دین شہنشاہ
 کس شخص پر نہیں روشن ہو ہمارا
 خضر نے کہا جب بڑھارت ہے ہمارا
 صر سے بھی چالاک نہیں ہمارا
 معلوم ہوا کہ یہ زمین ہمارا
 مقتل کو بھی اور ہی نہیں ہمارا
 شہ کئے نئے جو نظر آیا کوئی دو
 اس فوج میں دیکھو جسے نہیں ہمارا
 بن ایک سر سے کہہ لے سیکر ہمارا
 تلوار دن آردن اپنی رکن ہمارا
 اصحاب سے اکثر کہا کہ تھے چھ
 والہ علی جان دل میں ہمارا
 جو دست پر آسکا بھلا ہو وہ مراد
 دشمن جو علی کا ہو وہ دشمن ہمارا

فصل
 لوہے کہا کہ کلائے شہد
 کاٹا ہوا تیون سے گلشن ہمارا
 قاتل کے کہا سوٹ تو کاٹے ہو گریبا
 اور خاتمہ دہن کاٹے ہمارا
 مقتل میں صدا آئی تھی لاشیں ہمارا
 مخرج کفن آج نکاس تو ہے ہمارا
 یوں خواب میں سلم کہا بولا آج
 غرت پہچاں اول بھی روشن ہمارا
 خندق میں ہر زن سودا حکم ہو لکا
 اسی بجائی یہ عالم میں دن ہمارا
 کچھ دولت دنیا کی تو دوا نہیں ہمارا
 ملو در ایساں دامن ہے ہمارا

لام

۱۰۰
 جنگ بین کوئی نہ سر کر مقابل
 سامنے حق کے چلا کر کہیں با
 غور و تدبیر حسن مکالم مقابل
 ایک دوزن بین اکبر کی فریب
 جیسے آنکھوں کو اجاگر ہوا
 دل میں جو نقشہ کامل غداہ پہل
 کل عام سے ہم ادھر آئے تھے
 کو رخ منزل سے پہلے اس کو
 یہ کہ شکتی تھی اُس کے دہو پہ
 جب جہاز آ کے جاوالب ساحل
 افق شکست طلب آب گلہ کا
 کہ ہر گاہ بد فریب فاق
 کیا نخل تھا کہ پیر نیلے
 درجہ کو رکھی کہیں کوئی

۹۹
شہادہ فرماتے تھے سر مبارک علیہ السلام
فریح کن از نواب باغداد
۱۰۰
صغیر بن ترکی بن علی
۱۰۱
ماتم کر اور سنجلا دیو جی
۱۰۲
یکجا بھیجی
۱۰۳
شہر کے تھے شیخ دیو جی
۱۰۴
کو شہر میں بیچ کے قابل
۱۰۵
فاطمہ تھی تو دیو جی اس علم کی
۱۰۶
فیصلہ شہر پر کر کے
۱۰۷
وقت قتل شہر میں جس کے
۱۰۸
کنارہ کا چوبیس کی طرح مل
۱۰۹
رو کے علیان پہلے جاتی تھیں
۱۱۰
باغداد کے خطہ کے قابل
۱۱۱
چلے سجاد علیہ السلام نے شہر میں
۱۱۲
جس جگہ کے دیو جی کے

۱۶۷
آسمان گر تجھے غم نہ دے تو میری ساری سچائیوں
ہر پہلے میں غم شاہ کی مہکل ہو

۱۶۸
اسان سے روئے سرو کے دین جاؤ
دل کے آئینہ میں فردوس کا نقشاؤ
اڑ کے ساحل پہ ہو عباس کا گھوڑاؤ
شور تھا سخت سلیمان کے کیا اڑاؤ
آسمان سے ہو براق شبہ والا اڑاؤ
جن پہ بھیجے کہ پری نیکے فرشتا اڑاؤ
چوڑے کمر چرخ چرخست خدا کا اڑاؤ
وہی بہاڑوں نے صد اکو سے کیا اڑاؤ
درد دل سے کسی مومن کا ہو جو اڑاؤ
چرخ سے خاک نفا کے سے سجا اڑاؤ

۱۰۰
 پہنچ چکی ہیں جیسے سرسکا آؤ
 ۱۰۱
 سر آؤ کسی خود سر کا تو چہرہ آؤ
 ۱۰۲
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۰۳
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۰۴
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۰۵
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۰۶
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۰۷
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۰۸
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۰۹
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۱۰
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ

۱۱۱
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۱۲
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۱۳
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۱۴
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۱۵
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۱۶
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۱۷
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۱۸
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۱۹
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۲۰
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ

۱۲۱
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۲۲
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۲۳
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۲۴
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۲۵
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۲۶
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۲۷
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۲۸
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۲۹
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ
 ۱۳۰
 کہ جو تیری یاد پہنچے جو تیرا آؤ

چو جبکہ عابد نے پہلے پہلے ازار سے
 ابر کو دامن پر نہ تو گریبان لگایا
 گھٹ گئی نہ خوشی، غصہ نہ ترس نہ
 نینچ بڑھ جائیگا جسم کوئی فلاں لگایا
 لکت ہستی بن ہر اک کو جمع غلط ہو
 پر زمین مجھ سے غلط پر لگا لگا
 کیا فاعت تھی کہ نہ خبر نہ لگا لگا
 ہمسراں میں بھی اگر گروہ داتاں لگایا
 غصہ کو فدیہ دل رشہ میں لگا لگا
 صبح کو درخت میں رشہ درخت لگا لگا
 چو جبکہ دیکھ لیا ناناں میں رہ رہ
 اپنے اس چاکر گریبان لگایا
 مامر سر دین کو جی سے لگا لگا
 کہنے کہے صبح کو داناں لگایا

۷۱۷
 داغ لائے کو ملا بھی کو صد بارہ جگر
 چاک کرنے کے لیے گل گوار بیان گیا
 ۷۱۸
 تیرے چہرے کی ہر چوٹی شہ نفع حیدری
 اربین مہالوں کی لطف بقا بیان گیا
 ۷۱۹
 چوہ اکبر سے زکین تھا آج بھی
 بے وقوف کو کس سے گلستان گیا
 ۷۲۰
 ایک وراثت عزا دیکھ لیا فتنہ
 تھا کارن قیمت مکان چکوازار گیا
 ۷۲۱
 کہ بلا ہوئے نہ تو ہر زینت سے کہا
 آؤدو تھی جب کی سب سے وہ بیان گیا
 ۷۲۲
 کھا کے سینوں پر نابین چھ گیا
 فیر کے چہرے پر نوزن کا بیان گیا
 ۷۲۳
 آگئی جب اٹھ ٹیلیفون گیا
 بے جا بلے بلے چٹان گیا

۱۰۰۰
 راز ہر راز کہتے تھے اہل رے جین کو کھلے
 کیا غیب ہی خاک میں کیا گلستان
 ۱۰۰۱
 باپ کے نام میں جانے سے پہلے گریباں گلیاں
 و عجمان ہو پورے دہان
 ۱۰۰۲
 نزع میں جسے یہ سب نے کر کہا
 کیا تھے جاگڑا دھڑکے گلیاں
 ۱۰۰۳
 جس نے فرمایا وصال
 ما ولان نعمتون کیا غنڈوں گلیاں
 ۱۰۰۴
 تو کی کاغذ میں سلیمان کی زاری میں پڑ
 نہ کہ دوغ اور کجک باغ غنڈوں گلیاں
 ۱۰۰۵
 قرب حق ملتی ہی تھوڑا سیچن
 جان پہننے سے اھر کی جانان گلیاں
 ۱۰۰۶
 قاتلان شاہ کو قلعہ سے دربار میں
 جو تو تھیں بول حق کو زندگیاں

چوٹ کر روئے گئے درد دل پہ سجلاؤ
 آبلے سے جب رخسارِ مغیلاں مل گیا
 دیکھ کر شکر کا سہیون سبک دے گئی
 قیدی میں دروغِ وقت کا سامان مل گیا
 روکے پوچھا یہ سجادہ غریبان مل گیا
 جو دین میں زائر کو رہا نہیں مل گیا
 تودہ بیل کر دو توشہ کیسے مل گیا
 چھپے کرنے کو جنت کا گھاتان مل گیا

سلام

سلامی غم بھراں رہ گیا
 مین نہا میں کا روان رہ گیا
 دوارا یہ صاحبِ قرآن رہ گیا
 فقط ترہون کا نشان رہ گیا

ذرا کچھ خواب کا ریشہ
 کہاں سے یہ آکا کہاں رہ گیا
 مرنے پر دنیا کا عبرت کی با
 دلا میں دین و جہان رہ گیا
 رہی آہ سے سوز غم کی تودہ
 جلوس بجا اور دھواں رہ گیا
 بنی بڑھ گئے دیان سے سراج میں
 کراچ القاس بھی جہان رہ گیا

شکرے جا بجا انبیاء کے قدیم
 کوئی بان پا کوئی وان رہ گیا
 زبے وقت منزل مصطفیٰ رہ گیا
 شارک سے کم آسان رہ گیا
 کعبہ عصمت فاطمہ کا فخر رہ گیا
 سخنِ حبیب کے نیرِ زیان رہ گیا

کھاٹنے کی کونو غم کھاؤ میں
 کہ پیاسا مر سب ان رہ گیا
 تکیا سوئے جنت علیہ السلام رہ گیا
 زین پر سدا کا نشان رہ گیا
 پورا بھگتی دیان کی عباس کو
 والی میں شہرِ زیان رہ گیا
 الم خیر میں خبیب باسے علم
 کہے باخدا کا نشان رہ گیا
 شائے لگا کو تو کو جو درِ حشر
 وہ دریا پلشتہ دیان رہ گیا
 کتنی تھی صفرا و دینِ بیلو
 مگر نیک جب بر جہان رہ گیا
 بوسے گھر کو شجاعتِ نعلو دنیا
 کہیں جبل سے مکان رہ گیا

قطعہ
 ملان میں شہ کو جو کوئی عجب
 توپ کر دل فاقوان رہ گیا
 قطعہ
 کہا اس کو تو فاقاں پیر
 کہہ کر کب رہ جان رہ گیا
 قطعہ
 وہ جنگل میں بڑا سی ماہی
 جابا پیر سے کہاں رہ گیا
 قطعہ
 لگا ملک صفت جب بے حکم
 توپ کر رہا بر کمان رہ گیا
 قطعہ
 دھڑوٹ سے غرغرائی میں
 دھڑکا تپ کر سہاں رہ گیا
 قطعہ
 جہ جہ دیکھا جو سجاد نے
 کچھ سے اٹھکھو ان رہ گیا
 قطعہ
 کچھ سے قیدم سے تیریا العبا
 کھلے بن کائنات رہ گیا

قطعہ
 دم گر کہتے تھے سجاد پیر
 جوان مر گئے نیچاں رہ گیا
 قطعہ
 مقدر میں بھی پیرا روی
 گیا فاقاں ساربان رہ گیا
 قطعہ
 پوچھا جو اب فاقاں کمال
 رہا جو پس کا ردان رہ گیا
 قطعہ
 نہ عابد رہے اور نہ زلفاں خلم
 فظا ذکر طوق گران رہ گیا
 قطعہ
 وطن میں جو کتا تھا سجاد سے
 کو ابن زبر کسان رہ گیا
 قطعہ
 علی کے پیر کس طرف چلے
 کہہ کر کب نہ جان رہ گیا
 قطعہ
 تو کہتے تھے عابد کب مگر
 بس اک زندہ میں نیچاں رہ گیا

قطعہ
 گنگا دریا سے موتیں چلے
 پیر گرن پیر گران رہ گیا
 قطعہ
 مجھ کو جب حشر شاو والا ہو گیا
 نامہ اعمال جنت کا قبالا ہو گیا
 قطعہ
 باعثِ نعت نشان شاہ و لا ہو گیا
 مجھ کو عباس کا تیرہ دو بالا ہو گیا
 قطعہ
 ماہِ زہر پر بوئی ایسی چھائی رہ گیا
 اربیع شام سے شبِ کمالا ہو گیا
 قطعہ
 چھ کے کیا کرتے کتا تھا لا ہو گیا
 پائیں میں غلغلی کے مارا ہو گیا
 قطعہ
 دشتِ زمیں میں بوئیں کتا تھا مارا ہو گیا
 زہرِ کمال سے مارا ہو گیا

طاعتین بر سر کتب معنی خلافت و
 پنج خجسته مری آردی کارایا
 کوشش از شاهین
 دوزخ کو بیان از جو
 جای بوی بوی به فضل

سیر
 دے روتے رنگ شہر گلابی سیر
 جگر فی اشک گلابی سیر
 روتے دیکھ جھک شہر گلابی سیر
 فن فکرا ہی ادنیٰ شہر گلابی سیر
 از غم ساز رنگ گل رخسار مشکلی سیر
 آہ بھی ناہن آہیں شہر گلابی سیر
 صغیر بچہ دھانی ہو گیا سیر
 بڑا ہو گیا دل حیدر گلابی سیر

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۵۱۲
قتل صغریٰ خبر سنتے ہی اوفٹا لہو
صاف رو سے اکو بے پگھلائی ہو
۵۱۳
شوقِ صدمہ طعورِ امن جو جا بخت نہید
۵۱۴
ہر جا بختِ شہید کو فرگلابی ہو گیا
۵۱۵
بہارِ حسن و حسرتی رشتہ نگلابی ہو گیا
۵۱۶
زرد حریت ہو گئی رشتہ نگلابی ہو گیا
۵۱۷
فونِ ترکم سے جب کو آفس نگلابی ہو گیا
۵۱۸
بچو! لاس سڑا سگلابی ہو گیا
۵۱۹
عربی سڑا عالم جیکے سگلابی ہو گیا
۵۲۰
غلامِ زاری سے بیکار ہو گیا
۵۲۱
فکرِ بھائی ہو گیا بھتیجے ہو گیا
۵۲۲
کے پیر گزرتے ریشم کا نقد ہو گیا

۱۰۰ غم سرورین و آوار و کشتن یک
کچھ ضروری نہ اسرار کھک کچھ پور گیا
۱۰۱ چنانچہ مل سے کچھ کین با نام
۱۰۲ رات چن میں ہم فرض کو زور دیا
۱۰۳ تشنگی سے کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۰۴ چاہے کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۰۵ دہم درہم سنگداری کچھ کچھ
۱۰۶ پہلے گمراہ تھا پراہ جنت مل گئی
۱۰۷ بہر زنیادین جب کسار ہو گیا
۱۰۸ دیکھ کر کچھ شہدائے کشتی ہو گیا
۱۰۹ بن میں ابادی مٹتی دیوانہ ہو گیا
۱۱۰ غم و فدا کے اوج پہنچ گیا
۱۱۱ جہاں کلم ہے جہاں کچھ کچھ
۱۱۲ شکر ہے میں ملای جب شکر ہے
۱۱۳ نہر پیت عباس اور پور گیا

۱۱۴ چکر کھاس کے فریاد سے پور گیا
۱۱۵ بے بدنام پور گیا کچھ کچھ
۱۱۶ کشتا تھا لعین اللہ دی کچھ کچھ
۱۱۷ کچھ ہی حلقوم پور گیا کچھ کچھ
۱۱۸ تو جی جب بندہ ان سے کچھ کچھ
۱۱۹ بانو جلانی کشتا پور گیا
۱۲۰ جنت دریا سے نہ کچھ کچھ
۱۲۱ جسکی خاطر موتی دو کچھ کچھ
۱۲۲ دشت میں جکی جو بن حسن کچھ کچھ
۱۲۳ صورت آپ سب میدان سنو پور گیا
۱۲۴ کتنی نفی زلزل میں پور گیا
۱۲۵ مجھ سے کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۲۶ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۲۷ پوری آنکھوں میں ہرمان ہو پور گیا

۱۲۸ غم
۱۲۹ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۳۰ گروہ و فوج کچھ کچھ
۱۳۱ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۳۲ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۳۳ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۳۴ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۳۵ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۳۶ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۳۷ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۳۸ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۳۹ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۴۰ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۴۱ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۴۲ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۴۳ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۴۴ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۴۵ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۴۶ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۴۷ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۴۸ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۴۹ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
۱۵۰ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ

سیرے روئے لے کلچہ میرا مانی کر دیا۔

۱۰
 احمد و جہد رنج و دوزخ یک صانع ہے
 نقیض اول ان کو ہر یکم نقیض ثانی کر دیا
 ۱۱
 نو کند ہو کردار از خود کسی چو پای
 موت کریم میں کس کس کو کافی کر دیا
 ۱۲
 چو کج گوئی نہ یون برباد ارم اوین
 حق نے چو کس کوئی کیجی گمانی کر دیا
 ۱۳
 تنگی کا حال تنگ نہ کر دیا
 کبھی نے شاہ کی پیروی کر دیا
 ۱۴
 ذکرین کیا کے آخری عمر عیش
 واسے کس دولت کو حق قیود کر دیا
 ۱۵
 فقیرین بھی بدی تن کو غفلت کر دیا
 گریہ بچوں کے ہر کس کو غم کر دیا
 ۱۶
 دیکھا ہے شے تکلیف کی خوشی کر دیا
 دیکھا ہے دین مہربانی کر دیا

و خیر نبی کی وین کی علی خانی
 وین غنمی کو موت بیجان کر دیا
 اللہ کی شہید کی علی سے
 موت کو چکر اٹھا زندگانی کر دیا
 طبع شعلے نخل بین کی جانچا
 بنے اجل دو چرخ کی جانچا
 ن کے لئے نخل سے سوئی جو انی کر دیا
 فوں نے ورن کے پیر کی آہ کی
 بیچر کجا جب طے پڑا آہ کی
 ناز دل کو عسک ناوازی کر دیا
 اے فکے منے مرغ کا کا کھینچ کر
 تیکو تنگ خانہ بزدلی کر دیا
 بیچار کو غم نے گھلایا اے
 جسم کو شہید ناوازی کر دیا

[illegible]

آئین کی جانب سے نقطہ خالیہ
بنی اقدس کو قرآن کی نشانی کر دیا
غیب رخ شاہ والا میں لکھے شہینہ
اس میں کون سے نبیوں سما کر دیا

سلام

محرر آج شفاعت نے سر لکھا
جب علی سے کہ میں نے کچھ لکھا
جب کہ یہ کہ میں نے لکھا
جب کہ یہ کہ میں نے لکھا
جب کہ یہ کہ میں نے لکھا
جب کہ یہ کہ میں نے لکھا
جب کہ یہ کہ میں نے لکھا
جب کہ یہ کہ میں نے لکھا

ارہ سے بتوں کو خست کر دیا
جس کو بجا بخت میں نہ کر دیا
کچھ کی تیغ دو دم کی جب جک جیل
باغی کہ میں نے کچھ لکھا
دی صاحب کی ہر شکل میں لکھا
میر کا اپنے بیکر شہینہ لکھا
کتنے تھے شہینہ شہینہ لکھا
خلق میں موفاتے برادر لکھا
کتنے تھے شہینہ شہینہ لکھا
لاشہ اصغر کو ہلو لکھا
فاطمہ اس کہ میں نے لکھا
بہر نامہ دو عالم میں لکھا
غیر بیان صفائے حق لکھا
بھنے لکھا کہ میں نے لکھا

کیا تو شکر بلا جملے نہیں کیا
بازہ کی حکم کا نہ لکھا
شاہ پر ہے پر دگی زینب کی لکھا
استباحتی کا بد اس لکھا
عشق ترکان علی اکبر میں لکھا
دل سے خود اپنے میں لکھا
ساتھ ہی گھوڑوں اور چوہوں لکھا
مکر میں جسے دونوں کو برباد لکھا
میں نے دم کہ میں نے لکھا
فون کہ میں نے لکھا
کتنے تھے عابدین کیا لکھا
پاؤں جب چھو لکھا
میں نے لکھا کہ میں نے لکھا
ماؤں کیوں اس میں لکھا

سلام
 سلامی ہم بین مزار شہزاد حسن علی خاں
 مزار جنت کدیل جو میں سے خاں
 حبیبیوں کے لئے جسے سن پڑا
 کہ جسے چاند بنو ماروں کی آواز سے خاں
 کئے جو ہر نے کو قاسم کو کئے خاں
 حسین بن ابی اظہر میں جس سے خاں
 عیسیٰ کو سن آج کوں لڑائی قائم
 میں کس آج کوں لڑا ہوا دو کس سے خاں
 کہ میں قصہ دلا ہوا ہو دو کس سے خاں
 کہ میں قصہ دلا ہوا ہو دو کس سے خاں
 پیا کوئی تھی دی جان جب کہ پیا
 گلا ہوا میری کبھی کا تب سے خاں
 گلا ہوا میری کبھی کا تب سے خاں
 غلام سے آرت لکھتے تھے چول بن کر
 لیون آتی تھی ذوق جو خاں
 عیش تھی کہ بہت حسین بن تھی
 یعنی قصہ محبوب آتش سے خاں

سلام
 بخت کو چھوڑ کے جا میں علی کسم
 کہ بلبلین کبھی بھی نہیں ہے خاں
 بزدلی کی ہی خادم سے نفی خاں
 سر اس دو عالم کو کس سے خاں
 کیوں کئے تھے راحت کس سے خاں
 کہ اب جلد ہی میں سے خاں
 پیر و روتنی تھی صفا کس سے خاں
 بانی کیا کوئی نہیں ہے خاں
 چھٹا بیکر کا کلا طوف سے خاں
 ہمارا چاند ہوا شام میں کس سے خاں
 غلام کے فضل و عنایت سے خاں
 کبھی ہوگی قصہ دہری خاں
 سلام

مضمون جلدی کو فکر جلدی زبان خاں
 اور جوئی اور سب سے طرز بیان خاں
 بننا خاں نے عمدہ مداحی حسین
 دل شکر کر رہا ہو جلدی زبان خاں
 بربادی ریاض محزون جو نظم
 بلبل صلا چلے گئے باغبان خاں
 کئے تھے شاہ جہاں کے دین خاں
 اب ہم سے باختر بار بیکان خاں
 صفر بارو کے کہنی تھی آبل جل
 ہونا اور مجھ سے تب کبھی زبان خاں
 کہنی تھی ان کلچے پہن تیرم
 جب ہو ہو صخرہ روکان خاں
 غلام کے ساتھ بلیان بر کی قدیم
 بنم جلدی دماغ غم پرمان خاں

جنگ کیا آئینہ نشین کا تاج بھون بھون
جب تکین قتل پیر کا نقشا دیکھا

سلام

او خبر تیری کہا باد بزم را کا جگہ تھا
روان پیران تیرا تاجی اور جگہ تیرا
قلم طبع طبعین باد بزم را کا جگہ تھا
کتنے کتنے الٹے الٹے اور پیران تیرا
بیلان میں الٹے الٹے اور پیران تیرا
دشمن کی تیرا دشمن کی تیرا

کیا جانے نرسو تیرا تیرا تیرا
کیا جانے نرسو تیرا تیرا تیرا
کیا جانے نرسو تیرا تیرا تیرا
کیا جانے نرسو تیرا تیرا تیرا
کیا جانے نرسو تیرا تیرا تیرا

بالین یہ کلمہ ٹپٹے قلم اور حیدر
اور غلام کے زانو پیر کا نقشا

اب تک کہ کما ہے پیر کا نقشا
نست میں ہی خنجر کی کانٹا تھا
نست میں ہی خنجر کی کانٹا تھا
نست میں ہی خنجر کی کانٹا تھا

بہترین مہیا تیرا تیرا تیرا
بہترین مہیا تیرا تیرا تیرا
بہترین مہیا تیرا تیرا تیرا
بہترین مہیا تیرا تیرا تیرا
بہترین مہیا تیرا تیرا تیرا

سلام

مژدہ کی شاخ کو شکوہ گویا دیکھا
سلامی خنجر غم شہا کا تر دیکھا

عجب سفر کر لایا دنیا میں
کہ میں سفر سے بہتر کوئی سفر دیکھا
کہ میں سفر سے بہتر کوئی سفر دیکھا
کہ میں سفر سے بہتر کوئی سفر دیکھا

بہترین مہیا تیرا تیرا تیرا
بہترین مہیا تیرا تیرا تیرا
بہترین مہیا تیرا تیرا تیرا
بہترین مہیا تیرا تیرا تیرا
بہترین مہیا تیرا تیرا تیرا

سلام

۱۰۰۰ شال شاخ تھکے جب ہم پہنچے
 ۱۰۰۱ نہال عمر گئے تھے پیل
 ۱۰۰۲ کسی جی کے مکان میں یوں نہ
 ۱۰۰۳ رسول یک کا درخشاں گھر دیکھا
 ۱۰۰۴ شاکر پرچم جو جوں ہواں دیکھا
 ۱۰۰۵ کہا چین آکر کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۰۶ اٹھا غارت کو تابوت کی دیکھا
 ۱۰۰۷ اسی کی شہر میں سب گئے دیکھا
 ۱۰۰۸ فلک پر چھب چھب گئے دیکھا
 ۱۰۰۹ اسی کو شام میں ہر گئے دیکھا
 ۱۰۱۰ کجا چھب گیا بانو کا غم میں غم دیکھا
 ۱۰۱۱ جہا ہوا وہاں کھانوں کے دیکھا
 ۱۰۱۲ باپ کیون ہوا وہاں کھانوں کے دیکھا
 ۱۰۱۳ خود میں نہ فکری نہ شکر دیکھا

۱۰۱۴ قدین ہوا اسے کو آفتاب شہ
 ۱۰۱۵ منج حسین کو جس نے عرف میں دیکھا
 ۱۰۱۶ خوشی سے منج ہوا آفتاب شہ
 ۱۰۱۷ کھلا ہوا فلک بدر عمر دیکھا
 ۱۰۱۸ خوشا رواق عکدار و درویش شہ
 ۱۰۱۹ خدائے نور کا جلوہ ادھر ادھر دیکھا
 ۱۰۲۰ عجیب نماز پر خوشالذات باریت شہ
 ۱۰۲۱ کدوا تران کو پڑھتے ہی عمر دیکھا
 ۱۰۲۲ شاہ جہاں شہ شہ شہ شہ شہ
 ۱۰۲۳ فلک سے چنگ آکر کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۲۴ فلک سے چنگ آکر کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۲۵ فلک سے چنگ آکر کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۲۶ فلک سے چنگ آکر کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۲۷ فلک سے چنگ آکر کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۲۸ فلک سے چنگ آکر کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۲۹ فلک سے چنگ آکر کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۳۰ فلک سے چنگ آکر کوئٹہ دیکھا

۱۰۳۱ کسی کا عمل کسی کا نصب کیا دیکھا
 ۱۰۳۲ بنی نمائے کا بزرگ عمر دیکھا
 ۱۰۳۳ گرسہ قدم پر دروازوں کی سخت دیکھا
 ۱۰۳۴ نوبت سے آجے آمادہ سفر دیکھا
 ۱۰۳۵ خدا کا شکر کوئی کہ بننے کو دیکھا
 ۱۰۳۶ مزار پاک خورشید کا جب نور دیکھا
 ۱۰۳۷ جب خلق میں باعزت کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۳۸ مجاہد کیون میں ہی آسمان دیکھا
 ۱۰۳۹ کسان کسی کا آج سلام کی کمان دیکھا
 ۱۰۴۰ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۴۱ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۴۲ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۴۳ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۴۴ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۴۵ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۴۶ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۴۷ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۴۸ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۴۹ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا
 ۱۰۵۰ جب شال شاخ تھکے کوئٹہ دیکھا

جاری را امام کلب بطلکا شک
 جنبک گلے بچرخ قفل روان را
 زنبوب گئے تھے جو کفار بادہ کر
 بازو پر تاجات سب کی نشان را
 باقی رہی اسیری عابد کی داستان
 زبیران زمین دلوں لگن را
 فاسم کی شادی محفل اسلم سے کمر بچی
 بڑی خوشی ہی زبنا شاوان را
 افسوس نہ کھا تو سنگام چو مک
 حضرت کا قد خمیدہ شال کمان را
 گنتے تھے فرات سے لبراب را
 پیاسا رانقظ نور کاروان را
 کوئی نہ جان چلا گیا سب کا قافلہ
 کوئی نہ جان تار نہ تار لگان را

تہیات مگئے پچی پایہ نشین
 یکس کی لاش پر سہم ساربان را
 مارے گئے جون میں جو تان المیت
 چالیں وزیر خاک غن نشان را
 شکوہ کیا سب کی انصار کشاہ
 شکوہ ہر ایک کی دروزبان را
 سلم کے بیٹے را وطن سے جھکے
 افسوس جب قرب بہت رواں را
 عابد سے چیمیاں پچی تابشام
 آلودہ خون حلق میں لکڑان را
 اکبر کو دیکھ کے کتے تھے لرزوا
 افسوس بڑی خلق میں پیو جان را
 کتے تھے شاہ بابی دوا صغر کو خالو
 مولیٰ پرین کر نشہ دیان را

شبہ کتے تھے قلم جو کھان کی لہجہ
 اب دروازوں میں کجا کمان را
 غبارِ جبین عالم امکان میں آج تک
 پیاسا پھی دن کر کسین سہمان را
 جاکے آتے آتے جسم آ جلیان را
 نادیدنت میں سرور طیان را
 جہلم تلک شہیدان کی لاشوں پر شام
 اس شہر آتے تھے با پھر بیان را
 عابد کو نہ لینے دو کتے تھے ازل کین
 بیٹھا جہان پھر دین پیاوان را
 گنتے تھے کہ نشہ غم دل پر دبدم
 عابد کی جہنم سے صد خون را
 جہلم کو لاش شاہ عابد کے کرب
 من تر افطر بہت اکو جان را

۱۱۰
توین کی جو کلمیں پائیں تیں
خج کو ملا کہ پوچھ شکل کو تنہا کھینچیا
۱۱۱
بوسہ خستہ شمر نہ زانو در کھینچیا
سائستہ زیب کے اکو درود پر در کھینچیا
۱۱۲
کھینچے تھے اکبر چمن کی کھینچیا
جو جی بوسہ کر کے کھینچیا
۱۱۳
پھر اک مجلس میں جلوس کھینچیا
ایک گوشہ میں بنیں کر کھینچیا
۱۱۴
کھینچے تھے مابہ کی کوئی خاص کھینچیا
پرستہ لودن کے کھینچیا
۱۱۵
دنت غارت نثر غلام کے کھینچیا
پیلے سر کے کھینچیا
۱۱۶
ابو جلالی اک کھنڈ کا کھینچیا
نہ سے غلام کینڈ کا کھینچیا

۱۱۷
کھینچے تھے کبیر کا کھینچیا
گرد خج کے کھینچیا
۱۱۸
نموتنا خواجہ کھینچیا
رنگ کھینچیا
۱۱۹
کھینچے تھے قوم اسد کھینچیا
چھوڑو کو کھینچیا
۱۲۰
نادر عدیان زطر سے کھینچیا
عقد کا کھینچیا

لام

۱۲۱
ارد گل نازہ در سلامی کھینچیا
مخفا خواجہ کھینچیا
۱۲۲
نہدوت شکر کھینچیا
اب سے چھپتا قیامت کھینچیا

۱۲۳
قاسم کے کھینچیا
بودیجا جی بیاہ کا کھینچیا
۱۲۴
نہ کھینچے تھے صبر ایسا کھینچیا
سرخ سے کھینچیا
۱۲۵
کھینچے تھے ادا شاد کھینچیا
ہونٹ سے کھینچیا
۱۲۶
مان کھینچے تھے قاسم کھینچیا
مٹوانے کھینچیا
۱۲۷
کھینچے تھے ہی کھینچیا
ہو دیگی کھینچیا
۱۲۸
کھینچے تھے کھانڈ کھینچیا
چھوڑے کھینچیا
۱۲۹
نہ کھینچے کھینچیا
پوشاک جی ادبی کھینچیا

میدان میں چھٹی لگا کر کے نودو
 ہونٹوں کا خاتم کے شاہین بنایا
 قلعہ میں اک کتنا خا سجاد رو
 کئے میں اک تولا ہوں کہ طوں بنایا
 کچھ نام تو بلا ہوں کہ نفس
 کچھ کچھ دل سے نفس
 کتنے کتنے تہ کچھ کچھ بنایا
 کیا حال کئے تم سے یہ بخور بنایا
 بین فاطمہ وادی مری مخدوم عالم
 دادا اور علی سا شہر بنایا
 دادر اور علی کتنے بنایا
 شہر کا بنایا ہوں مجھے کتنے بنایا
 بران دونوں ہی نام آسیر بنایا
 طالع سے باز ہوئے مجھے بنایا
 جب کہ آقا دارا کے ہر شہر بنایا
 کہ جاتا تھا دارا کے ہر شہر بنایا
 نہ کتنے کتنے زبان پس بنایا
 کہ جاتا تھا دارا کے ہر شہر بنایا

طالع سے کتنے کتنے بنایا
 قلعہ میں چھٹی لگا کر کے نودو
 ہونٹوں کا خاتم کے شاہین بنایا
 قلعہ میں اک کتنا خا سجاد رو
 کئے میں اک تولا ہوں کہ طوں بنایا
 کچھ نام تو بلا ہوں کہ نفس
 کچھ کچھ دل سے نفس
 کتنے کتنے تہ کچھ کچھ بنایا
 کیا حال کئے تم سے یہ بخور بنایا
 بین فاطمہ وادی مری مخدوم عالم
 دادا اور علی سا شہر بنایا
 دادر اور علی کتنے بنایا
 شہر کا بنایا ہوں مجھے کتنے بنایا
 بران دونوں ہی نام آسیر بنایا
 طالع سے باز ہوئے مجھے بنایا
 جب کہ آقا دارا کے ہر شہر بنایا
 کہ جاتا تھا دارا کے ہر شہر بنایا
 نہ کتنے کتنے زبان پس بنایا
 کہ جاتا تھا دارا کے ہر شہر بنایا

طالع سے کتنے کتنے بنایا
 قلعہ میں چھٹی لگا کر کے نودو
 ہونٹوں کا خاتم کے شاہین بنایا
 قلعہ میں اک کتنا خا سجاد رو
 کئے میں اک تولا ہوں کہ طوں بنایا
 کچھ نام تو بلا ہوں کہ نفس
 کچھ کچھ دل سے نفس
 کتنے کتنے تہ کچھ کچھ بنایا
 کیا حال کئے تم سے یہ بخور بنایا
 بین فاطمہ وادی مری مخدوم عالم
 دادا اور علی سا شہر بنایا
 دادر اور علی کتنے بنایا
 شہر کا بنایا ہوں مجھے کتنے بنایا
 بران دونوں ہی نام آسیر بنایا
 طالع سے باز ہوئے مجھے بنایا
 جب کہ آقا دارا کے ہر شہر بنایا
 کہ جاتا تھا دارا کے ہر شہر بنایا
 نہ کتنے کتنے زبان پس بنایا
 کہ جاتا تھا دارا کے ہر شہر بنایا

۱۰۰
 باو کو بھی کہیں نہیں چھوڑا چھوڑا
 سوئے بیکر کی آغوش میں چھوڑا چھوڑا
 جب کہ شہزادہ اس سے سوچنے لگے کیا
 شہزادہ اگر ملے گا اب مجھ سے کیا چھوڑا
 ۱۰۱
 باب کو شاہ سے کیا دست نویں لکھے
 سگتے پھرتی ماہر کا قضا چھوڑا
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 باو چوڑی تھی کیا بیکر کی بجائی جان
 دودھ پینا باو مجھ سے مرچا چھوڑا
 ۱۰۴
 باب کو چھٹ کر کیا بجائی جان
 کو دامن کی چھٹی میں سے سوچا چھوڑا
 ۱۰۵
 قتل کے دور پر صد شہر کیسے چھوڑا
 کہہ دینا کہ بجائوں کی چھوڑا چھوڑا
 ۱۰۶
 شاہ نے ملہ فاقم سے کہا صبر کرو
 نہر سے زرد چھپا ہم پہنچا چھوڑا

۱۰۷
 شاہ کہنے لگے میں کہہ کو زرد آن کیوں
 جبر یوسف میں نے یوسف کو زرد آن چھوڑا
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 میں نے سجاد وطن میں یوسف نے کہا
 بین تو عیسیٰ رہی تھی مجھ کو مر باو چھوڑا
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 بولا افسانہ قتل شہزادہ کے بڑا
 شکوہ ختم لڑائی میں قضا چھوڑا
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 بہر حال برین حق علی پر کوئی
 وہی گراہ رہا جس پر کسنا چھوڑا

لام

۱۱۴
 سلامی جاہد ملک بقاء نہیں لیتا
 سازان عدم کا بنا نہیں لیتا
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 کہہ تلاش کریں نکو کار عدم کو
 کہان کہنے کہیں نہیں لیتا

۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۴۱
کھدیا کے جانے کو غم نہ
۱۴۲
نہ نے نہ کے لیے ہاتھ پر سے کھینچا
۱۴۳
دم لیا شاہ نے اگر نہ شہر کھینچا
۱۴۴
کب کی شوق شہادت کے جو گھر کھینچا
۱۴۵
نہ نے گھر کھینچا نہ لے آیا باہر
۱۴۶
جلد میں چھو کر کب کھینچا
۱۴۷
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۴۸
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۴۹
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۵۰
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۵۱
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۵۲
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۵۳
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۵۴
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۵۵
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۵۶
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۵۷
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۵۸
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۵۹
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۶۰
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا

۱۶۱
کھدیا کے جانے کو غم نہ
۱۶۲
نہ نے نہ کے لیے ہاتھ پر سے کھینچا
۱۶۳
دم لیا شاہ نے اگر نہ شہر کھینچا
۱۶۴
کب کی شوق شہادت کے جو گھر کھینچا
۱۶۵
نہ نے گھر کھینچا نہ لے آیا باہر
۱۶۶
جلد میں چھو کر کب کھینچا
۱۶۷
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۶۸
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۶۹
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۷۰
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۷۱
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۷۲
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۷۳
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۷۴
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۷۵
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۷۶
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۷۷
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۷۸
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۷۹
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۸۰
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا

۱۸۱
کھدیا کے جانے کو غم نہ
۱۸۲
نہ نے نہ کے لیے ہاتھ پر سے کھینچا
۱۸۳
دم لیا شاہ نے اگر نہ شہر کھینچا
۱۸۴
کب کی شوق شہادت کے جو گھر کھینچا
۱۸۵
نہ نے گھر کھینچا نہ لے آیا باہر
۱۸۶
جلد میں چھو کر کب کھینچا
۱۸۷
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۸۸
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۸۹
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۹۰
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۹۱
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۹۲
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۹۳
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۹۴
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۹۵
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۹۶
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۹۷
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۹۸
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۱۹۹
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا
۲۰۰
نہ نے نہ لے کیا علم کھینچا

سناؤ راتوں کے سکینے جو کئی ریا
 شمس سے لاشہ عباس لاؤ راتوں کا
 آج صبح میں گنا تو ہر اک بچکا
 فون سے نہوا سادے کے لاشہ
 شاد اکرم سپو نے فون میں ہر ریا
 رات جو گزری اور دینے فون
 شہ کی سطلوئی غربت کو جو بکا دین
 فون میں مچلی کی طرح شمس کا خیر ریا
 فون کے بعد وہ ہو بیٹا صفر ایک
 گے حضرت کے امین کو تو تر ریا
 قلم کو سرور میں کے ملا خانی
 رات دن تین کیا عابد مضطر ریا
 نفر ایسا پڑا کہ حال سینہ میں
 نون کو سر کے لیے اہل کیلے سر ریا

ہائے ابا جو سکینے کہا چلا کر
 دیر تک طشت ملا میں سرور ریا
 کیا غم ہو گیا تو نے سلام آؤ
 جسکے سنتے سے برائے جو خیر ریا

م

مجرائی کرو شہ سے جواڑن غاملا
 پیا گلا کے شہید میں جا
 فاسم چا سے کھنٹے سے بچ گلا
 تیرا کچھ سہنہ نہیں
 جنگل میں نے پھر سے کھنٹے سے
 جس میں دقا قلم کا پھینکے
 دھوڑے جو شہ نے بھائی کے ہوا
 فیضے ایک رات ملا اک جلا

دور رو سکینے تھی بانی گلا کیو
 صبا چکر کے چھ سے نہ رچا جا
 فزہ شاہ میں است کا بوشاہ
 بدو دگار میں اب فونہا جا
 شمس کے باؤ گزری میں نہ رچا جا
 دھوڑے آرمین میں بچا جا
 شاید لگی کر چھی کہ چھائی جا
 ٹپکا ہوا میں لیو جا بجا
 اکبر کو دھوڑے سے بچا جا
 شمس کا باام کو بچا جا
 شمس کے کھنٹے سے بچا جا
 عباس جیسا بھائی سے بچا جا
 تیرا جو بھائی سے بچا جا
 دھوڑے سے بچا جا

۱۰۰ شہ کو بیاس پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۰۱ جلیون کی گزیری پانی گر دیا
 ۱۰۲ جس پر خنیاں شہادت خانہ
 ۱۰۳ خنجر گلے پہنے ہو سکا دیا
 ۱۰۴ کہنے تھان بن شامی کبریا
 ۱۰۵ ہکو خولے نور کا جلوہ دکھا دیا
 ۱۰۶ لب بوزبان پیراں کی گزیری
 ۱۰۷ زخموں نے کچھ بھی لاش
 ۱۰۸ عابد و من کر کے فاسم کی لاش
 ۱۰۹ تربت پر پھولوں کا سہاڑا چھوٹا دیا
 ۱۱۰ ماتم میں شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۱۱ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۱۲ ایل حرم میں کیا تلاطم تھاں شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۱۳ جب ناروین شہ کا خیمہ جل دیا

۱۱۴ اللہ کی جبین دست کا پیراں
 ۱۱۵ کوئلے کے عاصیوں کو چھوٹا دیا
 ۱۱۶ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۱۷ کس بیکسی پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۱۸ کب عشق تھا حسین دیکھ کر گزیری
 ۱۱۹ دونوں کے عشق سے گزیری
 ۱۲۰ صبر کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۲۱ ناک کو جوئے شہ کے
 ۱۲۲ بستر سے اٹھ کر گزیری
 ۱۲۳ طوفان گزیری
 ۱۲۴ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۲۵ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۲۶ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۲۷ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۲۸ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۲۹ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۳۰ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری

سلام

۱۳۱ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۳۲ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۳۳ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۳۴ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۳۵ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۳۶ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۳۷ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۳۸ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۳۹ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۴۰ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۴۱ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۴۲ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۴۳ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۴۴ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۴۵ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۴۶ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۴۷ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۴۸ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۴۹ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری
 ۱۵۰ شہ کو پیراں جو آن کی گزیری

۱۰۰۰ شہزادہ پڑھا دی بنی زینب نے کہا
 ۱۰۰۱ شہزادوں مری سر کی جو چادر دینا
 ۱۰۰۲ شہزادوں کے غلامین کہ
 ۱۰۰۳ باب سے کہتے تھے سر کی جنگ کر دینا
 ۱۰۰۴ بانی لٹا تو میں سن جنگ کر دینا
 ۱۰۰۵ ہولی سے کہتے تھے زینب شہزادہ کے
 ۱۰۰۶ کیون مکان پر کوئی سر کر دینا
 ۱۰۰۷ کیون زینب سے کہتے تھے غضب میں
 ۱۰۰۸ خاک زان میں ہوا کہ غضب میں
 ۱۰۰۹ شہزاد کی پوچھا گیا کہ غضب میں
 ۱۰۱۰ شہزاد کا ہونا تھا بلند
 ۱۰۱۱ شہزاد سے پیش کا ہونا تھا بلند
 ۱۰۱۲ شہزاد نے زینب ان بن جو تھا بلند
 ۱۰۱۳ شہزاد کے کا زینب علم چالی کا جو تھا بلند
 ۱۰۱۴ کیون فی کی مجھے زینب جعفر دینا
 ۱۰۱۵ شہزاد کے کو بھی خاک کی جو چادر دینا

۱۰۱۶ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۱۷ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۱۸ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۱۹ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۲۰ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۲۱ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۲۲ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۲۳ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۲۴ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۲۵ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۲۶ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۲۷ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۲۸ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۲۹ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۳۰ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے

۱۰۳۱ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۳۲ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۳۳ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۳۴ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۳۵ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۳۶ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۳۷ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۳۸ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۳۹ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۴۰ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۴۱ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۴۲ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۴۳ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۴۴ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۴۵ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۴۶ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۴۷ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۴۸ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۴۹ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے
 ۱۰۵۰ شہزادوں کے شہزادوں سے کہتے تھے

شاہ فراتے تخت پر پیر کی عیث
 وند اک آن غایت میں ان کر دیا
 شکر کتنا تھا کیا کتا وند
 زنجیر بندین یوں کئی کر دیا
 شاہ فراتے تخت پر پیر کی عیث
 معج سے پانی نہیں کام کر دیا
 کہا عباس نے کہ ہے پیر
 خالی شکایہ ہو دیکھ کوئی بھر دیا
 شاہ فراتے تخت پر پیر کی عیث
 اپنا سراہ خدین یوں ہو کر دیا
 شکر سے کتنی بھی زنجیر کی بھر دیا
 کہیں سر بھائی کو اپنا جو بھر دیا
 اسی غلام کو کرتا جسے نو بے جان
 اسی غلام کو بچھا جان پیر دیا

اپنے کٹنے میں چھپا کھتی سیکھ کر دیا
 شکر کتنا تھا کیا کتا وند
 زنجیر بندین یوں کئی کر دیا
 شاہ فراتے تخت پر پیر کی عیث
 معج سے پانی نہیں کام کر دیا
 کہا عباس نے کہ ہے پیر
 خالی شکایہ ہو دیکھ کوئی بھر دیا
 شاہ فراتے تخت پر پیر کی عیث
 اپنا سراہ خدین یوں ہو کر دیا
 شکر سے کتنی بھی زنجیر کی بھر دیا
 کہیں سر بھائی کو اپنا جو بھر دیا
 اسی غلام کو کرتا جسے نو بے جان
 اسی غلام کو بچھا جان پیر دیا

صدف طبع سے لکھو گھٹا کر دیا
 قدر دان ہوتا تو وہ نہ ہو کر دیا
 شاہ فراتے تخت پر پیر کی عیث
 معج سے پانی نہیں کام کر دیا
 کہا عباس نے کہ ہے پیر
 خالی شکایہ ہو دیکھ کوئی بھر دیا
 شاہ فراتے تخت پر پیر کی عیث
 اپنا سراہ خدین یوں ہو کر دیا
 شکر سے کتنی بھی زنجیر کی بھر دیا
 کہیں سر بھائی کو اپنا جو بھر دیا
 اسی غلام کو کرتا جسے نو بے جان
 اسی غلام کو بچھا جان پیر دیا

سلام
 جو رو نیکا غم سر دین یار لادیکا
 سلامی خستین اسکا صلاح دادیکا
 بے گمانی دین خدا کوں لگا
 کہا زنجیری دین متہ جلد سے لگا
 اگر تو باہم کتا بیا بیا
 بکاسے عابدی خستین کا بیا بیا
 ہزاروں خستین دین سے جو بیا بیا
 یا بیا بولی دین کی بھی ایک لکھ کو
 نہ بھی بھی کر فکرت داغ دوسرا لگا
 کہ انا مے رشتن بیگانا لگا
 بلا سے شہر خستین مر اجلا لگا
 کہ انا مے نے ادا شہر کرین لگا
 بھلا خستین کہیں پیر بدعا لگا
 وطن کا ذکر خستین و آرائے شاہ
 خدا دین کے خوش ہو کر یار لادیکا

سلام
 پیر کتا کے کہا شے کھڑا لگا
 زبانا تھا کتا کتا بن لگا
 جو پوچھا بانے دنگے کیا لادیکا
 کہا انا مے نے نہ تو کتا بن لگا
 کہتے تھے کہ عود چو کتا بن لگا
 تو بال بال ہمارا خستین دعا لگا
 کہ انا مے نے خستین دے لادیکا
 جو غم کتا کے کہ وہ دین لادیکا
 بے بولے شہر سے اوندک ہو گیا لادیکا
 جو نو چراغ مری تو کتا بھج لگا
 کہ بزرگ بے مضطر کے غم بھلا لگا
 غم خستین بھجے کتا بن لگا
 یہاں جو انا مے سر دین بیگانا لگا
 نور و خستین خدا جبر و صلاح لادیکا

سلام
 وہ طاق گر گیا کتا وہ مکان لگا
 وہ نوشت شہر کتا وہ خستین لگا
 علی کے بعد عباس سے کوئی لگا
 کسی کتا نے اپنی کتا بن لگا
 محافظت کے لیے شہر بیا بیا لگا
 تین خستین کا جب کوئی پاس لگا
 بکاری مان کر ایک لکھ لادیکا
 بخاری لاش کوئی کتا بیا لگا
 خوش خستین خستین خستین لادیکا
 دستار دین کوئی خستین لادیکا
 وہاں خستین کے کتا بن لگا
 کتا بن کو بھی کتا بن لادیکا
 کتا بن کے کتا بن لادیکا
 کتا بن کو بھی کتا بن لادیکا

[illegible]

۱۷۷۷
 اہلبیت مصطفیٰ کی آہ
 برف سوزان گل شرب و طوبی
 مجلس شہیدین چو لطف غایتی
 بنجدیوس نشانی سر افغان کا

رودیف بابا

۱۷۷۸
 دست نوافشان میں یکبارہ فاش
 حر اکھنار و حیدر آفتاب
 ۱۷۷۹
 شریک ہے اگر دیکھا خبر
 باہر برسا بھی پائے آفتاب
 ۱۷۸۰
 کا پناہ کھو شوق کیون نہ خبر آفتاب
 کی بختا کر دوزخ کا خطر آفتاب

۱۷۷۹
 شاہ کی گرد اوری کا حکم
 ۱۷۸۰
 بنیغ کھنچے اس کے گرد و گرد آفتاب
 ۱۷۸۱
 نور خیار علی سے خبر کی خبر آفتاب
 ۱۷۸۲
 اس لیے سوچ کھنچے کھنچے آفتاب

۱۷۸۳
 گرد چکر روضہ شہید کو
 ۱۷۸۴
 سارے عالم کو بھی کر دے آفتاب
 ۱۷۸۵
 دشمن حیدر کا خون کر دے آفتاب
 ۱۷۸۶
 دوزخ آری راہ نو کا خبر آفتاب
 ۱۷۸۷
 فدا کار دن کو بھی دے دے آفتاب
 ۱۷۸۸
 کئے دیکھا سر کی بن آفتاب
 ۱۷۸۹
 بابا اسے زمین کی بن آفتاب
 ۱۷۹۰
 ہم سخن اسے ہو یوں کو آفتاب
 ۱۷۹۱
 لوگ کئے تھے سنان دیکھا خبر کا
 ۱۷۹۲
 یو قیاس کی آیا آفتاب

۱۷۷۷
 ایک دو میں نہیں باہلی کا
 ۱۷۷۸
 دھوڑا تھا ہوا بھر تھا آفتاب
 ۱۷۷۹
 بعد زینا کہنے سے کا آفتاب
 ۱۷۸۰
 چھپ گیا ظلمت میں کد آفتاب

۱۷۸۱
 گرد آلودہ خرابے میں باہلی کا
 ۱۷۸۲
 برج خالی میں کیوں ہو کد آفتاب
 ۱۷۸۳
 ہو غصے سے سفند و جا دیکھا خبر آفتاب
 ۱۷۸۴
 چھپ گیا ہو دیکھا خبر آفتاب
 ۱۷۸۵
 آری بالوں میں سفیدی کا آفتاب
 ۱۷۸۶
 مونس اب چھپا کر کہ بوجا آفتاب

لام

۱۷۸۷
 ہو مغل سخن میں سخن کا آفتاب
 ۱۷۸۸
 کہتا ہوں دوسرے کے مجھے خبر آفتاب

۱۰۰۰ قطعہ طبعی ملین زلف کلام
 دیا تھا جبکہ غولیکے ابن
 ۱۰۰۰ حوت درشت الایازان ساگر
 ۱۰۰۰ نین زبان چنگا فلان سخن
 ۱۰۰۰ ہونے ہی عقول آئے کھانجک
 ۱۰۰۰ دولہا کے کیا اسو ارا دی دھن
 ۱۰۰۰ قطعہ شام کے نفع خد
 ۱۰۰۰ کہنے لگے نئے سرے ترشہ برن
 ۱۰۰۰ جبا لگے نئے سرے شہ
 ۱۰۰۰ بر لا جواب موت فخری کلام
 ۱۰۰۰ لائین کہان ڈھونڈا ہن
 ۱۰۰۰ ملک دی حکمتی گلکاران
 ۱۰۰۰ لود کی ابرو زلفہ شاہ برن
 ۱۰۰۰ قطعہ بطن من
 ۱۰۰۰ نون سوال فیر بطن من
 ۱۰۰۰ دین آپ ہی ترشہ برن

۱۰۰۰ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
 ۱۰۰۰ دھکائیں کچھ کچھ کچھ کچھ
 ۱۰۰۰ الازام وہ سر کچھ کچھ
 ۱۰۰۰ سن کچھ کچھ کچھ کچھ
 ۱۰۰۰ خفت سوال اب جو کچھ کچھ
 ۱۰۰۰ تیر وں اہ دیگر نئے سامان
 ۱۰۰۰ زینب شاہ کچھ کچھ کچھ
 ۱۰۰۰ ایندگی نے کچھ کچھ کچھ
 ۱۰۰۰ کوش من بیل چین بو تر
 ۱۰۰۰ گویا کر نو دیکھے مرغ چین

ردیف
 سلام

۱۰۰۰ سلامی ابرو فاسے منی علوان
 ۱۰۰۰ مزار سبط نبی بکرون بکادان
 ۱۰۰۰ مجا و لحد پاک بین یون ناز بست
 ۱۰۰۰ غلام کی ابرو آقا تاجان
 ۱۰۰۰ ریاض فاطمہ کو باغیچہ کوٹ سا
 ۱۰۰۰ جان میں خاک مارے کیون صباران
 ۱۰۰۰ مہاجرت میں فاکت کو لطف حصول
 ۱۰۰۰ فرین لکھن جہان کربلارن
 ۱۰۰۰ تمام عمر ہے درد پنج میں سجاد
 ۱۰۰۰ نغمہ بدین چین سال کی کبادان
 ۱۰۰۰ لکھا فاطمہ سہتی یون میں جھان
 ۱۰۰۰ قراق شاہ کی سہتی یون میں جھان
 ۱۰۰۰ لبون چم چم یون کبادان
 ۱۰۰۰ اکبلا گھر ابرو کر دیکھ کبادان

۱۰۰
سفر سے آئیں مع انجیر پھر طین خند
خاستے اب بھی صفائی کرد عمارت
۱۰۱
طرح کے کلال دلم اٹھائی ہوں
بلا میں رہی ہوں رخصت اولاد
۱۰۲
جو ادج نظر کر توشل شہنشاہ
رکھنا آریہ قلب کو صفادت
۱۰۳
آزاد کو کہیں حیات کو جب
کرون بات فرزند نضارت

رویت شا

لام

۱۰۴
نہایت اکوڑی کے کار حارث
نہایت کے جگر کوڑی کے کار حارث

۱۰۵
لال سلم کے کہنی سے ارہج سے تو
فہمی کا لون کہیں کہیں ہمارا
۱۰۶
کھول کے ہاتھوں کیوں آج کل
چم کر انہیں چین پر ہمارا
۱۰۷
و تو بایا سے دعو سے ملاقات
دل میں ران بھر کے کار حارث
۱۰۸
بہر حق قید مصیبت سے پر کار حارث
ہمتو نہ ہو یہ جبر و جلا
۱۰۹
مار بر دم ز طمانجہ میں جبر و جلا
فون بنے لگا کا لون ہمارا
۱۱۰
تبع ہم کے کہنے لگاتے ہمارا
چین تے جو سر آوار ہمارا
۱۱۱
کھلے پتھر پتھر کو بعد و جلا
بچلا دونوں کو دریا کے کار حارث

۱۱۲
چھوٹی جاتی ہوئی زو جہار حارث
جلد تے جھکے جان کے کار حارث
۱۱۳
ار سے معصوم کی جگر و جلا
میں بخود نہ کوئیں پکار حارث
۱۱۴
لیک جولا تو کہنے لگے وہ جگر
ہم کو نکلے ہیں اب بیاں
۱۱۵
بہر حق تھوڑا سا پانی تو بیاں
قتل چھوڑ دیا کے کار حارث
۱۱۶
وقت طاعت ہو نماز میں جگر حارث
ابو و جگر تھوڑا سا جگر حارث
۱۱۷
بولاب دین نماز میں جگر حارث
سرکار کو کہیں تو نہ دے آئی
۱۱۸
کھلے دو کو کہیں تو نہ دے آئی
نولے سر احمد و ہمارے کار حارث

۱۰۰
لا ایا دریا بین جیب و قریب و لا حاکم
۱۰۰
دل و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
جیب و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
قلم و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
زلف و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
تو و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
نفس و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
دم و قریب و قریب و قریب و قریب

دلیفیم
لام
۱۰۰
ماتم جید کر کار کا سامان آئے
۱۰۰
حال از مجری عالم کا نشان بوج

۱۰۰
جیب و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
قلم و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
زلف و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
تو و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
نفس و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
دم و قریب و قریب و قریب و قریب

۱۰۰
بال نام و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
مرث و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
روح و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
روح و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
خال و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
ناک و قریب و قریب و قریب و قریب

۱۰۰
نفس و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
قلم و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
زلف و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
تو و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
نفس و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
دم و قریب و قریب و قریب و قریب

۱۰۰
نفس و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
قلم و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
زلف و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
تو و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
نفس و قریب و قریب و قریب و قریب
۱۰۰
دم و قریب و قریب و قریب و قریب

مضمون
سجود پوچھنے میں سے کہیں
نہیں عام ہے اگر گشتان

ردیف فا

لام

جہاں تیغوں کا ہے پویش کا رخ
نہ پھر اس پر اس صاحب تو کا رخ
نہ پھر اس پر اس صاحب تو کا رخ
نہ پھر اس پر اس صاحب تو کا رخ
نہ پھر اس پر اس صاحب تو کا رخ
نہ پھر اس پر اس صاحب تو کا رخ
نہ پھر اس پر اس صاحب تو کا رخ
نہ پھر اس پر اس صاحب تو کا رخ
نہ پھر اس پر اس صاحب تو کا رخ
نہ پھر اس پر اس صاحب تو کا رخ

لاش کے سر پہاں کر یا رب نہا
خون میں دلشاد لاش کی تصویر

شاہ کے قتل کے مہم کو کہیں کا رخ
ہر سو اہل حم لشکر کے پیر کا رخ

برہہ کے سچو نوب کا کہیں کا رخ
دشمن اُن کی دیکھیں بھی کب کا رخ

تخت پر عباد کے پیر کا کہیں کا رخ
پھر گریبان قلم کے پیر کا رخ

کس قدر تباہی کے نشان کا رخ
بچنے والے کو کتنے نفع کا رخ

نہی جی عرض کو دین کا کہیں کا رخ
پھر بھی کب کب کا کہیں کا رخ

صاف پدا تھا کہ غیب کا کہیں کا رخ
تھا جو بالوں میں ان کا کہیں کا رخ

نہ گیارو کیلئے سچا سچ کا رخ
سچے تصویر تو نہ لیا تو تصویر
چشم کا کہیں لیا دل کا کہیں کا رخ
آئینہ نور کا کہیں آفت کا کہیں کا رخ

ردیف وال

لام

کرتا ہوا شاک افسوس و غم کا رخ
کیونکہ خون کا کہیں کا کہیں کا رخ
جہاں اہل جہاں کو ہوا کا کہیں کا رخ
ہم ہوا یوں کو ہوا کا کہیں کا رخ
تسلی کا کہیں کا کہیں کا کہیں کا رخ
جو کہ گویا کہیں کا کہیں کا کہیں کا رخ

۱۴۰ کیا اخلاص جو چہستان میں
 ۱۴۱ بیل کو گل پسندو گل کو پوچھ
 ۱۴۲ پانی اپنی چاہ ہر اگر پسند
 ۱۴۳ نمک و لم پسندین کہ بلا پسند
 ۱۴۴ گوہر گل سے ہن ہر کچھ پسند
 ۱۴۵ آدین ہر جگہ کی شہ پسند
 ۱۴۶ ہو چاہے جلد باغ خفت کہ پسند
 ۱۴۷ اکھیلیان نہ ہی نہیں کہ پسند
 ۱۴۸ روضہ سے شام کے نہ ہر نام پسند
 ۱۴۹ بچہ چھوڑ چکو نہیں کہ پسند
 ۱۵۰ سوزن ہون جلد در کی پتھر پسند
 ۱۵۱ انجی لمان کو تو تعالیٰ کام پسند
 ۱۵۲ جلالت کے رود محاسن پسند
 ۱۵۳ ہر روح فاطمہ کو صلا کے پسند

۱۵۴ ہر خدا فقیر کی پسند
 ۱۵۵ احسان ہن کی پسند
 ۱۵۶ کہنے نفع شہ کو نہ خست ہر پسند
 ۱۵۷ کیونکہ ہو حسین کو یا کی فضا پسند
 ۱۵۸ آئی صلا باو چکل پسند
 ۱۵۹ سبط بنی کو جو چین پسند
 ۱۶۰ عباس شیعہ کہنے سے سو گئے پسند
 ۱۶۱ شیرین کو کو کوس کہ پسند
 ۱۶۲ نور مایہ نے سارے کو تقا پسند
 ۱۶۳ نم بھی کہ جو کہ اٹھ
 ۱۶۴ اکبر کو جانب صحر اٹھ
 ۱۶۵ ار با جان ل سے ہر کو پسند
 ۱۶۶ بوجھا دو سن کی باجی پسند
 ۱۶۷ کیونکہ کو کہ پسند

۱۶۸ قلم شیکار کے کہ پسند
 ۱۶۹ نمک و بی پسند تو کہو پسند
 ۱۷۰ کہنے نفع شہ کو نہ خست ہر پسند
 ۱۷۱ خیر کو تو ازل سے ہر پسند
 ۱۷۲ مرد میں غل تھا خیر ہر پسند
 ۱۷۳ ادب بچہ کن آکھو کہ پسند
 ۱۷۴ کہتا تھا عمر سے ہر پسند
 ۱۷۵ محبت ہون کی ہوتی ہو پسند
 ۱۷۶ ناری کو چکو راہ فضل پسند
 ۱۷۷ میں غنیمت ہون چکو راہ فضل پسند
 ۱۷۸ نواشت زبیر ہون چکو راہ فضل پسند
 ۱۷۹ بچکو جفا سند ہر چکو راہ فضل پسند
 ۱۸۰ میں اہلبیت خاندان اکابر پسند
 ۱۸۱ کیونکہ فاطمہ کو ہر گالی پسند

۱۰۰۰
بلالوند سے موسیٰ کو آغا
کہ ہر بیان عند فیض شہناز باد

۱۰۰۰
حالم ہو کے نہ تھے کسی سر میں چاند
اور جوتی بیکے تھے کسی سر میں چاند

۱۰۰۰
صغیرا کہتی تھی کہ مجھ کو چلین چاند
بابا جب میں کے پیڑ سے چلنے لگا

۱۰۰۰
متم نل جلوں کو کافن میں چاند
دفع غم سے بولے ہاں

۱۰۰۰
فانم کے سر پر بادہ کران میں چاند
وہ دیکھ لے دیکھا پوچھے کہ تم کی

۱۰۰۰
بولازید دیکھ کے نور سر چاند
گردن دیون سے گیا آرا لگن میں چاند

۱۰۰۰
نظر اس شہنشاہ ام ایچی میں چاند
جیسے عیان دین کی ہوا میں چاند

۱۰۰۰
دیکھو دیو اطلوع بجے چین میں چاند
یغون میں روشنی رخ انور کی نہیں چاند

۱۰۰۰
روشن کر سب پہنچ دو دیکھ میں چاند
چشمکاتی بینکوں پر اور بزم میں چاند

۱۰۰۰
دوبی سپرین سے آگاہ میں چاند
بولی سپاہ شامہ شاہ انبیا

۱۰۰۰
کتنے تھے لوگ نور کی پر سے آشکار
سینہ کی حسین کا باپ میں چاند

۱۰۰۰
موسىٰ نہ جھرا ہو گیا کہہ کے قتل میں چاند
وہ نوجوان تھا فادر شاہ میں چاند

۱۰۰۰
فل ہون سب بطور العباد
قد ہون جب انصاف العباد

۱۰۰۰
شاہ گھوڑے دو زمین شکر العباد
جس جگہ تھی وہی شکر العباد

۱۰۰۰
زیر کسے تھے شکر العباد

ردیف ذیل

لام

۱۲۰ اس طرح اگر کوئی شخص نے حسین
 ۱۲۱ کے لئے کفن لایا تو اس کے لئے
 ۱۲۲ گناہوں کی گنتی ختم ہو جاتی ہے
 ۱۲۳ جو لوگوں نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۲۴ ان میں سے ہر ایک کو جہنم کی سزا
 ۱۲۵ دی جائے گی جو کفن لایا تو اس کے لئے
 ۱۲۶ جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۲۷ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۲۸ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۲۹ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۳۰ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے

۱۳۱ حسین کے لئے کفن لایا تو اس کے لئے
 ۱۳۲ جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۳۳ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۳۴ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۳۵ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۳۶ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۳۷ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۳۸ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۳۹ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۴۰ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے

۱۴۱ حسین کے لئے کفن لایا تو اس کے لئے
 ۱۴۲ جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۴۳ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۴۴ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۴۵ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۴۶ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۴۷ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۴۸ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۴۹ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۵۰ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے

رقیہ السلام

۱۵۱ حسین کے لئے کفن لایا تو اس کے لئے
 ۱۵۲ جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۵۳ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۵۴ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۵۵ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۵۶ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۵۷ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۵۸ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے
 ۱۵۹ جس نے حسین کے لئے کفن لایا
 ۱۶۰ اس کے لئے جہنم کی سزا ختم ہو جاتی ہے

دیکھ کر کہ اگر کو غریبان کی طرح
اسخوان قبر کے میں تو پھر
اگلی خاک سے تیرے میں کیا
کیا کلف جو کجی ہو یا دریا
تیرے لیے جس تیرے
ماں کے بھی رہیں تیرے
لوگ کے بھی تیرے
کھان سنگ غم کی تیرے
کچھ بھی اچھ صدف تیرے
آزاد ہیں تیرے غلبہ تیرے
موت کر کے تیرے
غم ہو اسکو خوشی مل کر یا دریا
داغ نام نہ کی تیرے
فاصلہ مل ہوا دریاں کی تیرے
میں کہ شہر بنائے کوئی تیرے

باغ عالم میں جا کر ہوا
غنج کے میں تیرے
دہن میں غم کا مفلون جو کہ یا دریا
دی صدف کے تیرے
کیونکہ زندہ آسان علی ہون
جاہ سے انکو بھی تیرے
جنت گیا جب کی تیرے
آئی رضوان کی تیرے
نہل اسکا صدمہ کر کہ یا دریا
سندھ میں تیرے
کیا غامی ہو کر یا دریا
دی صدف تیرے
ہر زبان میں تیرے
اپنی تیرے

اور صبا کو غل فاعلیان بھی لانا
اس میں تیرے
دیکھ کر کہ تیرے
کاکل دلبر نہ کی تیرے
مشک ناز سے تیرے
شاعر وفا سن کر تیرے
کوبن جا سے تیرے
کنہی تیرے
چند تیرے
نہ تیرے
ماہ تیرے
شاہ میں تیرے
میر تیرے

۱۰۰۰
 خاں را می دوی در می سوختن
 نیمه سبک کجی چوین بجز بام
 ۱۰۰۱
 شاد چلا که بجائی تو آجی بام
 ۱۰۰۲
 نمک و آب کی نسیم کجی بام
 ۱۰۰۳
 مین شاد زانو در کجی بام
 ۱۰۰۴
 دوتی مر فاسی کجی بام
 ۱۰۰۵
 بین کجی تھی زینت کجی بام
 ۱۰۰۶
 گھر کجی کجی بام
 ۱۰۰۷
 او فلک کجی بام
 ۱۰۰۸
 بجائی تو کی آغوش کجی بام
 ۱۰۰۹
 دمن کجی بام
 ۱۰۱۰
 دشر فاطمہ کجی بام
 ۱۰۱۱
 گھر کجی بام
 ۱۰۱۲
 سب دن مدری کجی بام

۱۰۰۰
 آں احمد کجی بام
 ۱۰۰۱
 رو کجی بام
 ۱۰۰۲
 فید کجی بام
 ۱۰۰۳
 گھر کجی بام
 ۱۰۰۴
 تیرا کجی بام

کلام

۱۰۰۰
 کجی بام
 ۱۰۰۱
 کجی بام
 ۱۰۰۲
 کجی بام
 ۱۰۰۳
 کجی بام
 ۱۰۰۴
 کجی بام
 ۱۰۰۵
 کجی بام
 ۱۰۰۶
 کجی بام
 ۱۰۰۷
 کجی بام
 ۱۰۰۸
 کجی بام
 ۱۰۰۹
 کجی بام
 ۱۰۱۰
 کجی بام
 ۱۰۱۱
 کجی بام
 ۱۰۱۲
 کجی بام

۱۰۰۰
 شام کجی بام
 ۱۰۰۱
 نور شید کجی بام
 ۱۰۰۲
 نمک کجی بام
 ۱۰۰۳
 شاد کجی بام
 ۱۰۰۴
 مین شاد کجی بام
 ۱۰۰۵
 دوتی مر فاسی کجی بام
 ۱۰۰۶
 بین کجی تھی زینت کجی بام
 ۱۰۰۷
 گھر کجی کجی بام
 ۱۰۰۸
 او فلک کجی بام
 ۱۰۰۹
 بجائی تو کی آغوش کجی بام
 ۱۰۱۰
 دمن کجی بام
 ۱۰۱۱
 دشر فاطمہ کجی بام
 ۱۰۱۲
 گھر کجی بام
 ۱۰۱۳
 سب دن مدری کجی بام

کہنی تھی دیکھ کے زلزلے کے فرق کو انصاف
 یہ وزن جمع ہو گئے تھے پڑھان
 قدردانِ دہی دینے نہیں ہو کر
 کیا صلے پائے ہیں یا نہیں
 اللہ کی سیل نے صدائے علی سے
 دی پناہ کی مسجود سے سلیمان
 شاہ کتنے بچے کیا ظلم کا نہ ہو کر
 جو جابجا ہے میں کیا ہے وہاں
 شاہ لعل علی محمد بن نے سلیمان
 بابا کیا مہر سلیمان نہیں ہو کر
 دھوبہ میں شہید کا جو مورخ نہ ہو کر
 دیکھا مہر علی محمد بن نے شاہ
 صفحہ زسار کیا بغضنا ہو کر
 جانبِ شہر علی بن نے خشتان ہو کر

کہ پڑھانے کے خشتِ غم سے کچا ہو کر
 دل میں ہو کو فخر خشتِ جہی
 حُر نے کو بھی لیا ہو جہی ہو کر
 سب کو بھی لیا شہید کا حمان ہو کر
 جلیسے خاک میں کہ کس کا ہو کر
 سارے گھر ہو کر کس کا ہو کر
 کیا شہر کی فوجی تھی سیر ہو کر
 شرفاں کیا ہو کر نہ خندان ہو کر
 ہو گیا کعبہ و بجا و بکستان ہو کر
 بنیان کو کھینچ کر ہو کر
 فتح کے بعد بھی کی ہو کر ہو کر
 عید قرآن ہوئی مغنوں پر ہو کر
 شاہ کتنے کئے تیار تو قصیر ہو کر
 زخم کھاتے تھے مہر پڑھان ہو کر

فوجِ اعدا سے کہا تھو کہ مسلمان ہو کر
 فتنہ کر کے ہو مسلمان ہو کر
 عید سیال محرم کی جہی ہو کر
 دین احمد کو جلا دینے بیان ہو کر
 شہر کے سننے پر کھا نہیں ہو کر
 پائیں قرآن کیا فتنے ہو کر
 زلزلے سے ہو پڑا جسم میں بیان ہو کر
 جو کئے فخر فتنے ہو کر
 کوئی بھی آواز کیسے نہ ہو کر
 صبر کر کے نہ دھا بیا ہو کر
 اہلِ محمد مرسل کے نہ ہو کر
 دھوپ میں لائے شہید ہو کر
 زلزلگی باب کی جاد کو چوں ہو کر
 جب پکھو ٹھہری جانی کا کو کران ہو کر

۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴

۱۴۴
 حشر کی یہ بات خدائی ہے
 خدا کا حکم ہے
 ۱۴۵
 ربی کی جو فطرت تو ہم کو
 اور خدا چاہیے خراسان
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱

۴۵
 شایانے تھے یانی واکوہا تھا قابل
 بوجھا اب خشک گلہ تر و تیر
 ۴۶
 حریف کی یکارت تھی زینت
 تھی رخ و رخسار و چہرہ
 ۴۷
 کیونکہ کے جلنا کہ گلہ میں
 یکساں تھے کسی صورت نہ تھے
 ۴۸
 جو چھوڑا رہا بعین بنیاد
 چچ کر کرے بنیں سرور و تیر
 ۴۹
 کا تھا تھا اور سرور و تیر
 زخمی کے دیکھے نہیں تیر
 ۵۰
 گردن کی کہیں لب لباب
 ہنر ہے کہ لب لباب
 ۵۱
 دکھا آہوان قتل
 ارشاد ہے کہ لب لباب

قطعہ
 زنجبیر سب علیہ السلام
 و سالار یونیکا اکبر سے بہتر
 قطعہ
 یہ کتنے قوی کا دیوان گردو
 نہیں و خدا بن جید سے بہتر
 قطعہ
 یونیکا شمس علی
 یونیکا زکریا بن جید سے بہتر
 قطعہ
 یونیکا زکریا بن جید سے بہتر
 عبادت سے بہتر و شہ کا سجاد
 طواف حجاج اکبر سے بہتر
 قطعہ
 زہر جادہ کر بلا سے بہتر
 اسی راہ میں پاؤں میں سے بہتر
 قطعہ
 بواجب مجب ذوق خاں خفاہن
 ملا جین خوش مادر سے بہتر
 قطعہ
 وہ دنیا کی برا و عقیلی کی لیت
 نہیں سلطنت حاکم سے بہتر

قطعہ
 علم سے نہیں غیب شہر سے بہتر
 بہاد سلیمان زمین سے بہتر
 قطعہ
 یہ تخت جلیل سے بہتر
 یہ اشکون طہر سے بہتر
 قطعہ
 جہنم میں قہر سے بہتر
 کوئی گل نہیں کے کر سے بہتر
 قطعہ
 یہ کھائی زلفین میں سے بہتر
 پیشنا و قدر و منو سے بہتر
 قطعہ
 و غم و شہر کا ہر شہر سے بہتر
 نہیں کوئی قبر کے گھر سے بہتر
 قطعہ
 یہ آرام سو سے بہتر
 یہ گوشہ و خوش مادر سے بہتر
 قطعہ
 کہ حال میں خبر و شہر سے بہتر

قطعہ
 فوشا جادہ قدرت حق تعالیٰ
 کہ پیدا کیا اسے تہر سے بہتر
 قطعہ
 وہ مان اب سے ہر فیض سے بہتر
 حدت سے گھر لعل سے بہتر
 قطعہ
 غریبی میں سلم کے بیون کی خار
 کفن سے زہر کا کی چادر سے بہتر
 قطعہ
 کہین چکر منتر لہن سے بہتر
 تو پھول میں ان پاؤں سے بہتر
 قطعہ
 یہ شاہ دیکھے و حاکم سے بہتر
 یہ ملکیت میں لعل حشر سے بہتر
 قطعہ
 کہ باہر چھوڑی سے بہتر
 یہ زندان بھی میں سلاک سے بہتر
 قطعہ
 کہ شہر تہی دیوان و حق تعالیٰ
 کسی کا نہیں گھر سے بہتر

ہجرت
 کربلا
 حسین جنگ یافوت حم سے بہتر
 عطاوت بین قذکر سے افروز
 نزاکت بین بر گل سے بہتر
 عطف کعبے سے اسے نذر خاق
 کوئی شہید حسین سر سے بہتر
 زین العابدین عباس غازی
 کہ جوڑ سے فضل میں جعفر بہتر
 جلاؤ کر کیا انکی مشک و علم کا
 وہ جلوئی سے بالا کوڑے سے بہتر
 کھائے بہتر تو آب نقاری
 ننگا گم آب خجے بہتر
 زبے خاکساری کہتے تلخے
 فرش زمین کو شجر سے بہتر

۱۰۰
 یہ خانہ کا نشان جو محل سے علا
 یہ کھٹے ہیں چون کہ چادر سے بہتر
 یہ شہ سے باقوت کو کیا بہتر
 یہ ناباب ہیں اور بہتر سے بہتر
 یہ قطع مندر خالق کر کے
 کما حقہ ہر جہل نام سے بہتر
 کہ بدیدہ ہر جہل منظور یاری
 ۱۰۱
 خدا آئی دونوں میں منظور یاری
 یہ سن سے بہتر ہیں
 ۱۰۲
 کما حقہ جہل نام سے بہتر
 کما حقہ جہل نام سے بہتر
 بھلاؤن ساگر و اس گھر سے بہتر
 ۱۰۳
 سلام

۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۰۰
 کہتی تھی زینب مخدوم کی کہ تو نہیں
 لاش عباس کی کہ تو نہیں
 ۱۰۱
 مارا ازق شامی کو بکار قام
 مارا بوجانا کو اب جن دریا بہ
 ۱۰۲
 قلعہ کہنے نفع غلہ
 دیکھو آمد عباس کی کین دریا بہ
 ۱۰۳
 جابنگا پستہ کو دیا چوہر
 کیا شقاوت تھی لعینوں میں دریا بہ
 ۱۰۴
 قتل تان کی کین کینے لے
 بولے عباس یزید سے میں نہ دریا بہ
 ۱۰۵
 پانی ہم لینے کو جانے میں نہ دریا بہ
 ۱۰۶
 کیوں فلک پانی سے لے کر دریا بہ
 ۱۰۷
 کیاں سے خفا ہے تیرے
 ۱۰۸
 جو عالم میں کیوں شو بہا ہو
 ۱۰۹
 کہے مسبط ثانی دہشت دریا بہ

رویا

۱۰
کچھ لعینوں کو تھانہ خدایہ
۲۰
نہ کیا قتل شیعہ مرد کو
۳۰
خانیہ میں
۴۰
اپنی بلاؤں میں
۵۰
عقل تو کر میں
۶۰
کچھ ہی ہر حال میں
۷۰
مضی فی دین ہر حال میں
۸۰
کبھی کے نہیں وہ جہان
۹۰
نہ کیا تھانہ میں
۱۰۰
اُن لعینوں کو طلب
۱۱۰
نہ جہان میں
۱۲۰
کے فاسق کوئی نہ ہو
۱۳۰
بے شک حاکم فاسق کوئی نہ ہو
۱۴۰
سیریا پر نہ کیا صبر و وفا

۱۰۰
 کب غضب ہو کر تیرے نک نماز و روزہ
 بندے کو ملا کر تیرے حکم سے
 ۱۰۱
 عسکری میں کہانے ایسی کہانی
 زندگی راز نگ خاستے ہیں
 تادم گل راز نگ خاستے ہیں
 ۱۰۲
 شاہ گفتے سے غم میں بد و خیر
 نہیں لازم خبر و خیر
 ۱۰۳
 جان غار آن بن علی گفتے سے
 زمین جان کا غم کو دھکا پڑے
 ۱۰۴
 کام آجی غم شاہین او وایاد
 جلودارین کو داک سکا پڑے
 ۱۰۵
 بلی کے قبر میں غم نشین کہا حق
 ایسے جاوے لازم کردار پڑے
 ۱۰۶
 حرم کو جنم سے دعا شہ نے
 حرم کو جنم سے دعا شہ نے

۱۹۱۰ سلطان شاہ کے یاد و زندگار کے
جو وفادار ہیں کرتے ہیں وفا پیر
۱۹۱۲ گینگو نرج کیا سبط بنی کو کیا
نکسا شمرنے کو جو قدر تھا ہے پیر
۱۹۱۳ دیر پیرے بالی سکینہ کے
شمر غلام نے کیا جو خطا ہے پیر
۱۹۱۴ کھنڈے ملیدیا کہ اسے پیر
چاہئے غلام شمر کو جو خطا ہے پیر
۱۹۱۵ اگر کسی نے عین کے لگائی تو
نیک یاد شہنشاہی ال عباس پیر
۱۹۱۶ جادوین کے لکھنؤ کے لکھنؤ
کس قدر شمر کو خطا ہے پیر
۱۹۱۷ دربار عین ال بنی لکھنؤ
بایں تھا کچھ جادو کا کچھ پیر

۱۹۱۸ جتنی سجدہ لائے کرتے کرتے
دورنی رو کر کے شہر کی دکان پیر

روایت حسین سلام

۱۹۱۹ بے خفا جی ہو سبط پیر
چل گیا جی طوق چرخا پیر
۱۹۲۰ چل گیا جی سبط پیر
لنگے سبط کو سبطین جادو پیر
۱۹۲۱ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۲۲ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۲۳ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۲۴ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۲۵ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۲۶ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۲۷ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۲۸ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۲۹ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۳۰ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۳۱ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۳۲ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۳۳ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۳۴ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۳۵ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۳۶ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۳۷ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۳۸ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۳۹ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۴۰ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۴۱ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۴۲ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۴۳ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۴۴ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۴۵ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۴۶ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۴۷ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۴۸ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۴۹ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر
۱۹۵۰ جی نہی باغ علی صغیر
جی نہی باغ علی صغیر

۱۹۵۱ کیا قیامت کر کے دوزخ میں جاوے
نہت گیا حضرت زبیر اکابر آفرین
۱۹۵۲ پان میں چھوڑ کیا اعلیٰ
چھین لی زیب نگین جادو پیر
۱۹۵۳ اپنے جو عی کے دن خانہ فروش بن
اسکے لائے کو کفن ہو شیعہ آفرین
۱۹۵۴ کس طرح وار دون کو تھی آفرین
شوق ہرین جیہ پیر پیر آفرین
۱۹۵۵ فک کر کے عین کے باغ آفرین
شوق سم میں زعبان لادو آفرین
۱۹۵۶ کون ایسا ہو سید کو کچا آفرین
میں ب کوئی حامی کر دیا آفرین
۱۹۵۷ جکانا ابھی باب علی مان برا
شہر ب کس کو نہ سکھاتا آفرین

ابان کر کے بختے نالو سے لپٹی تھی تھیں
 پاپس کے صدمے کبکرتے رہیں
 کالہ آسمان کی بوہنی کو گناہ میں
 مینا جیسے رنگ کی گنج گشایں
 اسکو تھوکتے تھے مٹی میں
 مڑے مڑے گریز میں پتھر پڑے تھے
 غصہ سے مٹی کا قتل میں کیے تھے
 وہ بیکر شاہ کا قتل میں کیے تھے
 رادھائی ان اس قدر زبردستی تھے
 پاپس کے کا پتھی بوجھ میں
 بھگوان میں بھی مادر قلم تھے
 یکسی بڑی بڑی شکاری تھے
 ماری کی گھونٹ کیوں نہ تھے
 چور چور آسمان و زمین تھے
 اب بکرم کو تمام انہوں نے لے کر
 سامعین میں بیویوں کو بکرم

ایضاً

۱۰۱
کر نور عین فاطمہ زہرا سے خفا
۱۰۲
روح شریک گو بیکجا سے خفا
۱۰۳
سطح شدہ والا سے خفا
۱۰۴
رقعہ ہون اس طرح سے خفا
۱۰۵
جس طرح ہو غلام کو اس سے خفا
۱۰۶
سید اکبر سے خفا
۱۰۷
نہیں کہوں کہ ہو دریا سے خفا
۱۰۸
قلو دان کو جیل سے خفا
۱۰۹
شہین شہین سے خفا
۱۱۰
کیونکہ محبت تو اس سے خفا
۱۱۱
غلام کو اس سے خفا
۱۱۲
مونا و بر سے خفا
۱۱۳
شہین شہین سے خفا
۱۱۴
سرخے ہیں جو لہ لہ بر سے خفا

۱۷
بے بہا تھ جانیکے جتنی خوشی
یہ رونے والے کہتے ہیں ہے
۱۸
ڈرہو فشار قبر سے آگاہ خوشی
کہتے نہیں جو دولتِ نبا ہے
۱۹
میں کہیں خاک ہے میری ہند میں
میں کہیں کربلا ہے سدا کی خفا
۲۰
ہوا میں کھلے غم ہے لطف میں
اقدار کے فضل غم ہے خفا
۲۱
اعلا کی طرح کہتے تھے آواز
۲۲
میں تمام تھی کہ مجھ سے بھی
بارون جو کہتے تھے بسا خفا
۲۳
اللہ تعالیٰ عظیم ہو ان ستم
کر کرتا تھا کہ مجھ سے خفا
۲۴
اکھاہی دین چھوڑ کے دنیا خفا
۲۵
اللہ تعالیٰ عظیم ہو ان ستم
کر کرتا تھا کہ مجھ سے خفا
۲۶
اکھاہی دین چھوڑ کے دنیا خفا

۱۱۱
 جسکی آرزو ہو کر اسی سے خدا
 لازم ہو گیا وہ برابر اسے خفصا
 ۱۱۲
 زوج ملی علی کو نہ کوئی قبول سی
 کیونکہ نہ توانا طمہ ہوا اسے خفصا
 ۱۱۳
 روین بزم ترقی کا یاد آئے ہو تو
 موسیٰ کو تو اگر یہ سب خفصا
 ۱۱۴
 بجائی کی طرح لاش پر و اما این
 کیا تھا جب سے شہنشاہ خفصا
 ۱۱۵
 بابی بوند نہ کیا اہل نادر سے
 کیا حق تھا اٹھا کون اسے خفصا
 ۱۱۶
 الٰہی تو کیا ہے اور یہی ہے وہا
 رکھتے تھے جو نہ کس کو ادا اسے خفصا
 ۱۱۷
 مگر ہے بین شام کی سجاد منیر
 کا ٹھون کو نہ دنوں کو رکھتا خفصا

نہایت کمال و تعالیٰ

روغن فساد

مال دنیا کی خوشی اور کھانڈار میں
 دل کو بوجھ غم سب پیر میں
 کمر کٹا خانہ بوجھ کبر میں
 بے فکر مجاہد سب پیر میں
 تھی ورنہ تاج میں لالہ میں
 تھا پیر سے فلق کھجدار میں
 یوں بوجھ و فتنہ سب پیر میں
 جس طرح لیل کو مٹی ہوئی ترستے ہیں

۵۵
 آرزو کوئی د دنیا کی خوشی
 ہو مگر خاک در سبط پیر ہے
 ۵۶
 جو در تپ کا گدے وہ کر شاو کو فخر
 مغسی میں بھی نہیں کھاتا گے
 ۵۷
 آرزو بر خاک نیری کر لک کی خاک
 زنی فخرش جو بجایوں کے
 ۵۸
 جو تین کر ملاک راہ اور در کلب
 گمشان سے ہو طلب و اختر
 ۵۹
 کام پر آنکھوں یون روئے سے
 کیسی طرح ہر نام اور
 ۶۰
 بادہ تعلق علی سے مست
 وہ نہیں کہیں کہوں سے
 ۶۱
 بوش بر دل کو مست علی سے
 سکدے کچھ طلب و اختر

۱۱۱ کنوی تھی بانو نہا شائق چو دل پر
 ساتھ کنبہ بوا کر کھینچ چھو
 ۱۱۲ شاہ فرستے تھے سب سے زلیخا میں مگر
 مرید بانی کو اب شیر کے کانٹے
 ۱۱۳ حال آغوش کا دکھا کر نہ آئے
 تھوڑے پانی کا جھال ہے پیاس
 ۱۱۴ شاہ فرستے تھے کچھ انصاف اور اگر
 نم بود رہا ہے پانی میں یوں پیاس
 ۱۱۵ دیکھ کر خیر ہے کہ کتنا خائف
 جو بیٹھ بیٹھنے کے توکل پیاس
 ۱۱۶ لاش بھی پال کی وارح کو گینا
 مغنم تھے پیش کو ادا
 ۱۱۷ عطا تھے جو عام میں آئی ہی
 سر پہنے کے لیے اور کئی تھا پیرا

۱۱۸ شفق زردان تھی شکستہ دھوپ کی
 قید لیکن سر پہ دیوار کا سا باغ
 ۱۱۹ خاک تھی تیرا سر دیکھ لے جا دیوار
 تھا سیالیاں خانہ زردان میں راجت کا
 ۱۲۰ اور طاموش ہو چکا شاہ پر
 رات دن تھوڑے ہی ہو کر کاٹ

روایتِ خلا

۱۲۱ خشک پہ خاقل سر پہ لطف
 چل کے رک جاتا تھا خیر
 ۱۲۲ چل کے سرور لطف
 بیٹھ صدمہ چل کے خیر
 ۱۲۳ زانو سے

۱۲۴ چھین لی زینب کی عمارت
 بجایا تھے کیا شہر
 ۱۲۵ جلی تھی ادا جب شہر
 کا نب کر کتنا تھا شہر
 ۱۲۶ دیکھ کر شہر کی غم بیان
 موت بھی تھی غم کی
 ۱۲۷ دو نشانے ایک ناک ظلم کا
 بازو سے شوق آغوش
 ۱۲۸ جب کوئی پڑا تھا تاؤ کی
 خاتون کتنی غم
 ۱۲۹ پتھر تلک ہے عورت کی جا
 طوق و زنجیر اور سیاہی
 ۱۳۰ جب کسمان سینے پہ صفر کے لکھی
 دل کی بکری بولی مادر

نکلتا کیوں فوج باطل سے
 کہ حق تعالیٰ نے شہ سے
 نصیب بھی قاسم نے شہ سے
 طے جبکہ ملک بجا کی طرف
 مگر چشمِ حرم سے نکلتے رہے
 وہ ان کی طرف چچا کی طرف
 کہ شہرِ خلک سے عباس نے
 ہماری نظر پر خدائی طرف
 اگر سلطنت سے تو جاہلین ہم
 نہ سے حاکم بے جا کی طرف
 دعا اس طرف کہ صدمہ پر
 دعا اس طرف ہم وفا کی طرف
 علم کے عباس کے گئے ٹرے
 جلی نہایت گل صبا کی طرف

قطعہ ادھر سے شہنشاہین
 بنفقت حیرا و فاک کی طرف
 بے شک میں غل غار دیکھو دھرم
 پنج بادشاہ اگر کی طرف
 قطعہ کہنے نے حضرت کا
 علم کے نے حضرت کی طرف
 گیا شہر عصمت سر کی طرف
 بکاری یہ نقشہ کہ او بے جا
 نہ آؤں نہ بکھین نہ ہی
 ابھی بھوٹ جاہنگی آ کی طرف
 جو دیکھتا آ کی دیکھو شاہ
 گئے رن میں آ صغر کی طرف
 چلے ناوک میں خلیا کی طرف
 وہ نازک گلا چھب کیا ہے
 نکل آیا پیکان نفا کی طرف

قطعہ
 اسیری میں سن کی طرف
 اس میں جس کی طرف
 جو پوچھا کسی نے بجا کی طرف
 اشارہ کیا کہ بجا کی طرف
 اس سال بھی
 دینار بامو کی طرف
 چلے قافلے کہ بجا کی طرف

ردیف قاف

سلام

نہا ہے دھوپ میں شہر و لائے ہم
 رنگت بھی اندر دھوپ چہر میں
 سیر اپن میں یہ سیر اپن میں
 اب کہہ دھوپ میں یہ سیر اپن میں
 نہا ہے دھوپ میں شہر و لائے ہم

[illegible]

پہلے سے کچھ حضرت عباسؓ نامور
 زندگی سے ہو گیا دیارِ یثرب میں
 بانیِ مہاجرین کا محمدؐ حجاز ہے
 عباسؓ میں ہے لبِ یثرب و عرف
 عباسؓ سے سکینہ کا تھا حال
 رزی میں زندگی سے اس سچے عرف
 لبِ یثرب سے دور ہے جو کچھ
 کچھ اطمینان و دھوپ میں عرف
 غم سے ہو بھی کا ناواسا عرف
 انہو بھڑکے آنکھ میں ل ہو گیا ابو
 بانو نے کچھ لکھ کر ہے
 بانو کی ہر نفی کوئی اس پر پیر
 ہنفر مراد ہو میں کیسوں میں
 قطع ہے کہ اس سے دلی
 اچھا کہو ہے خیر اللہ عرف
 گرمی سے جب ہو بہرہ اللہ عرف

۱۰۰
 قانون میں نہیں تھا انھار کے ہونے
 تھا کہ ان کے گھر پر ایک
 ۱۰۱
 شہنشاہ دو بہنوں کے
 شہنشاہ کا نہیں ہے یہ شہنشاہ
 ۱۰۲
 بسا دے ہو پین کے کوٹھڑی
 زخموں کو جوڑ کر
 ۱۰۳
 وان جزا کے سارے ہیں
 پان ہو پین میں سے
 ۱۰۴
 جانے تلخ شوق کے
 زلفوں کے گرد چاند سا جو
 ۱۰۵
 کھوئے اپنی نہیں
 خد سے نصیب کے
 ۱۰۶
 عالم ہوا جو سیدہ صبا جاک
 جسم چین ہو گیا سارو عرف

۱۰۰
 قانون میں نہیں تھا انھار کے ہونے
 تھا کہ ان کے گھر پر ایک
 ۱۰۱
 شہنشاہ دو بہنوں کے
 شہنشاہ کا نہیں ہے یہ شہنشاہ
 ۱۰۲
 بسا دے ہو پین کے کوٹھڑی
 زخموں کو جوڑ کر
 ۱۰۳
 وان جزا کے سارے ہیں
 پان ہو پین میں سے
 ۱۰۴
 جانے تلخ شوق کے
 زلفوں کے گرد چاند سا جو
 ۱۰۵
 کھوئے اپنی نہیں
 خد سے نصیب کے
 ۱۰۶
 عالم ہوا جو سیدہ صبا جاک
 جسم چین ہو گیا سارو عرف

سلام
 بیعت بین جاکے ہر پوئے آفاق
 سلامی عشق نہک گنجیگی
 سلامی کیون خبر لاشعرا
 سلامی ہو کیا ذرا گھر خاک
 سلامی ہو فساد و فساد
 دہاقت آباد و مفسود و فساد
 جہان میں خوب چھانی در بدر
 آٹھ فیاض ہے ہر دم میں جفا کر
 دین چھوڑی ملی نغمی جھوڑا
 صحابیوں عشق میں گھوڑا
 کہ اپنی خاک کی طالب ہر دم
 نیک آتش مزاجی و بیخبر خاک
 کہ ہونا ہر جیسے او بیخبر خاک
 کہ ششہ ساعت کی صورت
 کہ لہو لہو دھواں و دھواں

۴۹
مفر خاک میں جانا ہر کس
سچھا ہی نہیں سبکدوش خاک
۵۰
کھینچے بن کے تیرے
فلک پر سرِ خاک کو جانے ہر شہرِ خاک
۵۱
کرن کیا مالِ دنیا پر نوح
کہ ہر انبی نظر میں ہم درِ خاک
۵۲
بہی و جبر و زورِ راو
جہان میں ہو گئے کیا کیا شہرِ خاک
۵۳
زارِ عبرت سے دیکھو شریوں کو
جہان بن ہو گئے کیا کیا شہرِ خاک
۵۴
مرگِ خاندن کی عیث سے
کہ ہو جانا ہر دم بھرن گھرِ خاک
۵۵
شہرِ شکست و غمگد ہو جائے
دردِ شہر کی کوئی سونگھے اگر خاک

۱۰۰
 جان سا بیزار نفون کا نشہ کی
 معطر ہو گئی وہاں سب سے
 ۱۰۱
 تار سے گنگنے ڈسے زمین پر
 ہوئی یکس رخ سے جاؤ آؤ خاک
 ۱۰۲
 کما صغر سے شہ سے ہم ہیں مجبور
 وہیں جا بیٹھے لجا بیٹھے جدہ خاک
 ۱۰۳
 ہمارا قتل ہوتا ہے آج
 لو ہو جاؤ شیشین اگر خاک
 ۱۰۴
 رخ شہ اور عجب کے پرگز
 نہیں چھتا ہوا این جاؤ خاک
 ۱۰۵
 ہوا یارب کیسی کران میں
 محبوب گلشنِ خضر شہ خاک
 ۱۰۶
 بکار سے لاشہ اکبر شہ
 ہے اس غم میں یہ کینچن خاک

[illegible]

۱۲۷۰ قلعہ
 لنگجا اب زاکر پنجہ سا فرزند
 اگر چھلے گئی مادر عمر خفاں
 ۱۲۷۱ قلعہ
 گنتی زینب جو کہنے میں کھلے
 ہونے والی ہر چیز بجا
 ۱۲۷۲ قلعہ
 کہا صغیر سے جا کر ناسہ کس
 کہوں فرزند زہرا کی خبر خفاں
 ۱۲۷۳ قلعہ
 پینٹ گیا ار سے کہے شاہ
 بیل بے پرار سے بجا
 ۱۲۷۴ قلعہ
 رہا باقی نہ کوئی غیب بجا
 ہوا پردہ میں سب کچھ خفاں
 ۱۲۷۵ قلعہ
 عیش ہوا عطا جسم میں
 کہ ہو جائیگا کن خفاں

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰۷
 بقیہ نہ شکون کو تو جان کر مرنے
 نایاب ہو اگر در میں کبر میں
 عابد کو دم زن بد آئی یہ آواز
 آہستہ کہ یکسان شمع میں کبر میں
 ۱۰۸
 کھنکھاتا کیوں کیوں کیوں کیوں
 چلنے کی فوری فوری فوری

۱۰۸

۱۰۹
 صفر سلامی ہر قسم کھاتے آتے ہیں
 گردن بدور سے ہاتھوں پہ لٹکتے ہیں
 ۱۱۰
 تیرن کا بیٹھ بے سنا ہو بھی لاشیں
 کالی گٹھا کی طرح عین چھپاتے ہیں
 ۱۱۱
 بازو جھلک رہا شاہ کا بچہ برفون میں
 جھوٹی لاش جھالی سے کھینچتے ہیں

۱۱۲
 بولی سکینہ جھاک کے ڈو ڈو کی پرکھیں
 زبان ہو گئی مسکے سے کھینچے ہیں
 ۱۱۳
 پانی دیا نہ ظالموں پہ سے کھینچے ہیں
 گل کی طرح سے کھینچے ہیں
 ۱۱۴
 خرت کو بھی پتھر سے کھینچے ہیں
 گدن کو مار کے کھینچے ہیں
 ۱۱۵
 کہنا تھا شمشیر پانی کی عمارت
 جھوٹی سی مشن پتھر سے کھینچے ہیں
 ۱۱۶
 کوئی تھی شاہ زہر کر کے کھینچے ہیں
 باا بھار سے کھینچے ہیں
 ۱۱۷
 اسی سے کھینچے کھینچے کھینچے ہیں
 نا رسول ہاتھوں سے کھینچے ہیں
 ۱۱۸
 کتنے تھے شاہ کی کھینچے کھینچے ہیں
 کو جو حیدر خیر کھینچے کھینچے ہیں

۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱
 ۶۰۲
 ۶۰۳
 ۶۰۴
 ۶۰۵
 ۶۰۶
 ۶۰۷
 ۶۰۸
 ۶۰۹
 ۶۱۰
 ۶۱۱
 ۶۱۲
 ۶۱۳
 ۶۱۴
 ۶۱۵
 ۶۱۶
 ۶۱۷
 ۶۱۸
 ۶۱۹
 ۶۲۰
 ۶۲۱
 ۶۲۲
 ۶۲۳
 ۶۲۴
 ۶۲۵
 ۶۲۶
 ۶۲۷
 ۶۲۸
 ۶۲۹
 ۶۳۰
 ۶۳۱
 ۶۳۲
 ۶۳۳
 ۶۳۴
 ۶۳۵
 ۶۳۶
 ۶۳۷
 ۶۳۸
 ۶۳۹
 ۶۴۰
 ۶۴۱
 ۶۴۲
 ۶۴۳
 ۶۴۴
 ۶۴۵
 ۶۴۶
 ۶۴۷
 ۶۴۸
 ۶۴۹
 ۶۵۰
 ۶۵۱
 ۶۵۲
 ۶۵۳
 ۶۵۴
 ۶۵۵
 ۶۵۶
 ۶۵۷
 ۶۵۸
 ۶۵۹
 ۶۶۰
 ۶۶۱
 ۶۶۲
 ۶۶۳
 ۶۶۴
 ۶۶۵
 ۶۶۶
 ۶۶۷
 ۶۶۸
 ۶۶۹
 ۶۷۰
 ۶۷۱
 ۶۷۲
 ۶۷۳
 ۶۷۴
 ۶۷۵
 ۶۷۶
 ۶۷۷
 ۶۷۸
 ۶۷۹
 ۶۸۰
 ۶۸۱
 ۶۸۲
 ۶۸۳
 ۶۸۴
 ۶۸۵
 ۶۸۶
 ۶۸۷
 ۶۸۸
 ۶۸۹
 ۶۹۰
 ۶۹۱
 ۶۹۲
 ۶۹۳
 ۶۹۴
 ۶۹۵
 ۶۹۶
 ۶۹۷
 ۶۹۸
 ۶۹۹
 ۷۰۰
 ۷۰۱
 ۷۰۲
 ۷۰۳
 ۷۰۴
 ۷۰۵
 ۷۰۶
 ۷۰۷
 ۷۰۸
 ۷۰۹
 ۷۱۰
 ۷۱۱
 ۷۱۲
 ۷۱۳
 ۷۱۴
 ۷۱۵
 ۷۱۶
 ۷۱۷
 ۷۱۸
 ۷۱۹
 ۷۲۰
 ۷۲۱
 ۷۲۲
 ۷۲۳
 ۷۲۴
 ۷۲۵
 ۷۲۶
 ۷۲۷
 ۷۲۸
 ۷۲۹
 ۷۳۰
 ۷۳۱
 ۷۳۲
 ۷۳۳
 ۷۳۴
 ۷۳۵
 ۷۳۶
 ۷۳۷
 ۷۳۸
 ۷۳۹
 ۷۴۰
 ۷۴۱
 ۷۴۲
 ۷۴۳
 ۷۴۴
 ۷۴۵
 ۷۴۶
 ۷۴۷
 ۷۴۸
 ۷۴۹
 ۷۵۰
 ۷۵۱
 ۷۵۲
 ۷۵۳
 ۷۵۴
 ۷۵۵
 ۷۵۶
 ۷۵۷
 ۷۵۸
 ۷۵۹
 ۷۶۰
 ۷۶۱
 ۷۶۲
 ۷۶۳
 ۷۶۴
 ۷۶۵
 ۷۶۶
 ۷۶۷
 ۷۶۸
 ۷۶۹
 ۷۷۰
 ۷۷۱
 ۷۷۲
 ۷۷۳
 ۷۷۴
 ۷۷۵
 ۷۷۶
 ۷۷۷
 ۷۷۸
 ۷۷۹
 ۷۸۰
 ۷۸۱
 ۷۸۲
 ۷۸۳
 ۷۸۴
 ۷۸۵
 ۷۸۶
 ۷۸۷
 ۷۸۸
 ۷۸۹
 ۷۹۰
 ۷۹۱
 ۷۹۲
 ۷۹۳
 ۷۹۴
 ۷۹۵
 ۷۹۶
 ۷۹۷
 ۷۹۸
 ۷۹۹
 ۸۰۰
 ۸۰۱
 ۸۰۲
 ۸۰۳
 ۸۰۴
 ۸۰۵
 ۸۰۶
 ۸۰۷
 ۸۰۸
 ۸۰۹
 ۸۱۰
 ۸۱۱
 ۸۱۲
 ۸۱۳
 ۸۱۴
 ۸۱۵
 ۸۱۶
 ۸۱۷
 ۸۱۸
 ۸۱۹
 ۸۲۰
 ۸۲۱
 ۸۲۲
 ۸۲۳
 ۸۲۴
 ۸۲۵
 ۸۲۶
 ۸۲۷
 ۸۲۸
 ۸۲۹
 ۸۳۰
 ۸۳۱
 ۸۳۲
 ۸۳۳
 ۸۳۴
 ۸۳۵
 ۸۳۶
 ۸۳۷
 ۸۳۸
 ۸۳۹
 ۸۴۰
 ۸۴۱
 ۸۴۲
 ۸۴۳
 ۸۴۴
 ۸۴۵
 ۸۴۶
 ۸۴۷
 ۸۴۸
 ۸۴۹
 ۸۵۰
 ۸۵۱
 ۸۵۲
 ۸۵۳
 ۸۵۴
 ۸۵۵
 ۸۵۶
 ۸۵۷
 ۸۵۸
 ۸۵۹
 ۸۶۰
 ۸۶۱
 ۸۶۲
 ۸۶۳
 ۸۶۴
 ۸۶۵
 ۸۶۶
 ۸۶۷
 ۸۶۸
 ۸۶۹
 ۸۷۰
 ۸۷۱
 ۸۷۲
 ۸۷۳
 ۸۷۴
 ۸۷۵
 ۸۷۶
 ۸۷۷
 ۸۷۸
 ۸۷۹
 ۸۸۰
 ۸۸۱
 ۸۸۲
 ۸۸۳
 ۸۸۴
 ۸۸۵
 ۸۸۶
 ۸۸۷
 ۸۸۸
 ۸۸۹
 ۸۹۰
 ۸۹۱
 ۸۹۲
 ۸۹۳
 ۸۹۴
 ۸۹۵
 ۸۹۶
 ۸۹۷
 ۸۹۸
 ۸۹۹
 ۹۰۰
 ۹۰۱
 ۹۰۲
 ۹۰۳
 ۹۰۴
 ۹۰۵
 ۹۰۶
 ۹۰۷
 ۹۰۸
 ۹۰۹
 ۹۱۰
 ۹۱۱
 ۹۱۲
 ۹۱۳
 ۹۱۴
 ۹۱۵
 ۹۱۶
 ۹۱۷
 ۹۱۸
 ۹۱۹
 ۹۲۰
 ۹۲۱
 ۹۲۲
 ۹۲۳
 ۹۲۴
 ۹۲۵
 ۹۲۶
 ۹۲۷
 ۹۲۸
 ۹۲۹
 ۹۳۰
 ۹۳۱
 ۹۳۲
 ۹۳۳
 ۹۳۴
 ۹۳۵
 ۹۳۶
 ۹۳۷
 ۹۳۸
 ۹۳۹
 ۹۴۰
 ۹۴۱
 ۹۴۲
 ۹۴۳
 ۹۴۴
 ۹۴۵
 ۹۴۶
 ۹۴۷
 ۹۴۸
 ۹۴۹
 ۹۵۰
 ۹۵۱
 ۹۵۲
 ۹۵۳
 ۹۵۴
 ۹۵۵
 ۹۵۶
 ۹۵۷
 ۹۵۸
 ۹۵۹
 ۹۶۰
 ۹۶۱
 ۹۶۲
 ۹۶۳
 ۹۶۴
 ۹۶۵
 ۹۶۶
 ۹۶۷
 ۹۶۸
 ۹۶۹
 ۹۷۰
 ۹۷۱
 ۹۷۲
 ۹۷۳
 ۹۷۴
 ۹۷۵
 ۹۷۶
 ۹۷۷
 ۹۷۸
 ۹۷۹
 ۹۸۰
 ۹۸۱
 ۹۸۲
 ۹۸۳
 ۹۸۴
 ۹۸۵
 ۹۸۶
 ۹۸۷
 ۹۸۸
 ۹۸۹
 ۹۹۰
 ۹۹۱
 ۹۹۲
 ۹۹۳
 ۹۹۴
 ۹۹۵
 ۹۹۶
 ۹۹۷
 ۹۹۸
 ۹۹۹
 ۱۰۰۰

۱۷۱
 کہ جو بھی یہ فاقے میں کچھ نفرون کو
 کہ اسل آج بقدر کفایت ہم ہیں
 کہ اسل آج بقدر کفایت ہم ہیں
 ۱۷۲
 غنیمت ہو کہ یہ جہان میں ہیں
 علی جان میں ہیں
 ۱۷۳
 دکھا وہاں سے شاید کہ خدا بھی
 خیال تو اسے غل تمام جو ہیں
 ۱۷۴
 ہر ایک صف میں غل تمام جو ہیں
 یہ سیف کی ہر صف میں ہر
 ۱۷۵
 پیشہ کے روضہ کے قہر میں ہر
 فقط و فقط بولا فاقے ہم ہیں
 ۱۷۶
 عبیر و عود سے نثار و عارف ہیں
 کہ شاک نافرین ہیں
 ۱۷۷
 پکار ہی پہنچا پہنچا ہیں
 کہ یہ قہر اسباب غلام ہیں

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۱۱
 ان کی باری باری آسمان سے
 آسمان سے اتریں گے
 ۱۱۲
 ان کی باری باری آسمان سے
 آسمان سے اتریں گے
 ۱۱۳
 ان کی باری باری آسمان سے
 آسمان سے اتریں گے
 ۱۱۴
 ان کی باری باری آسمان سے
 آسمان سے اتریں گے
 ۱۱۵
 ان کی باری باری آسمان سے
 آسمان سے اتریں گے
 ۱۱۶
 ان کی باری باری آسمان سے
 آسمان سے اتریں گے
 ۱۱۷
 ان کی باری باری آسمان سے
 آسمان سے اتریں گے
 ۱۱۸
 ان کی باری باری آسمان سے
 آسمان سے اتریں گے
 ۱۱۹
 ان کی باری باری آسمان سے
 آسمان سے اتریں گے
 ۱۲۰
 ان کی باری باری آسمان سے
 آسمان سے اتریں گے

۱۰۰
 بابا سکر سکر آگے آگے
 اچھے علاج عابد بخیر
 اچھے سب سے اعلیٰ
 ۱۰۱
 بانو کائناتی نئی مرد سے
 بانو کائناتی نئی مرد سے
 بانو کائناتی نئی مرد سے
 ۱۰۲
 تعلقہ
 زینب پجاری لبو سے
 زینب پجاری لبو سے
 زینب پجاری لبو سے
 ۱۰۳
 بھائی بھائی
 بھائی بھائی
 بھائی بھائی
 ۱۰۴
 لاشے لاشے
 لاشے لاشے
 لاشے لاشے
 ۱۰۵
 محتاج غم را کی ہوا
 محتاج غم را کی ہوا
 محتاج غم را کی ہوا
 ۱۰۶
 حاکم کے رو بہ گئے
 حاکم کے رو بہ گئے
 حاکم کے رو بہ گئے
 ۱۰۷
 بڑے پھول ایک علی
 بڑے پھول ایک علی
 بڑے پھول ایک علی
 ۱۰۸
 کچھ کے لاکے
 کچھ کے لاکے
 کچھ کے لاکے
 ۱۰۹
 کچھ کے لاکے
 کچھ کے لاکے
 کچھ کے لاکے
 ۱۱۰
 کچھ کے لاکے
 کچھ کے لاکے
 کچھ کے لاکے

۱۷۷
 باوق کے مبارک پین پوتی کیلئے
 پہنچنے کے لئے صغیر غفران کے پین
 ۱۷۸
 صغیر کے پوچھا زینب کیسے شمع میں
 اتار سارے آپ میں رنج و غم
 ۱۷۹
 وہ روم کے بولی سینہ جو سر میں
 داری نیل تماشہ از حسن
 ۱۸۰
 شانوں پر کبریا کی کسی شمع میں
 پداغ کے بازو پر کی بی حسن
 ۱۸۱
 نفس یاض خلدین کے شمع میں
 ہم لوگ نفع علی کے چین
 لام
 ۱۸۲
 وطن مجرب تماشہ ہم نکلنے میں
 رسول نبی سے باخبر ہم نکلنے میں

۱۷
علی کا رستہ میں کہ جلدائے شیر
اس نواسوں کے اب میں ہوں
۱۸
انصار کے لئے صفحہ فغان میں
کہ آج پہلے پہل گھر میں
۱۹
فرس چھوٹے پریش میں ہیں
صفوں سے قتل کو میں تم
۲۰
حرم میں غل کے کہیں کہیں
بس اب کا بون بنے فغان میں
۲۱
دو لائی دیتی ہیں اپنی
برہنہ سر پہ کیٹھے کو چلو
۲۲
غل تھانے میں ہیں جہاں
کہ قید خانے سے شہید ہوں
۲۳
یہ قید خانے میں رو کے کہتے ہیں
کہ بھین کے لئے ان کے ہم

[illegible]

۱۰۰ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۰۱ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۰۲ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۰۳ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۰۴ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۰۵ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۰۶ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۰۷ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۰۸ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۰۹ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۱۰ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن

۱۱۱ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۱۲ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۱۳ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۱۴ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۱۵ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۱۶ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۱۷ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۱۸ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۱۹ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۲۰ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۲۱ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن

۱۲۲ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۲۳ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۲۴ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۲۵ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۲۶ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۲۷ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۲۸ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۲۹ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۳۰ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۳۱ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن
۱۳۲ جگہ غلام مرغی گنگیے مرطوب بن

بن یک بیان بن جو پیر
 پیر شد از حضرت خیر الوار
 شاکل نمازین بجای کے قدس
 شاکل کے ہون وود قابل
 بلا کوئی کہ ہم کر اب انجو کو پیر
 ندی بن کر لگوں بوجہ خدا پیر
 صفحہ بیچوں پر بیٹ کر کہا
 ہم سو گوارہ خبر الناس کے ہیں
 راع کلان ان کو کھانے پر ہیں
 فطو لو دیکھو بی بی بچہ
 فرما بیجا خدا پاک سے پیر
 قابل یوں شش پیر
 بجا و آلو خدا میں جلدی کر رہیں
 زوار چپکین ہیں رخصتیں

فرما شد نے جانا محرم کا کچھ پیر
 اب بن بہت قرب ہمارے
 اب ہند زمین بھی لا کر پیر
 شاق طوان رب تو ہی تھا پیر
 عیج میں کچھ کو سلیم پیر
 پیر بن پیر پیر
 گر چل کچھ ہون اب پیر
 اسی فاطمہ کے مین
 زینب کے مین کہتے ہیں
 دن رات سامنے ہیں جا پیر
 ایک کفن لا نہیں اپنے کمر
 کھڑے زمین چیم کچھ کچھ
 دنیا میں آج کھالی ہیں کر رہیں
 محتاج وہ کفن ہیں ہم ہوا

بولی سکیند است عکدار دین پیر
 فاقہ فغانین کا جو فضا کھلا
 مولا سے عرض کی کہ یہ کھلا
 مسکرا کہا مانی کر وہ فغانین
 خاک قدم میں جگے آکر کیا پیر
 پیر اور کیا زبان میں خفیہ خزانہ
 نہان زمین میں خزانہ کہا
 فرما کے بڑے خزانہ ہوا گل
 دکھلا دے تو اسے ہوا گل
 آگلا زمین نے نچ تو مولے کہا
 مالک ہم میں فتنہ لا ایتھائے کرتے
 فتنہ نہت کہا تر اختیار کون ہو
 آئی صدا یا اس کے ہم تھا پیر

مونس چم کھینکے لاکھ سے بزمین
شیر کے غلام ہیں بیکھڑا
سلام

اونا اسلا سے بڑھ گئے ہیں
فارس بریا سے بڑھ گئے ہیں
کس

کھڑے حباب ہیں بیکھڑا
بمغیر عباس سے بڑھ گئے ہیں
عجب دور
اگر کچھ بیخ یہ دونوں کر بیکھڑا

از دل شرف سے بڑھ گئے ہیں
بلے مونو مگر بیکھڑا
بان کی ولا سے بڑھ گئے ہیں
جیدر کی ولا سے بڑھ گئے ہیں
کچھ بیکھڑا بیکھڑا
زبان کی سر سے بڑھ گئے ہیں

دوش احمد بچڑھ کے چیدر
عش اعلیٰ سے بڑھ گئے ہیں

لبیل ہیں ریاض فاطمہ کے
آون اپنے بھاسے بڑھ گئے ہیں
چپان میں
چم کو نشہ نشین ہیں بیکھڑا
سہرے غفا سے بڑھ گئے ہیں

دوسے میں فزون بیکھڑا
دربا دریا سے بڑھ گئے ہیں
روئے والوں کے واہ رسب
رنب شہر سے بڑھ گئے ہیں

نہایت میں ان اسوکان کھڑے
موتی کی بول سے بڑھ گئے ہیں
دیدا تر
بیکھڑا طوفان دیدا تر
شعبے دریا سے بڑھ گئے ہیں

بادل آنکھوں کے وقت بارش
سادن کی گھاس بڑھ گئے ہیں

کس کس کے چرائے رو
مفت کی بول سے بڑھ گئے ہیں
کھڑے
اشک لے میں چشم سے بڑھ گئے ہیں
توتے دریا سے بڑھ گئے ہیں

میدان فاس سے بڑھ گئے ہیں
میدان فاس سے بڑھ گئے ہیں
بوسے بوسے شیش سے بڑھ گئے ہیں
میدان فاس سے بڑھ گئے ہیں

کو یا طوب سے بڑھ گئے ہیں
دو دو کے سند بادیا میں
سخت میں صبا بڑھ گئے ہیں
مغز اکنتی تھی آہ زانی
بہر دلدل سے بڑھ گئے ہیں

قطعہ سے کہا نادر دہلی
 بڑے سے جب سیکھتے ہیں ہم دور
 نگرانی سے جانی
 تھے نے بی بی باغ سے کھیلے
 کہا خضر سون کے سنگھ کا
 کن کہہ کر فوج ادا
 مال جب کہ نہیں تیریا سون پر
 رکھتی ہیں کیا نہیں تیریا
 بکارت خضر کہ باہر سے
 سباز و عظیم کی رکھی تھیں
 نوس کی چھائی ہوئی
 گھوڑی چھٹی نہیں کیا باہر
 جھڑی
 سلام
 سب مجھے ذکر شاہ شہید کہتے ہیں
 اسلام
 بے فضال خدا

تھے گیا حروف فنیہ کہا
 اہلیت نبوی شکوہ کا کہتے ہیں
 قطعہ سے کہتے ہیں
 جھپٹے ہو کر کا کہتے ہیں
 نہیں معلوم کہ میں
 انی پختہ کی اندھو سے کہتے ہیں
 یہ صحران سے کہتے ہیں
 کھائی کہتے شہد الاوس کہتے ہیں
 میں غلام بکا ہوں کہتے ہیں
 قطعہ سے کہتے ہیں
 بڑا کہتے کہتے ہیں
 کو نہا بنے ہو تو کہتے ہیں
 بولے سجادہ نشین کہتے ہیں
 بولے سلسلہ صبر کہتے ہیں
 قطعہ سے کہتے ہیں
 نام فاضل ہو چھا تو کہا کہتے ہیں
 سب مجھے ان قبول خدا کہتے ہیں

یون میں صغیر کا پیر کہتے ہیں
 مجھ کو مظلوم وغیرہ کہتے ہیں
 تھے نشان خضر کا کہتے ہیں
 بادر شاہوں کو ای کہتے ہیں
 اسلام اور بے درخت کہتے ہیں
 تھے کے روضہ پر یک صبح کہتے ہیں
 تھے ہوا ایک غم کہتے ہیں
 در شہوار کہتے ہیں
 تھے کفار سے حریفی کہتے ہیں
 اسکو قدیر کہتے ہیں
 تھے لنگہ کو شہید کہتے ہیں
 تھے کجا کہتے ہیں
 تھے کہتے کہتے ہیں
 تھے کہتے کہتے ہیں
 تھے کہتے کہتے ہیں

چتر زینت کے لئے خطہ خوشنویسی
 چاروں تالواروں کی پنجوں کی پین
 شہداء و فوج کے لئے خطہ خوشنویسی
 کھنڈوں و دستہ کے لئے خطہ خوشنویسی
 اللہ عز و جل کے لئے خطہ خوشنویسی
 دار و دیوار کے لئے خطہ خوشنویسی
 بیٹن کے لئے خطہ خوشنویسی
 علف و غلات کے لئے خطہ خوشنویسی
 برف و طوفان کے لئے خطہ خوشنویسی
 آگ کی جنگیاں کے لئے خطہ خوشنویسی
 علف و غلات کے لئے خطہ خوشنویسی
 سرپاؤں کا جوڑ کے لئے خطہ خوشنویسی
 علف و غلات کے لئے خطہ خوشنویسی
 جب و باری تو فوج کے لئے خطہ خوشنویسی
 چاندنی کا جوڑ کے لئے خطہ خوشنویسی
 علف و غلات کے لئے خطہ خوشنویسی
 لاشہ و فوج کے لئے خطہ خوشنویسی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹
 ۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶
 ۱۶۱۷
 ۱۶۱۸
 ۱۶۱۹
 ۱۶۲۰
 ۱۶۲۱
 ۱۶۲۲
 ۱۶۲۳
 ۱۶۲۴
 ۱۶۲۵
 ۱۶۲۶
 ۱۶۲۷
 ۱۶۲۸
 ۱۶۲۹
 ۱۶۳۰
 ۱۶۳۱
 ۱۶۳۲
 ۱۶۳۳
 ۱۶۳۴
 ۱۶۳۵
 ۱۶۳۶
 ۱۶۳۷
 ۱۶۳۸
 ۱۶۳۹
 ۱۶۴۰
 ۱۶۴۱
 ۱۶۴۲
 ۱۶۴۳
 ۱۶۴۴
 ۱۶۴۵
 ۱۶۴۶
 ۱۶۴۷
 ۱۶۴۸
 ۱۶۴۹
 ۱۶۵۰
 ۱۶۵۱
 ۱۶۵۲
 ۱۶۵۳
 ۱۶۵۴
 ۱۶۵۵
 ۱۶۵۶
 ۱۶۵۷
 ۱۶۵۸
 ۱۶۵۹
 ۱۶۶۰
 ۱۶۶۱
 ۱۶۶۲
 ۱۶۶۳
 ۱۶۶۴
 ۱۶۶۵
 ۱۶۶۶
 ۱۶۶۷
 ۱۶۶۸
 ۱۶۶۹
 ۱۶۷۰
 ۱۶۷۱
 ۱۶۷۲
 ۱۶۷۳
 ۱۶۷۴
 ۱۶۷۵
 ۱۶۷۶
 ۱۶۷۷
 ۱۶۷۸
 ۱۶۷۹
 ۱۶۸۰
 ۱۶۸۱
 ۱۶۸۲
 ۱۶۸۳
 ۱۶۸۴
 ۱۶۸۵
 ۱۶۸۶
 ۱۶۸۷
 ۱۶۸۸
 ۱۶۸۹
 ۱۶۹۰
 ۱۶۹۱
 ۱۶۹۲
 ۱۶۹۳
 ۱۶۹۴
 ۱۶۹۵
 ۱۶۹۶
 ۱۶۹۷
 ۱۶۹۸
 ۱۶۹۹
 ۱۷۰۰
 ۱۷۰۱
 ۱۷۰۲
 ۱۷۰۳
 ۱۷۰۴
 ۱۷۰۵
 ۱۷۰۶
 ۱۷۰۷
 ۱۷۰۸
 ۱۷۰۹
 ۱۷۱۰
 ۱۷۱۱
 ۱۷۱۲
 ۱۷۱۳
 ۱۷۱۴
 ۱۷۱۵
 ۱۷۱۶
 ۱۷۱۷
 ۱۷۱۸
 ۱۷۱۹
 ۱۷۲۰
 ۱۷۲۱
 ۱۷۲۲
 ۱۷۲۳
 ۱۷۲۴
 ۱۷۲۵
 ۱۷۲۶
 ۱۷۲۷
 ۱۷۲۸
 ۱۷۲۹
 ۱۷۳۰
 ۱۷۳۱
 ۱۷۳۲
 ۱۷۳۳
 ۱۷۳۴
 ۱۷۳۵
 ۱۷۳۶
 ۱۷۳۷
 ۱۷۳۸
 ۱۷۳۹
 ۱۷۴۰
 ۱۷۴۱
 ۱۷۴۲
 ۱۷۴۳
 ۱۷۴۴
 ۱۷۴۵
 ۱۷۴۶
 ۱۷۴۷
 ۱۷۴۸
 ۱۷۴۹
 ۱۷۵۰
 ۱۷۵۱
 ۱۷۵۲
 ۱۷۵۳
 ۱۷۵۴
 ۱۷۵۵
 ۱۷۵۶
 ۱۷۵۷
 ۱۷۵۸
 ۱۷۵۹
 ۱۷۶۰
 ۱۷۶۱
 ۱۷۶۲
 ۱۷۶۳
 ۱۷۶۴
 ۱۷۶۵
 ۱۷۶۶
 ۱۷۶۷
 ۱۷۶۸
 ۱۷۶۹
 ۱۷۷۰
 ۱۷۷۱
 ۱۷۷۲
 ۱۷۷۳
 ۱۷۷۴
 ۱۷۷۵
 ۱۷۷۶
 ۱۷۷۷
 ۱۷۷۸
 ۱۷۷۹
 ۱۷۸۰
 ۱۷۸۱
 ۱۷۸۲
 ۱۷۸۳
 ۱۷۸۴
 ۱۷۸۵
 ۱۷۸۶
 ۱۷۸۷
 ۱۷۸۸
 ۱۷۸۹
 ۱۷۹۰
 ۱۷۹۱
 ۱۷۹۲
 ۱۷۹۳
 ۱۷۹۴
 ۱۷۹۵
 ۱۷۹۶
 ۱۷۹۷
 ۱۷۹۸
 ۱۷۹۹
 ۱۸۰۰
 ۱۸۰۱
 ۱۸۰۲
 ۱۸۰۳
 ۱۸۰۴
 ۱۸۰۵
 ۱۸۰۶
 ۱۸۰۷
 ۱۸۰۸
 ۱۸۰۹
 ۱۸۱۰
 ۱۸۱۱
 ۱۸۱۲
 ۱۸۱۳
 ۱۸۱۴
 ۱۸۱۵
 ۱۸۱۶
 ۱۸۱۷
 ۱۸۱۸
 ۱۸۱۹
 ۱۸۲۰
 ۱۸۲۱
 ۱۸۲۲
 ۱۸۲۳
 ۱۸۲۴
 ۱۸۲۵
 ۱۸۲۶
 ۱۸۲۷
 ۱۸۲۸
 ۱۸۲۹
 ۱۸۳۰
 ۱۸۳۱
 ۱۸۳۲
 ۱۸۳۳
 ۱۸۳۴
 ۱۸۳۵

۱۰
 منبر کے عالم فریق پیرین منبر عدا
 اور مجتبیٰ نین از یونان کلل یونان
 آتی تھی صلہ و کس نوح شفی سے
 فردس کی تھوڑی ہو تو جابجہ خود
 فرات سے تھکے شہ کو جو نہر عجب
 کیا پایادار آب دم شمع بجائیں
 بیوقوف عبارت تھا حسین علی کو
 منبر کے پہلی تھی شکریاں کو قدیم
 شہبخت تھے اور تھے خست یونان
 داخل ہو کر نام ازل سے شہد
 بجان ہوا صغیر کو گمانیہ پیر
 ارومان بد برستے تھیں شہد

۱۰۰
 ہر حکم پر زینب نے کیا پھر بھی
 خاتمان کا چلن نہت و عقیقہ
 ۱۰۱
 تھلا ہو میں لاشہ عسلیان جاں
 جہلم تو اک خستہ غارِ بدین
 ۱۰۲
 کتنے خطے لعین گریو شہیدان
 مہاجراں دل فاطمہ لاف و دین
 ۱۰۳
 زباناں میں سجا رہے لادوں میں
 لاشوں نے جا بے جاں سسکیا
 ۱۰۴
 بانو نے کہا جبو لے کو این صغیر
 قرآن گئی سورہ غنہ فضاں
 ۱۰۵
 اللہ رحمتی کرم فتح بھی ہنر
 مصروف رہا دستِ عاصی گویا
 ۱۰۶
 دو اہلے کہا لیں شہادت کے آثار
 بیوہ بین فلان کی یہ بزرگ خاتین

۱۷۱۷
 کتنے تھے عدین کوٹ کے چنگی نگر
 کچھوٹی ملاجیمہ کی
 ۱۷۱۸
 ملک کے ہر ایک عا سبط کی
 یونہی پوچھتے تھے
 ۱۷۱۹
 شہر کے تھے موقوف خوشنشاہ
 نواب جو سن سے لے کر اہ خدایں
 ۱۷۲۰
 خدایں کے بعد پھر
 دن گستاخانہ میں
 ۱۷۲۱
 آغوش میں بے تھے جو پیر میں
 تھے خون کے دھکے کی
 ۱۷۲۲
 کتنے تھے لاؤ سینہ بند سے
 آئینہ کو بٹ کر چپ میں صفایں
 ۱۷۲۳
 مقتل کی رو میں عا س
 حلقہ کر کے جو جا بڑیاں قبایں

۱۳۲
 اے
 کوئیں میں جنت میں ملے جنت
 مرا بن اگر دینی آل عبا بن

۱۳۲
 اے

۱۳۲
 اے
 جنان کی طرح مقدس اگر بلا کی بن
 نوان پشت پر مجاہدی کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 وہ آفتاب پر مجاہدی کر بلا کی بن
 کہ جبکہ سلسلے زہرہ پر جا جا کی بن

۱۳۲
 اے
 دافع شمن ہو دریا کی بن
 و پھول کھنجر کو بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 دہشت گردی کے دن بہر بن کر بلا کی بن
 کھا کر کے دنگے پھول بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 فرشتے لائیکے پھول بن کر بلا کی بن
 کھا کر کے دنگے پھول بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 کھا کر کے دنگے پھول بن کر بلا کی بن
 کھا کر کے دنگے پھول بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 زب شرف کو ملک کے امام اگر بن
 برتن جھانکے میں مغل اگر بن

۱۳۲
 اے
 نگہ نما کہ ترا گھر صدرا اوغلا
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن
 صدرا دینی اگر بن کر بلا کی بن

۱۳۲
 اے
 قلعہ سے عباس نے نہیں کیا بن
 کہ بر سبط پیوست بادشا کی بن

۱۳۲
 اے
 قلعہ سے عباس نے نہیں کیا بن
 کہ بر سبط پیوست بادشا کی بن

۱۳۲
 اے
 قلعہ سے عباس نے نہیں کیا بن
 کہ بر سبط پیوست بادشا کی بن

۱۳۲
 اے
 قلعہ سے عباس نے نہیں کیا بن
 کہ بر سبط پیوست بادشا کی بن

۱۳۲
 اے
 قلعہ سے عباس نے نہیں کیا بن
 کہ بر سبط پیوست بادشا کی بن

۱۳۲
 اے
 قلعہ سے عباس نے نہیں کیا بن
 کہ بر سبط پیوست بادشا کی بن

۱۳۲
 اے
 قلعہ سے عباس نے نہیں کیا بن
 کہ بر سبط پیوست بادشا کی بن

۱۳۲
 اے
 قلعہ سے عباس نے نہیں کیا بن
 کہ بر سبط پیوست بادشا کی بن

۱۳۲
 اے
 قلعہ سے عباس نے نہیں کیا بن
 کہ بر سبط پیوست بادشا کی بن

کما دنیای سے شیعے سب بچوں
 جہنم / شفیقا جو او میں ہوں
 دقاسم جہنم کے بڑے اور میں ہوں
 بیل بسم بڑے اور میں ہوں
 خف میں قبر میں بڑے اور میں ہوں
 بجا بزم دعا بڑے اور میں ہوں
 لام
 مجری چشم بڑے اور میں ہوں
 اشک کما اور جب کڑی میں ہوں
 مجری عاشق کڑی میں ہوں
 گل فردوس بڑے اور میں ہوں
 مری شمع کڑی میں ہوں
 کما دران بڑے اور میں ہوں

۴۴ جاسے غلامین کہ جسے نہا پڑا
 ۴۵ حضرت عباسؓ سے کہ جسے نہا پڑا
 ۴۶ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۴۷ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۴۸ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۴۹ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۵۰ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۵۱ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۵۲ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۵۳ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۵۴ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۵۵ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۵۶ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۵۷ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۵۸ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۵۹ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا
 ۶۰ غلامین سے کہ جسے نہا پڑا

۱۱۷۷
 ۱۱۷۸
 ۱۱۷۹
 ۱۱۸۰
 ۱۱۸۱
 ۱۱۸۲
 ۱۱۸۳
 ۱۱۸۴
 ۱۱۸۵
 ۱۱۸۶
 ۱۱۸۷
 ۱۱۸۸
 ۱۱۸۹
 ۱۱۹۰
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۲
 ۱۱۹۳
 ۱۱۹۴
 ۱۱۹۵
 ۱۱۹۶
 ۱۱۹۷
 ۱۱۹۸
 ۱۱۹۹
 ۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱

۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹

چشمِ برون پر پور پڑا، ہر جا را داں
دین گل کی طرح منج کو سارا داں
گل کے پونے پہ اڑنے لگا، داں
گل نے منہ ہو ڈنکا، سارا داں
انگل گل سے جو ملتا کہ پتہ سارا داں
دین باد بہا، ہر جا را داں

روغ شمس شاه مین و چشم سحر خیز
خاک بود کجا تو خیز بود و بار ادا
زیر کما

فکرت و تدبیر
ما فیہ من ثبات و حکمت
ما فیہ من شجاعت و کرم
ما فیہ من جلال و کبر

بہارِ شاہک میں گان کی بچہ
بازارِ شاہک میں گان کی بچہ
بازارِ شاہک میں گان کی بچہ
بازارِ شاہک میں گان کی بچہ

[illegible]

۵۶
نور اشک غم از این جگر جاری
غیرت دامن این جگر خالی
از سر کی بود خوشی

ران مین یو گیا است
 غنیمت یو گیا است
 چاکر گریان یو گیا
 چاکر گریان یو گیا

ہم کیوں
پاک احمد گریبان ہر

[illegible]

دیکھو بعض کی زبانیں
دیکھو بعض کی زبانیں
دیکھو بعض کی زبانیں
دیکھو بعض کی زبانیں

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

جس کا نام ہے سیدنا ابوبکر صدیقؓ

جس طرف جا بیوی نکاح ادا
کرتی ہے وہاں بیوی

جنگل و جنگلی گیاهان

مدرسہ اسلامیہ
کراچی

۱۳۷
 صفتین میں خیر میں خیر میں
 چکی علی کی بیچ دوپہ میں
 ۱۳۸
 دھتین میں شمع کی زبان میں
 دیکھو دیکھو کہ ہے جہان میں
 ۱۳۹
 افلاک میں زمین میں ہوا میں
 بیاچو ایک نام سرور میں
 ۱۴۰
 دلین جگہ میں سب سے کمال میں
 دوبا جو ایک نام سرور میں
 ۱۴۱
 مشہد میں کمال میں خیر میں
 کبھی کبھی کبھی کبھی میں
 ۱۴۲
 مہربان قلم گاہ میں نبی میں
 پیکار میں سبط میں
 ۱۴۳
 پیکار میں قلم گاہ میں نبی میں
 پیکار میں سبط میں

۱۳۸
 صفتین میں خیر میں خیر میں
 چکی علی کی بیچ دوپہ میں
 ۱۳۹
 دھتین میں شمع کی زبان میں
 دیکھو دیکھو کہ ہے جہان میں
 ۱۴۰
 افلاک میں زمین میں ہوا میں
 بیاچو ایک نام سرور میں
 ۱۴۱
 دلین جگہ میں سب سے کمال میں
 دوبا جو ایک نام سرور میں
 ۱۴۲
 مشہد میں کمال میں خیر میں
 کبھی کبھی کبھی کبھی میں
 ۱۴۳
 مہربان قلم گاہ میں نبی میں
 پیکار میں سبط میں

لام

۱۳۸
 صفتین میں خیر میں خیر میں
 چکی علی کی بیچ دوپہ میں
 ۱۳۹
 دھتین میں شمع کی زبان میں
 دیکھو دیکھو کہ ہے جہان میں
 ۱۴۰
 افلاک میں زمین میں ہوا میں
 بیاچو ایک نام سرور میں
 ۱۴۱
 دلین جگہ میں سب سے کمال میں
 دوبا جو ایک نام سرور میں
 ۱۴۲
 مشہد میں کمال میں خیر میں
 کبھی کبھی کبھی کبھی میں
 ۱۴۳
 مہربان قلم گاہ میں نبی میں
 پیکار میں سبط میں

۱۳۸
 صفتین میں خیر میں خیر میں
 چکی علی کی بیچ دوپہ میں
 ۱۳۹
 دھتین میں شمع کی زبان میں
 دیکھو دیکھو کہ ہے جہان میں
 ۱۴۰
 افلاک میں زمین میں ہوا میں
 بیاچو ایک نام سرور میں
 ۱۴۱
 دلین جگہ میں سب سے کمال میں
 دوبا جو ایک نام سرور میں
 ۱۴۲
 مشہد میں کمال میں خیر میں
 کبھی کبھی کبھی کبھی میں
 ۱۴۳
 مہربان قلم گاہ میں نبی میں
 پیکار میں سبط میں

کلام

بے خبر کے غم میں رو رہے ہیں
 اب گھر سے دھو رہے ہیں
 بے خبر کی دہریہ رخت
 اپنی دولت کو کھو رہے ہیں
 محبوب خدا کے تن کے کپڑے
 ادا خون میں ڈبو رہے ہیں
 روتے نہیں نرم زمین گنگار
 زین عصیان کی ہو رہے ہیں
 ہر ملک گمراہ شدہ نظم
 گویا موتی پر رہے ہیں
 کشتی کا ٹھکانے کو
 کشتی اپنی ڈبو رہے ہیں

کلمہ گندم سے جو ہے باری
 بے خبر کے غم میں رو رہے ہیں
 بے خبر کی دہریہ رخت
 اپنی دولت کو کھو رہے ہیں
 محبوب خدا کے تن کے کپڑے
 ادا خون میں ڈبو رہے ہیں
 روتے نہیں نرم زمین گنگار
 زین عصیان کی ہو رہے ہیں
 ہر ملک گمراہ شدہ نظم
 گویا موتی پر رہے ہیں
 کشتی کا ٹھکانے کو
 کشتی اپنی ڈبو رہے ہیں

کلام

بے خبر کے غم میں رو رہے ہیں
 اب گھر سے دھو رہے ہیں
 بے خبر کی دہریہ رخت
 اپنی دولت کو کھو رہے ہیں
 محبوب خدا کے تن کے کپڑے
 ادا خون میں ڈبو رہے ہیں
 روتے نہیں نرم زمین گنگار
 زین عصیان کی ہو رہے ہیں
 ہر ملک گمراہ شدہ نظم
 گویا موتی پر رہے ہیں
 کشتی کا ٹھکانے کو
 کشتی اپنی ڈبو رہے ہیں

عہد سے وفہ زہر کی صلا آتی ہو
 شور مگھ گیا مظلوم خفا کا رو
 کتر تیا غم سے تن ہو پیر غمش نہیں
 کون تھے کوئی باقی نہیں
 غم سے گھٹا ہے سب کی پیش
 گریہ کا ٹوٹا ہوا دل
 جلد سے گھٹا ہوا دل
 بوجھت ہے ہر کوئی کا گلہ دار
 واصلی کی ہر فوج وادار
 جہنم کے عہد کو پہنچنے کے لئے
 فیدی یا کوئی دیکھا نہیں جا رہا
 بارک اللہ کی گردن سے آتی ہو
 ذکر آجنا ہر جب کا وفادار
 جانب ہر عہد و جہاں آ رہا ہو
 چھوڑ دھاتا ہے ہر شہر و گھاٹ

عہد سے وفہ زہر کی صلا آتی ہو
 شور مگھ گیا مظلوم خفا کا رو
 کتر تیا غم سے تن ہو پیر غمش نہیں
 کون تھے کوئی باقی نہیں
 غم سے گھٹا ہے سب کی پیش
 گریہ کا ٹوٹا ہوا دل
 جلد سے گھٹا ہوا دل
 بوجھت ہے ہر کوئی کا گلہ دار
 واصلی کی ہر فوج وادار
 جہنم کے عہد کو پہنچنے کے لئے
 فیدی یا کوئی دیکھا نہیں جا رہا
 بارک اللہ کی گردن سے آتی ہو
 ذکر آجنا ہر جب کا وفادار
 جانب ہر عہد و جہاں آ رہا ہو
 چھوڑ دھاتا ہے ہر شہر و گھاٹ

عہد سے وفہ زہر کی صلا آتی ہو
 شور مگھ گیا مظلوم خفا کا رو
 کتر تیا غم سے تن ہو پیر غمش نہیں
 کون تھے کوئی باقی نہیں
 غم سے گھٹا ہے سب کی پیش
 گریہ کا ٹوٹا ہوا دل
 جلد سے گھٹا ہوا دل
 بوجھت ہے ہر کوئی کا گلہ دار
 واصلی کی ہر فوج وادار
 جہنم کے عہد کو پہنچنے کے لئے
 فیدی یا کوئی دیکھا نہیں جا رہا
 بارک اللہ کی گردن سے آتی ہو
 ذکر آجنا ہر جب کا وفادار
 جانب ہر عہد و جہاں آ رہا ہو
 چھوڑ دھاتا ہے ہر شہر و گھاٹ

عہد سے وفہ زہر کی صلا آتی ہو
 شور مگھ گیا مظلوم خفا کا رو
 کتر تیا غم سے تن ہو پیر غمش نہیں
 کون تھے کوئی باقی نہیں
 غم سے گھٹا ہے سب کی پیش
 گریہ کا ٹوٹا ہوا دل
 جلد سے گھٹا ہوا دل
 بوجھت ہے ہر کوئی کا گلہ دار
 واصلی کی ہر فوج وادار
 جہنم کے عہد کو پہنچنے کے لئے
 فیدی یا کوئی دیکھا نہیں جا رہا
 بارک اللہ کی گردن سے آتی ہو
 ذکر آجنا ہر جب کا وفادار
 جانب ہر عہد و جہاں آ رہا ہو
 چھوڑ دھاتا ہے ہر شہر و گھاٹ

۱۲۶ کہ فیض بہت بہت خدا
 یواہر بندہ جی بہت فیض پہنچون کو
 کشادہ رکھتے ہیں فیاض پہنچون کو
 ۱۲۷ عظم جگر خدا جو بہت است طلب
 جو خدا جو بہت است طلب
 تو باندہ درد میں گریاں آ
 ۱۲۸ کروں وہ آہ تڑپ کے جانچ پرکھوں کو
 جہل ہو اب بچاؤں جو پہنچوں کو
 ۱۲۹ کیا ہو جو رفلے کے جسم کا میدہ
 قبا کے بند بچھاؤں آئینوں کو
 ۱۳۰ اٹھا لیا تاجہ توڑ دیا پھر تینوں کو
 کفن کی طرح کیا فاق تینوں کو
 ۱۳۱ پس سے مخلص رہے تینوں کو
 پس سے مخلص رہے تینوں کو
 ۱۳۲ کہ جسے جو کہ جسے
 کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۳۳ کہ جسے جو کہ جسے
 کہ جسے جو کہ جسے

۱۲۶ زمین پر پاؤں نہیں کھینچے
 ۱۲۷ فٹ لے آج دیامیلا کی پین کو
 ۱۲۸ پڑاؤں کو لین کر فراریان نہ
 ۱۲۹ کہاں نصیب کو میں ملک حبیب کو
 ۱۳۰ جہاں آگے ہو دو پھر نہیں
 ۱۳۱ کہاں آگے ہو دو پھر نہیں
 ۱۳۲ زوال طاقت کو سفید کمر کو
 ۱۳۳ انہیں سے لپکے شہر کو
 ۱۳۴ چھو حشر اندر وہاں کی
 ۱۳۵ مکان ملے عین عجب قہر کو
 ۱۳۶ وہ دین قریب کا دین کو
 ۱۳۷ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۳۸ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۳۹ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۴۰ کہ جسے جو کہ جسے

۱۲۶ جہاں از راد کی وفار کھوتی ہو
 ۱۲۷ سب کلا خفا سب نہیں مستنون کو
 ۱۲۸ رسائی ہوگی سب کو تو زینوں کو
 ۱۲۹ بند بام جو یہ کو تو زینوں کو
 ۱۳۰ یواہر کی کھینچا ہی ہو زینوں کو
 ۱۳۱ نہ جان نہ کھینچا ہی ہو زینوں کو
 ۱۳۲ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۳۳ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۳۴ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۳۵ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۳۶ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۳۷ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۳۸ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۳۹ کہ جسے جو کہ جسے
 ۱۴۰ کہ جسے جو کہ جسے

۱۵۱
 کونہی تھی شام بھی نہ تھی صبح
 گھر میں نہ تھی نہ تھی نہ تھی
 ۱۵۲
 کونہی تھی بانو کو بیرون
 نہ تو جب صبح کی پیش
 ۱۵۳
 فوجین دھرم کی کوئی اور نہ
 کافی نہ دھرم کی کوئی اور نہ
 ۱۵۴
 اگر چاہے تو بانو نے کہا
 اگر چاہے تو بانو نے کہا
 ۱۵۵
 شہر کھنڈے کو بھی نہ تھی
 عابد کا حال درجی نہ تھی
 ۱۵۶
 زینب کے کونہی تھی نہ تھی
 فوجی کی کسی نہ تھی
 ۱۵۷
 کونہی تھی کونہی تھی
 فوجی کی کسی نہ تھی

۱۵۸
 کونہی تھی شام بھی نہ تھی صبح
 گھر میں نہ تھی نہ تھی نہ تھی
 ۱۵۹
 کونہی تھی بانو کو بیرون
 نہ تو جب صبح کی پیش
 ۱۶۰
 فوجین دھرم کی کوئی اور نہ
 کافی نہ دھرم کی کوئی اور نہ
 ۱۶۱
 اگر چاہے تو بانو نے کہا
 اگر چاہے تو بانو نے کہا
 ۱۶۲
 شہر کھنڈے کو بھی نہ تھی
 عابد کا حال درجی نہ تھی
 ۱۶۳
 زینب کے کونہی تھی نہ تھی
 فوجی کی کسی نہ تھی
 ۱۶۴
 کونہی تھی کونہی تھی
 فوجی کی کسی نہ تھی

ردیف ہائے ہمز

۱۶۵
 کونہی تھی شام بھی نہ تھی صبح
 گھر میں نہ تھی نہ تھی نہ تھی
 ۱۶۶
 کونہی تھی بانو کو بیرون
 نہ تو جب صبح کی پیش
 ۱۶۷
 فوجین دھرم کی کوئی اور نہ
 کافی نہ دھرم کی کوئی اور نہ
 ۱۶۸
 اگر چاہے تو بانو نے کہا
 اگر چاہے تو بانو نے کہا
 ۱۶۹
 شہر کھنڈے کو بھی نہ تھی
 عابد کا حال درجی نہ تھی
 ۱۷۰
 زینب کے کونہی تھی نہ تھی
 فوجی کی کسی نہ تھی
 ۱۷۱
 کونہی تھی کونہی تھی
 فوجی کی کسی نہ تھی

سینہ آئینہ کو قلب شہر داود آید
جاسے جنت بر آئینے کے اندر آید
دیکھ لے گزشتہ کے خسار نہ آید
منظر دیوانوں کی صورت گھر آید
بزم عالمین صیحت نظر آید
دھندلنا چھر کے سطر آید
فرخانی ننگ بر روشن آید
کھنجر خا کر کہ باطن آید
دل کو نیکی بواوے ہو آید
دم کی آمد شد سے بواوے ہو آید
یہ کبک آن کر آید
صاف باطن کے دل میں آید
سے دنیا پر جگہ دل میں آید
سبکے سطرے بر آید
جانبہ عورت میں آید
چکر فہمی آید

خاک اری اگر گردن ملے کاری
صاف خاطر سے ہو برکد آید
نگدل کو اپنے پہلو میں جگہ آید
کون کھنڈیا پر چھر آید
بلے صفا ہو کر تو بھگدیش آید
بایل نے ہم نہیں آید
فرخو دینی کو باطن آید
گرنہ دنیا میں بجا آید
برق شمع کے آگے نیل آید
لاکھ چکا با کر سے طوطی آید
صاف ہو جانے کو طوطی آید
ہو زمین رو صفا پیر آید
طوط جانا دل نازک کلام آید
چو ہو جانے کو طوطی آید

دیکھ دو شمس میں کس صفا کھنڈیا
دیکھ دو کھنڈیا کے دل میں آید
سبائی میں ہو چھر آید
جنگلیا پر آستان شہر آید
مشرقی میں آید
جو رخت کے کھنڈیا آید
پانچ دروازے راقی آید
کیا سبب بارہ درمی آید
موم آئینے میں آید
دو ڈیالی آئینے میں آید
اگر اندامہ زہر کے قی آید
تیلے آئینے سے وقت آید
شہ کے رو لاکھون آید
گاہ کھرا دہر گاہ کو آید

۱۰۰ در شمس و سحر
 قابل فرستادن
 ۱۰۱ در شمس و سحر
 قابل فرستادن
 ۱۰۲ در شمس و سحر
 قابل فرستادن
 ۱۰۳ در شمس و سحر
 قابل فرستادن
 ۱۰۴ در شمس و سحر
 قابل فرستادن
 ۱۰۵ در شمس و سحر
 قابل فرستادن
 ۱۰۶ در شمس و سحر
 قابل فرستادن
 ۱۰۷ در شمس و سحر
 قابل فرستادن
 ۱۰۸ در شمس و سحر
 قابل فرستادن
 ۱۰۹ در شمس و سحر
 قابل فرستادن
 ۱۱۰ در شمس و سحر
 قابل فرستادن

۱۰۰
 چھپ گیا جو جسے پہنچا ادا کا بن
 میری نظروں میں ہے سے تو چھپ گیا
 ۱۰۱
 تیرے نگاہ سے شاہ سے ہنگام
 زینہ چھپ گیا چھپا ہوا
 ۱۰۲
 ان کو شکی لاش پہنچ گئی
 رات کو تھی غصہ شہر چار دیواری
 ۱۰۳
 مجھ کو کس بلا کا لکھیا ادا کا بن
 بچا غلام تیرے گویا کشتہ زنی

۱۰۴
 سلامی عینوں نے کہا کیا جفا کی
 نہ شاک کی ہوئی آمل مشکل کشی
 ۱۰۵
 بجا گو کہ شرط محبت ادا کی
 سلامی مجھوں پر محبت خدا کی

۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۵۸
 کہوں بیتِ حرم کی کس زبان
 عبت جان لی مفرغِ وفا کی
 ۱۵۹
 لعلت کا ظالم نشان
 بنا جو سر کھلا کے یہی خطا کی
 ۱۶۰
 کیا ڈار کھلا کے بائی بگا
 ۱۶۱
 نظم حضرت نے بائی بگا
 دم قتلِ حشر نے بیخِ جفا کی
 ۱۶۲
 گلے پہلی دھاری بیخِ جفا کی
 ۱۶۳
 دہ سیدنیہ جو قرآن تھا شمعِ سبکی
 قدمِ اس پر کھایا ت باقی
 ۱۶۴
 غلام کو یہ شمعِ سبکی کی
 بنا ظلم کو یہ شمعِ سبکی کی
 ۱۶۵
 نقائے نازی کی گردن کی
 ۱۶۶
 نسیم و مہر و رضا کی
 ۱۶۷
 پیغمبری میں سے میں بھی شمعِ سبکی
 کہ قاتل سے میں بھی شمعِ سبکی
 ۱۶۸
 کہ قاتل سے میں بھی شمعِ سبکی
 ۱۶۹
 کہ قاتل سے میں بھی شمعِ سبکی
 ۱۷۰
 کہ قاتل سے میں بھی شمعِ سبکی

۱۷۱
 کفِ یابین کے چاہن جہاں کی
 ۱۷۲
 عیبی نے نیپ میں جہاں کی
 ۱۷۳
 عیبی نے نیپ میں جہاں کی
 ۱۷۴
 عیبی نے نیپ میں جہاں کی
 ۱۷۵
 عیبی نے نیپ میں جہاں کی
 ۱۷۶
 عیبی نے نیپ میں جہاں کی
 ۱۷۷
 عیبی نے نیپ میں جہاں کی
 ۱۷۸
 عیبی نے نیپ میں جہاں کی
 ۱۷۹
 عیبی نے نیپ میں جہاں کی
 ۱۸۰
 عیبی نے نیپ میں جہاں کی

سلام

۱۸۱
 سلام
 ۱۸۲
 سلام
 ۱۸۳
 سلام
 ۱۸۴
 سلام
 ۱۸۵
 سلام
 ۱۸۶
 سلام
 ۱۸۷
 سلام
 ۱۸۸
 سلام
 ۱۸۹
 سلام
 ۱۹۰
 سلام

ایشہ پسر شاہ سے کہتی تھی زینب
 بابو کے بین کر محتاج بہن کی
 غفلت نہ تھی کیا بچہ بہنو
 زینب نے نصیبی نماز اربعہ فدا کی
 رگام نصیبی سے منکر ہو جاو
 فرات سے تھے غنیمت سے منکر ہو جاو
 تقدیر تھی کیا ظالموں کا فدا کی
 جہاں چڑھا غم تو جہاں تھی بے نیاز
 ظالم تھی تقدیر کے جہاں تھی کیا
 کیونکہ تار و حلق شہنشاہ کی
 فرزند علی جان ہو محبوب خدا کی
 بکھو تو ذرا ہو صلہ نہ تھی
 زینب کے لئے تخت نشین کی تھی
 زینب نے کہا باہر نہ رہی شہنشاہ کی
 اور شہنشاہ کی ہون شہنشاہ کی

جلالی تھی دربار شہنشاہ کی
 بار کے بابا کو دہائی ہو خدائی
 کہ نہ تھی یہ کہتے تھے گلستا کی
 کہ نہ تھی یہ کہتے تھے گلستا کی
 واپس نہ تھی گلستا کی
 زنی ہو کر ہے جسم سے بوجھ کی
 جہت ہو کر جب کہ حلق و فدا کی
 بنیاد فدا کیون نہ تھی عباس کی
 غلام تھی حلق و فدا کی
 غلام تھی حلق و فدا کی
 صفا کے لئے لکھا خط بہن کی
 بہن کو کوئی آہی ابھی خط کی
 بہن کو کوئی آہی ابھی خط کی
 بہن کو کوئی آہی ابھی خط کی

دیکھا کو تھما تھی پھر شہنشاہ کی
 مسند پر تھی پھر شہنشاہ کی
 قاصد کو ہوئی دیر ہوئی شہنشاہ کی
 مسدود وراثت سے شہنشاہ کی
 نایاب تھی کوئی شہنشاہ کی
 کیا خوب تھی شہنشاہ کی
 تا شام آباد ہو چکے شہنشاہ کی
 لی نصیب تھی شہنشاہ کی
 افست تھی شہنشاہ کی
 جھک کو وہ تھی شہنشاہ کی
 اک روز تھی شہنشاہ کی
 آئی ہو تھی شہنشاہ کی
 تھیں ہو تھی شہنشاہ کی
 تھیں ہو تھی شہنشاہ کی

دوروں کے وہ چلائی کہ ہر کسی کے ہاتھ
 کٹو کے گلا لے کے دوڑا کی
 بنے بنے ننا پر جا کر
 تیس کی ہی عین سر پہ دیا کی
 ہر کھینچ کر بچا نہ دیا کی

لام

جبرئی کتے تھے شہ کیا بڑا لائی ہری
 کیوں ہوئی دشمن جان رہی ہری
 شاہ کتے تلخ سے صبر عطا ہو کر
 شاف پر زب یکین جلدی ہری
 بعد عباس کے اکبر بھی جو کھیلے
 بوجھ اس نے کہا اب لائی ہری
 دوسرے حضرت نے اکبر کو مار دیا
 شاہ کتے تلخ کے اکبر کو مار دیا
 یہی اٹھا رہیں کی ہر کسی ہری

لاش اکبر کی اٹھا کر پکڑے
 تھے اور لاش لاش مٹائی ہری
 تھے کو خضر نے کھا پی ہری
 اپنے جانے ہی ان بادشاہی ہری
 اتان صلیب اگر مر جائی ہری
 ید نہ دھیان اگر مر جائی ہری
 علی اکبر سے پہلے گامرتی ہری
 خیر زب ہی تیرا ہو جائی ہری
 شاہ ہر تلخ میں کتے تلخ لائی ہری
 ہاے عباس نے کیمپی لائی ہری
 شاہ کتے تلخ بیان آج لائی ہری
 نوے کیوں نہ سے جانی ہری
 شاہ کتے تلخ کو فاطمہ چلائی ہری
 آج اکبر کی لاشی ہر کسی ہری

تھے لاش اکبر کی اٹھا کر پکڑے
 تھے اور لاش لاش مٹائی ہری
 تھے کو خضر نے کھا پی ہری
 اپنے جانے ہی ان بادشاہی ہری
 اتان صلیب اگر مر جائی ہری
 ید نہ دھیان اگر مر جائی ہری
 علی اکبر سے پہلے گامرتی ہری
 خیر زب ہی تیرا ہو جائی ہری
 شاہ ہر تلخ میں کتے تلخ لائی ہری
 ہاے عباس نے کیمپی لائی ہری
 شاہ کتے تلخ بیان آج لائی ہری
 نوے کیوں نہ سے جانی ہری
 شاہ کتے تلخ کو فاطمہ چلائی ہری
 آج اکبر کی لاشی ہر کسی ہری

۱۹۰ شہزادہ جبرائیل خیر خدا کا صدقہ
 ۱۹۱ نہ کیے باغ و بہار اب عقدہ کشائی بری
 ۱۹۲ شہزادہ سے پہلے کیے نہ کیے
 ۱۹۳ شہزادہ سے نہیں کیے چالی بری
 ۱۹۴ اب جبرائیل سے ہر عرصہ بری
 ۱۹۵ شہزادہ کی ہون باز دین ہر کھائی بری
 ۱۹۶ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۱۹۷ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۱۹۸ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۱۹۹ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۰۰ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری

۲۰۱ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۰۲ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۰۳ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۰۴ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۰۵ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۰۶ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۰۷ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۰۸ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۰۹ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۱۰ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری

سلا

۲۱۱ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۱۲ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۱۳ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۱۴ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۱۵ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۱۶ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۱۷ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۱۸ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۱۹ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۲۰ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری

۲۲۱ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۲۲ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۲۳ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۲۴ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۲۵ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۲۶ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۲۷ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۲۸ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۲۹ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری
 ۲۳۰ شہزادہ کی ہون ہر کھائی بری

بولی سیکھنے بوند نہ دی کسی سے
 اسی ہنر تو جہیز میں لے کر گیا
 کہ بیزدین ناروین گھڑ گھڑ چلی
 بیوں کے وار نہ کیا
 بیوں کے خواب میں عباس
 باسون کے خواب میں غلام
 قسمت کا تھا تصور جاری
 بجا بجا
 اللہ قافلہ تو درود خدا قدس
 مونس تو رہا کہ گیا قسمت بجا

لام

چشم نرہ آشک بساتی رہی
 آبدوسات کی جانی رہی
 شمع پیر میں شمع آمل
 فوج اسد اگر کہ بکائی رہی

حرف قدق شاد و دین پر پو گیا
 فوج کہیں ہر چند بکائی رہی
 اللہ کہیں سے ہو تھا زنجیر
 رات بھر بیوں کو سمجھائی رہی
 بات کہی نے نہ کی قائم رہی
 رات بھر دو لکھا سے شکر لاریا
 جب تک زینے پر شکر لاریا
 فاطمہ زلفوں کو سمجھائی رہی
 اللہ گھڑ گھڑ سے مشکل
 دان اگر کے گھڑ گھڑ سے مشکل
 شہ کی مینائی جوان جانی رہی
 اللہ صغیر کنار شاہ میں
 مر گیا صغیر غم کھائی رہی
 بانو سے غم کھائی رہی
 اللہ زخمی گھڑ گھڑ سے
 بو کے زخمی گھڑ گھڑ سے
 فاطمہ مائوں کو چھپائی رہی

اللہ تھا شب عاشور زینہ زیب کا حال
 رنگ فق تھا نیند بھی جانی رہی
 اللہ شمع خیر سے سیاٹ گیا
 رن میں نہ لڑا شمع سے آئی رہی
 اللہ بلاتے اعدائے دین جانی رہی
 زندگی بھر کو کھد کھدائی رہی
 اللہ کہ بلا میں تا جا چلے فاطمہ
 آنسوؤں کا سہا جی بکائی رہی
 اللہ فوج سے سرد کے باز آبا د شمر
 فاطمہ رو رو کے جلائی رہی
 اللہ ہجر شہین تھا سیکھنے کو چین
 مان بہت ہر چند بکائی رہی
 اللہ روئے عابد شمع کے غم میں اسقدر
 ارش بازان بھی شکر مائی رہی

نابلہ نزل سے تماموں کو
میں سے چھوڑا یہ تبتائی رہی
جب تک کہ تو اس سے بجاوید
فوج اسرار وادھ کا آئی رہی

سلام

۱۰۰ سلام کیسی جفا کرتی
سلامی سے زینب جلا پوتی
کہ جہاں سے بد پر کرتی
سکینہ عدا شیں بد پر کرتی
سلامی قیامت بیا پوتی
سلامی میری بخت میں ور
لکھ پوتی فانی دما پوتی
جو بندوق فانی دما پوتی
۱۰۱ کوئی بھی صغیر اجویں میں
کرب سے اپنے جلا پوتی

۱۰۰ دھڑ دھڑا مجھ کو آ کر کوئی
دھڑ دھڑا میں سے مندا پوتی
عجب غم نہ ہو کر کوئی
۱۰۱ کرون کا کسا میں سے کھاپوتی
سکینہ بھی مجھ سے کھاپوتی
۱۰۲ کرا کر کے لائے پتھر پوتی
کرا کر خاک خاک شفا پوتی
۱۰۳ مریغیوں کے حق میں تو کرتی
مریغیوں سے پڑی شفا پوتی
۱۰۴ گلے سے پڑی شاہ
گلے سے پڑی شاہ
۱۰۵ جلاں کو جدم علیہ کرتی
جلاں کو جدم علیہ کرتی
۱۰۶ تو صحران کو جلاں
تو صحران کو جلاں
۱۰۷ دھڑ دھڑا میں سے کھاپوتی
دھڑ دھڑا میں سے کھاپوتی
۱۰۸ پڑی وان کی ساری پوتی
پڑی وان کی ساری پوتی
۱۰۹ ہر اک موچے میں ہی غل مجا
ہر اک موچے میں ہی غل مجا
۱۱۰ اسد آیت بیا پوتی
اسد آیت بیا پوتی

۱۱۱ سرور کی کوئی جفا کرتی
سرور کی کوئی جفا کرتی
۱۱۲ صفوں میں قیامت بیا پوتی
صفوں میں قیامت بیا پوتی
۱۱۳ کڑی جلاں سے کھاپوتی
کڑی جلاں سے کھاپوتی
۱۱۴ بد اس قلم جان کھاپوتی
بد اس قلم جان کھاپوتی
۱۱۵ کھانے سے کھاپوتی
کھانے سے کھاپوتی
۱۱۶ کھانے سے کھاپوتی
کھانے سے کھاپوتی
۱۱۷ کھانے سے کھاپوتی
کھانے سے کھاپوتی
۱۱۸ کھانے سے کھاپوتی
کھانے سے کھاپوتی
۱۱۹ کھانے سے کھاپوتی
کھانے سے کھاپوتی
۱۲۰ کھانے سے کھاپوتی
کھانے سے کھاپوتی

نکلتے مارے مارے تھا جی وہ جری
 سٹ کر پھر کیا جا پو
 سواروں نے رستے میں تھک کر
 پوش فوج کین کی سوا پو
 اٹھ دی غازی پائیر کے
 چلے پھر آفت بیا پو
 ہوا اختر کی بیخ
 گم شائے چالیم کی
 پوری ایک شائے بازو جھا پو
 گر کر کے بازو جھا پو
 سر شاہ جہد مگر
 ہوا دو سر شاہ انسا پو
 توجہ بین خبر انسا پو
 شک تیراں پھر پو
 چھری شک تیراں پو
 بیا پانی اور ترعب پو
 بیا پانی اور ترعب پو
 گر جب دین پو تو پو
 کہ اب ختم فوج خد پو

چلا گئے چادر بونیب
 توجہ بین آفت بیا پو
 عکاسے فلک سے پوچھ
 کر تبت علی بے ردا پو
 لحد پو کی موتیں خف پو
 ورتقا بر تیراں پو

روایت کا مجموعہ

جا جا کے مجھ کی صف اعلیٰ کے
 صدے غلام آئے تھے آقا کے
 شاہ کھنڈے پو کا قلن
 شاہ کھنڈے پو کا قلن

پائے شادرات کو بھی کھینچے
 ناری بیکہ جگہ پو
 آغوش شوق کھول کے پو
 حرا یا تھ پائے پو
 صغیر کھنڈے پو
 جاؤں کی جیب میں پو
 زینب کے دو بیٹوں پو
 ختم کے پو
 فاسم کے کتنا جا پو
 بولی دو کھنڈے پو
 بولی کینہ مارا پو
 شاہ ترا کوئی بین بابا کے
 بکس پو پو پو
 بکس پو پو پو

٢٤

۱۰ سلام از سپہر آوارہ و دہشتناک اول
۲۰ دہ سلم کہیں غلام
۳۰ عیسیٰ سے نام نہ لکھا
۴۰ سلامی تون کو
۵۰ جو روئے تون کو
۶۰ شاہ کئے تھے اُدھر تھیں
۷۰ کہ چچی جب جیدی تھے
۸۰ کس حالت میں روئے تھے
۹۰ جہان میں تھے
۱۰۰ کہا مہر تھے
۱۱۰ فری تھے
۱۲۰ عین تھے
۱۳۰ علی نے جبکہ

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

عَلَمٌ
جلے حکم کے کما حقہ ابھرنے کی
آب و حیات حیدر کی دربار میں ہو
انوار شمس کما عابد نے کر کے یوں پایا ہو
بلند تری میں کلا طوق اگر انبار میں ہو
یکے چلے نذر کو تو اپنا سلا ۴۴ ہو
قدوس نہیں کی پیش کی کلیم میں ہو

سلا

سلا
سلا می فاطمہ چلا رہی ہو
صدائے داعیہ آ رہی ہو
غیم شہ میں جاری چشم گرین
سیان برسات کا کھلا رہی ہو
عالم آنا کی دست انداز علم
لب لبک کھٹکھٹا سی چلا رہی ہو

عَلَمٌ
طلب کرنے میں پانی جس سے
وہ صفت تبرقون کا نیچہ پر ہو
عَلَمٌ
علم کھولا ہے عباس علی نے
پھر اسے کو بود المرار ہی ہو
عَلَمٌ
گمان طوبی کا ہونا وہ کداس
شعبہ باغ جنت آ رہی ہو
عَلَمٌ
فدا کی فوج میں داخل ہوا اثر
مدائے بارک اقدار ہی ہو
عَلَمٌ
گم سامان جو دعوت کا نہیں ہو
بن شیر کی شرماری ہو
عَلَمٌ
حرم کھٹے نئے امت مصطفیٰ کی
چوین پالی کو بیان ترساری ہو
عَلَمٌ
کرم اب کچھ بابیہ کو تو
یکھتی آپ کی نر جباری ہو

عَلَمٌ
سکینہ کو زمین پر نسل ماہی
حرارت پیاس کی مو پار ہی ہو
عَلَمٌ
ہی کتنی ہر پانی لاؤ امان
کہ جان ابو لیون پر آ رہی ہو
عَلَمٌ
کھا پونے کو کو کھ کی آنچ
کچھ کو مے سنگار ہی ہو
عَلَمٌ
خدا کے واسطے جانے دور میں
کہ مہری راج اب گھبرا رہی ہو
عَلَمٌ
پڑا ہو دھوپ میں صغیر کا شا
وہ صورت پھول سی کھلا رہی ہو
عَلَمٌ
یہ کس بچے کا سر کر کھٹے گل
کہ جس سے دودھ کی پو آ رہی ہو
عَلَمٌ
پڑھا ہو سینہ نور پر قاتل
صفت فوج ملک تھلا رہی ہو

غفلت میں صبر و شکیبائی نہ کی گئی
ایستمال کا پیرا پر شکیبائی
ارضِ نجف میں ہو چکے بغیر
بہشت میں ان کی کچھ خدا باری
نہ تارکی کو جسے اسان نمودا
داع غم و حسرت جہان فرار
کھا کھا کے خرم سینے پر قاسم
کھا کھا کے گلے میں چھوین کا
دولہا میں آگے سے اپنا
فرستے ہیں حسین کو کس
جو روح دل پر عمر کے کچھ
تقیوں سے ملو گے بگیا اگر کس
اور گھر کے گھر کے کچھ
کئی غلطی نہیں کہیں دیکھ
لگا لگا کر فاطمہ کے چہن پر باری

کچھ نہ ہو سکے جو نہیں کچھ
بالتکلیف دی جا کر یہ کچھ
صلہ کے آج غنیمت حسین
اوسے سچے آج کس کو اعتبار
کل نبی زندگی کا کس کو
نہ تارکی کو جسے اسان نمودا
داع غم و حسرت جہان فرار
کھا کھا کے خرم سینے پر قاسم
کھا کھا کے گلے میں چھوین کا
دولہا میں آگے سے اپنا
فرستے ہیں حسین کو کس
جو روح دل پر عمر کے کچھ
تقیوں سے ملو گے بگیا اگر کس
اور گھر کے گھر کے کچھ
کئی غلطی نہیں کہیں دیکھ
لگا لگا کر فاطمہ کے چہن پر باری

اور تیرے کچھ کچھ کچھ
کرتا ہوں وہ بھی کچھ کچھ
سچے یاد ہو نہ کچھ کچھ
راہِ خدا میں کس کو کچھ
نہ تارکی کو جسے اسان نمودا
داع غم و حسرت جہان فرار
کھا کھا کے خرم سینے پر قاسم
کھا کھا کے گلے میں چھوین کا
دولہا میں آگے سے اپنا
فرستے ہیں حسین کو کس
جو روح دل پر عمر کے کچھ
تقیوں سے ملو گے بگیا اگر کس
اور گھر کے گھر کے کچھ
کئی غلطی نہیں کہیں دیکھ
لگا لگا کر فاطمہ کے چہن پر باری

۱۰۰۰
 پہلوں میں حمد و جید میں لکھا
 ننگے سرفاؤں میں شہر باد کے ساتھ
 ۱۰۰۰
 ننگے سرفاؤں میں شہر باد کے ساتھ
 شہر باد کے ساتھ
 سخت غلوں میں شہر باد کے ساتھ
 ۱۰۰۰
 کھیلے بلوے میں شہر باد کے ساتھ
 اس کے ساتھ
 ۱۰۰۰
 روکھا ہوا شہر باد کے ساتھ
 کیا نہیں

لام

۱۰۰۰
 سلامی جبکہ میں سب کے ساتھ
 نشان کفش رسول فلک پناہ
 ۱۰۰۰
 کیا جو جہاں سے ناخبر ہو
 سر بال کی اتنی ہوئی گاہ

۱۰۰۰
 پہلوں میں حمد و جید میں لکھا
 ننگے سرفاؤں میں شہر باد کے ساتھ
 ۱۰۰۰
 ننگے سرفاؤں میں شہر باد کے ساتھ
 شہر باد کے ساتھ
 سخت غلوں میں شہر باد کے ساتھ
 ۱۰۰۰
 کھیلے بلوے میں شہر باد کے ساتھ
 اس کے ساتھ
 ۱۰۰۰
 روکھا ہوا شہر باد کے ساتھ
 کیا نہیں

۱۰۰۰
 پہلوں میں حمد و جید میں لکھا
 ننگے سرفاؤں میں شہر باد کے ساتھ
 ۱۰۰۰
 ننگے سرفاؤں میں شہر باد کے ساتھ
 شہر باد کے ساتھ
 سخت غلوں میں شہر باد کے ساتھ
 ۱۰۰۰
 کھیلے بلوے میں شہر باد کے ساتھ
 اس کے ساتھ
 ۱۰۰۰
 روکھا ہوا شہر باد کے ساتھ
 کیا نہیں

عجلہ
 ہو گا اس لیے اس فاطمہ کے بارون
 مقام شہر اندوہ دار
 زمین کی آبرو
 زمین کی فاطمہ کا
 حسین سید عیسیٰ کی فاطمہ کا
 حسین سید عیسیٰ کی فاطمہ کا
 کہا بی بی نے ایسا جو سارے
 بناو غریبوں کو کھانا کرائی
 بناو غریبوں کو کھانا کرائی
 کہا بی بی نے ایسا جو سارے
 بغور دیکھ کر کہتی تھی
 کہ اس کاٹھون کے گل کی آغوش کا
 صفا رہے کہ اس کے گل کی آغوش کا
 لگائی نارایان آگ آگ میں ہے
 دیکھو کہ وہ دوسرے
 دیکھو کہ وہ دوسرے
 دیکھو کہ وہ دوسرے
 دیکھو کہ وہ دوسرے

عجلہ
 صدیہ آئی تھی گروں کی فاطمہ
 نہ دیکھ کر اسے کہ شہر کا
 عجلہ
 نارایان کی سید علی کا سید
 ہٹا چھری کر کے کہ
 عجلہ
 فاطمہ غل کی فاطمہ کا
 ہوا یہ کوئی نہیں جس کا گلا وہ
 کتا اور پیاس میں جس کا گلا وہ
 عجلہ
 کہا شہر میں نے کہ چھو خچر سے
 ہماری تندرستی کی کار کا
 عجلہ
 زبیت کو کہم کی روٹی میں
 جان میں شہر صبح گاہ ہے
 ہمیشہ اسکو چھو جھکا ہے
 عجلہ
 زبیت سے حضرت سجاد کو ماویہ کی
 جہلی اس موحدہ چھو جھکا ہے

ملام

عجلہ
 دم چھوٹے تو نہ جان کہ آواز دے
 ابھی بوت پر اور قہر کی چھو جھکا ہے
 عجلہ
 بڑا دار میں خون چھوٹے
 خاک شہر میں مر تھیں چھوٹے
 عجلہ
 چھوٹے بڑے چھوٹے رازو سی
 کون سی شہر کی چھوٹے رازو سی
 عجلہ
 شاہ کھنڈے خداداد کی چھوٹے رازو سی
 چھوٹی بڑے رازو سی کی چھوٹے رازو سی
 عجلہ
 شام میں غل خاکہ روشن کر
 دست سجاد میں بھیجے ہو
 عجلہ
 گویا کپڑے ہوں جابہ سادی سی
 قابل ناراضہ خرد سادی سی
 عجلہ
 باغیان چین دیر کی فاطمہ
 گل کی فاطمہ کی فاطمہ کی

۱۰۹ گداز خفت میں بہت چن چن میں
 تن چو داغ کو داغ چاوسی ہو
 چشم اگر کوہ دیکھنا تو بکواسی ہو
 صاف چشم پیچس چاوسی ہو
 ۱۱۰ تن سو دین سے پر صفا خطا سے
 کیا کان بھی کولی شیدا کی دوسری
 ۱۱۱ جب اکھار د خیر کو کوشے سے
 کس میں طاقاں اسد کے باورسی ہو
 ۱۱۲ دم جو پر کے جو پھر ناخا عتاب کبر
 شور قفا چال نہیں جلوہ طاوسی ہو
 ۱۱۳ باس میں شکر جوشہ کا بکار چوبی
 کیوں نوا حسد کی زبان چوبی
 ۱۱۴ غم نے تیرے کو مانتا ہے پناہی

۱۱۵ صحن قدس کس کھاتے ہیں کانون
 دان کی جاو بکھجی شک عالم چوبی
 ۱۱۶ خلیج انانے کی بیکاروں کب آد
 شام میں آنکے ہے صد عجب چوبی
 ۱۱۷ کہا جانے کو میں کات ہر چوبی
 کہ برک خارجی شاف قورسی ہو
 ۱۱۸ شور و شکر ارت میں بکیر کا
 بت پیوتوں میں حر نالہ طاوسی ہو
 ۱۱۹ شکر کنا تھا کہ بر آد عباس کی دھم
 لائیں جربین خضیں عہد جاوسی ہو
 ۱۲۰ کہا صغ نے کو ماہ محرم چوبی
 ایندیں کینگ بابا بکھجی چوبی
 ۱۲۱ کہا زب نے چھری کھ کھ چوبی
 ایندیں پونٹوں محمد کی زبان چوبی

۱۲۲ شمع دل ار کا جلنا موسیٰ
 سب پر کر کیوں پر وہ فناوسی ہو
 ۱۲۳ جسم روشن کیوں پر وہ فناوسی ہو
 ۱۲۴ شمع دل ار کا جلنا موسیٰ
 سب پر کر کیوں پر وہ فناوسی ہو
 ۱۲۵ شمع دل ار کا جلنا موسیٰ
 سب پر کر کیوں پر وہ فناوسی ہو
 ۱۲۶ شمع دل ار کا جلنا موسیٰ
 سب پر کر کیوں پر وہ فناوسی ہو
 ۱۲۷ شمع دل ار کا جلنا موسیٰ
 سب پر کر کیوں پر وہ فناوسی ہو
 ۱۲۸ شمع دل ار کا جلنا موسیٰ
 سب پر کر کیوں پر وہ فناوسی ہو
 ۱۲۹ شمع دل ار کا جلنا موسیٰ
 سب پر کر کیوں پر وہ فناوسی ہو
 ۱۳۰ شمع دل ار کا جلنا موسیٰ
 سب پر کر کیوں پر وہ فناوسی ہو

۱۰۰
 باغ زارین گذری تو هر صبح و
 بین جاسوسی یون با پای آزار و
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸

اللہ
 نہیں کہچھ خوب آٹا مارا خبر کر
 دیکھے کیا جی قسمت کا لکھا آٹا مار
 اللہ
 قلعہ کیوں پھر دین میں آٹا مار
 شاہ کہنے تھے تکتی اور مر
 پیاس ہو جو مجھے تکتی اور مر
 اللہ
 شہر سے تھے شہر نہج کی پیاس
 دیکھ میں کہ خبری ہو آٹا مار
 اللہ
 قلعہ کیوں صخر کو کھیلو
 لڑکیاں کہنی سے کھیلے کسو آٹا مار
 اللہ
 کچھ تھیں بھی نہیں تھیں
 جب آٹے تھے تو بھلائی نہیں
 ابو ہریرہ روٹا ہی جلا آٹا مار
 اللہ
 کہتی تھی وہان باجے تھے تھیں
 وہ کہنے کا وہاں کھیلو آٹا مار
 اللہ
 کچھ تھیں کچھ تھیں
 کہتی تھی وہاں کچھ تھیں
 کچھ تھیں کچھ تھیں

۱۷۹
 شام میں قیدیوں کو دیکھ کر کہتے تھے
 سیر کیا ہو جو یہ انبوه چلا آتا ہو
 ۱۸۰
 بیلیاؤں کی جلی آلی میں اڑتوں پر
 اک جوان ہے کہ وہ شہر میں پیدا آتا ہو
 ۱۸۱
 غولی آتا تھا کہ آتا ہو جو سچا داور
 سر شہر خاک پہنچے ہے جھکا آتا ہو
 ۱۸۲
 حشر آئی ہے مجھے اس گھر کی آبرو
 جب کوئی زار شاہ شہدا آتا ہو
 ۱۸۳
 دل میں نور آتا ہو جفا کے ظالم کو
 جلی کو کی تکفیر کی ضیاء ہو
 ۱۸۴
 زمین راہ میں بلین ہو پہاڑ کی
 دیکھتے قبرین کو جس جا بلین ہو

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۵۹
 شہنشاہی فرزند عیسیٰ کا شانا
 اور غلام کیوں نہیں دیکھتے ہیں
 ۶۰
 تم لوگ مسلمان ہو تو مجھ کو ملے ہو
 خون و زہر کا کام کے خون
 ۶۱
 کوئی نہیں تماشائی کہ کتنے غم
 سر فاطمہ کی بیٹی کا بویں کھلا رہی
 ۶۲
 کتنے غم صخر کو تو دو دیا ہی
 گودار میں بچہ مراد توڑ رہی
 ۶۳
 فراتے غم حضرت ابی فخر و پیرانا
 اور شکر کے پر آمان کا گلا رہی
 ۶۴
 سپرین غم مقدسین کا بھی ہو
 سو جان سے نہیں گلزار رہی
 ۶۵
 سلام

سلام
۱۰
سلامی خف بھی وہ بزرگان کو
کہ در سے ہیں اختر زمین آسمان کو
۲۰
سلامی حرم کا عجب کاروان کو
کہ دل بند شکلا کشا ساریاں کو
۳۰
سلامی عجب گردش آسمان کو
کہ عابد کی گردن میں جھوٹی گان کو
۴۰
سلامی محاذ گل جس سے خوش بجان کو
کہ گینا کی گشتی یوں اور خوش گان کو
۵۰
سلامی حرم کا عجب کاروان کو
کہ عابد کی گردن میں جھوٹی گان کو
۶۰
سلامی حرم کا عجب کاروان کو
کہ عابد کی گردن میں جھوٹی گان کو
۷۰
سلامی حرم کا عجب کاروان کو
کہ عابد کی گردن میں جھوٹی گان کو
۸۰
سلامی حرم کا عجب کاروان کو
کہ عابد کی گردن میں جھوٹی گان کو
۹۰
سلامی حرم کا عجب کاروان کو
کہ عابد کی گردن میں جھوٹی گان کو
۱۰۰
سلامی حرم کا عجب کاروان کو
کہ عابد کی گردن میں جھوٹی گان کو

بیا گل باغ ماتم ہے دل آئیں
 چین وہ ملا جو جو ہے خان کو
 پکار ہے یہ نقل میں شیر جا کر
 پکار کہہ کر کسی فاطمہ کی
 صد آئی جنگل سے فاطمہ کی
 صد آئی سیرت تیرا سر در آ
 حسین سیرت میں جو چکیاں رہی ہیں
 ہم آکھوں میں جگر میں سنان
 سنان جو جگر میں غازی
 قطعے عاشق تھے عباس کو
 جینجی کے عاشق تھے عباس کو
 وفا کی سار سار کی کٹی
 علم میں لگتی ہے کشتان کو
 بنے تھے جو تھے کشتان کو
 کہانی نے پانی دیا صخر کو بار
 کہ اب پانی آسکی ہو نون چان

مجھے تیرا روپا کدہ مارو
 کوئی دم کا حمان شہیدان کو
 لکھتے سر شد سے کہنی تھی کر
 خبر کو کہتے میں نیم جان کو
 گرا سطح شمر اظلم ہو جان کو
 کہ اب اس کے کان سے خون کو
 علم کہانی نے چڑھوید
 کہ تیوں کے کھڑے ہر کشتان کو
 زمانہ کو قادر ہو کس تو پوچھو
 شادوان میں جسکے وہی قدران کو

لام

مجرا کیوں بارخ شاد دین
 گل پر شاد رہی ہو کیں کیں

شاہون کا نام نیک نے گیا
 نوبت رہی نوبت راج و گیا
 اللہ کے اوج خرم بن ہو تراب
 میکان جبریل جہان خدین
 رہتا ہو روح بگین چرخ
 جس طرح سے تھے منقطع
 شہ کو چڑھ کے دوش تھے بگین
 خانم وہ خوشا نہیں جو بگین
 شہ کو ملا میں ہو چکا تو آئی کباب
 بس حسین تا قیامت بہین
 کہتے تھے شاہ کو یہ تنہا کہ بعد
 گردن پیچ سجدہ حق میں
 کہتے تھے شہ کو کہ فاطمہ کا باغ
 یہیں جہان میں حق گلزار دین

قوران ہے آقا سید شمس
 ہزار دن برس تاجداری رہے
 ہوا خواہ خندان زمین مثل محل
 سواری میں بادجہاری رہے
 لڑے جب تک زمین نیکی ال
 لڑے کوراری رہے
 جو انان لڑے میدان
 قدم اٹھ گئے سبکے بجاری رہے
 قوران ہزار دن پھول بنگلے
 علی آئے والے ہن بیان گئے
 بیاضور فریاد زاری رہے
 یلین شرف ہو کہ ہر چشم تر
 سہلے گوئے کئے
 جو خشت کے ساتھ آن پھر
 وہ دم در گاہ باری رہے

گر گئے جو پیر داؤد شمس
 وہ سب در کج جان رہے
 ملا انکو فردوس افخ منغبین
 یہ فوری ہے اودو فادی رہے
 سنان پہلے بھی تھا شکر قلیڈو
 ہر گم طاعت گزاری رہے
 زچھوڑی ملاوت پس مرگ بھی
 اسی طرح قوران کے قاری رہے
 ہوشیاری دعا بھی کہ جب ہوں
 لب خشک بر شکر باری رہے
 غم در سب تکو جھو لے رہین
 خدا یا تو ہی بادگاری رہے
 ملکینا رہے چشم سے غن دل
 مگرین غم زخم کاری رہے

ہونچ جاو گئے قور کوثرنگ
 اگر چشمہ چشم جاری رہے
 زبانی میں مومن کہ ہر دم
 کہ بسوں تری بادگاری رہے
 کلام
 اے مجرتی کلام میں تانہ چاہیے
 گاجاے دل پیر پیر تفریح چاہیے
 نہ کہ بلا جی دور نہ باغ اتم برد
 انسان کے دل میں کف قیام چاہیے
 آغاز حو کا کیا تھا اور انجام کیا ہوا
 فضل خدا و خوبی تقدیر چاہیے
 بے ملک علی کو جو بنی دوسری
 ایسے جوان کو ہی ہی کج چاہیے

۱۰۰
 ہائے نیناز کیا مٹھو تا جو گر خدما
 معصوم بے خطا کی تو تیرے کچھ
 ۱۰۱
 زینب حبیبت حسن کی بھی کیا
 اوجھلنے کی ہر مری تو فریاد کچھ
 ۱۰۲
 ان دنوں تھا کہ صبح کو قرآن پڑھتے ہیں
 اس کے چہرے جاہر طور پر کچھ
 ۱۰۳
 ماجدہ نقاب ادب سے نیاں
 اب آج میری ٹوٹ توڑ کچھ
 ۱۰۴
 بازو میں انٹ حالت تیرے کچھ
 اسی بھائی آج حالت تیرے کچھ
 ۱۰۵
 جہن مہر حسین وطن سے تو کچھ
 بجائی ہو کہ ہر حسین تقدیر کچھ
 ۱۰۶
 نسبت کی باوری ہو اگر معصوم کچھ
 سید بنی کے رفیق کی نعمت کچھ

۱۰۰۰
 آگ سے کتنی صغیر جا کر دو گ
 کر رہا ہے خاک کا واسطہ لے لے
 ۱۰۰۰
 آج کرب دشمن بنی فرس سوار
 درجہ کیل سے کرب کیلے
 ۱۰۰۰
 خدا پروردگار سے عالم کے جانی کو کیا
 اس قباب کو کہ اپنے تئیں لے لے
 ۱۰۰۰
 کتا نور ہستی کی تہ لے لے
 تو اپنے اپنے جہان میں لے لے
 ۱۰۰۰
 جہان میں غل غل خفا کی لے لے
 کہ سر سر جو ہو کلا لے لے
 ۱۰۰۰
 جب شان تھی میدان صلی لے لے
 رخصت گیسو پہ شام لے لے
 ۱۰۰۰
 لگائی بیچ کر سے پیمان بیخ مال
 سپر کو دشمن بنیل جا لے لے

۱۰۰۰
 غلات سنخ سے تلوار کے غلابر خا
 بغل میں بی بی گلگون لے لے
 ۱۰۰۰
 بکری مان علی کے ذوق لے لے
 کھدین ہرے حسین لے لے
 ۱۰۰۰
 دہچہ نہ نہ نہ نہ نہ نہ لے لے
 کہوردوش چپکی لے لے
 ۱۰۰۰
 کھا کر روز سوم اہل شام لے لے
 کرب رات آ لے لے
 ۱۰۰۰
 عمار یونین کیا بڑی عورتوں لے لے
 علی کی بیویوں کی لے لے
 ۱۰۰۰
 ہشت فاک ٹک لے لے
 جو بنت کو دروازہ لے لے
 سلام

سلام
 ۱۰۰۰
 تربت نجف میں دھندلوان میں لے لے
 بھارتی دل شگفتہ لے لے
 ۱۰۰۰
 تربت کے بندہ ہو ہی کھل جا لے لے
 یارب بخت علی کا لے لے
 ۱۰۰۰
 باغ سخن میں گل گل سفیر لے لے
 گلہ تہ نگیا میں چل لے لے
 ۱۰۰۰
 آسمان ندیم گل چین فاطمہ لے لے
 خون جگر یا تو میں پر لے لے
 ۱۰۰۰
 اردل مسافران علم کا تار پوچھ لے لے
 عالم سے بھر رہے تہ لے لے
 ۱۰۰۰
 طوفان بھر غم نے دکھا با عجب طلسم لے لے
 دیکھا کہ صحت جا لے لے
 ۱۰۰۰
 اور غافل آفتاب لب بام آ لے لے
 تا بیخ سر شریح اگر تاج لے لے

میں نے
جی جانوں پہ لکھ دیا ہے

جی

شاہ کے غم میں جوین اشک ببار ہے
مجھ جی میں سو فوہ میں جا رہا ہے
کنسی وار و صفاء پر وہ ملک خدا
کے جہد میں جا رہا ہے

کے کہ جب
میں نے کہا باکو عزیز فریب
کہا صغیر نے کہ باکو عزیز اجا ہے وہ
کہ میں جو گزشتہ روز اجا
کہ میں اس کی گھر
میں تیری بیوی کے ساتھ اور
کیسوں دن رات
اپ کی تک میں
کھنٹے کھنٹے مچو کر میں آؤں میں
بڑا دلاری میں ہیں ہم جان لراوا

۵۷
میر عباس علی خان نے فرنگیوں سے
مجاہدوں کو مدد دی
۵۸
فرنگیوں نے اہل وطن کو شکست دی
۵۹
مجاہدوں نے فرنگیوں کو شکست دی

۵۷ غلطہ کہہ سکتے ہیں کہ تباہی ان کے
 کہنی تھی رو مجھے چھانی ہو گیا
 گئے کس جا بھیجے گا کہ
 ۵۹ باؤ کہنی تھی کہ میدان میں گلے کھٹے
 گئے سب تر رازوں کے اٹھاوا
 گئے سب تر رازوں کے اٹھاوا

بابو
 مرتے سب سے پہلے کہا
 غلط
 بانٹ کر عہدہ عیسا سے ختم ہے
 دروازہ شہر خدا ہو تو جین پادرا
 علی اکبر کو تو بڑے مسکے لاروی
 علم کی دین میں ہو اچھا دے
 کتب خانہ میں عہدہ دار
 چشم سحر کے پیچھے ہونے کے بجائے
 بین بین آتش

لا شکر ہے صدائی تھی علم کے
کے چھلنے کی مری تریکے جا
لا شکر ہے نکلنے کی کیا بین
لا شکر ہے عین بخون جلیے
کو از نیلے کیوں نہ بین
کو کے خلق سے کہیں
لا شکر ہے روز کا کچھ وقت نہ کرنا مومن
بخت بن میں کچھ دنوں سے کچھ

پسے پنچین خلق آدم سے پہلے
نہیں بلکہ اسکا دیکھ عالم سے پہلے
نہیں تھا مجالی عالم سے پہلے
مگر تھے عواد آدم سے پہلے

بزم زلف و صفت ساتی کو نہ
 زبان و حوئے آری نہ سر پہ پہلے
 اگر آبرو چاہیئے تو ہوا
 در اشک غم چشم نیم سے پہلے
 قطعِ غمت علیہ ارضیے پہلے
 حلب کی جو خفت علیہ ارضیے پہلے
 عزیز و رفیقان ہمد سے پہلے
 کہانی نے عباس سے اک دلاور
 جلد ہو گئے کیا آبِ جی ہم سے پہلے
 کہ غنیمت رب نے شے سے کہ آقا
 کہ گنجے بچین فوجِ ظلم سے پہلے
 غم کو ہوا حکم حق نام نہ ہوا
 کالجے اہل عصمت میں ہم سے پہلے
 عزیز و محرم کی ہر آمد
 کیا گنجے غم محرم سے پہلے

کہتے تھے فاسم کا ذوق تو کیا ہو
 کہے سانس اس نام تو ہم سے پہلے
 یہ تو قیودِ بزمِ شاہِ پدلی کی
 ملک آتے ہیں اہلِ تم سے پہلے
 زبے بختِ خرباغِ جنت میں پوچھا
 عزیزانِ سلطانِ عالم سے پہلے
 جھلا کس طرح فوجِ ناری میں رہتا
 کہ جو بوجھا تھا جہنم سے پہلے
 قاتل کا شکر ہو
 قاتل کے قاتل کا شکر ہو
 خداوندِ جنت میں
 کہ گنجے خدائے جنت میں
 یقین ہو کہ پوچھ گچھ عالم سے پہلے
 عزادارِ شہ سارے عالم سے پہلے

سلام

سلام
 غنیمت زلفِ شہید کی دل سے کھلے
 وہ لبِ لبیبین یہ چوٹ سے پہلے
 گبا سا شہد کے جہان کا او بالا
 اندھیرا ہے جب شمعِ محفل سے پہلے
 اُسے جہان میں تباہ اتنا ہو
 کہ شب بھر ہے صبحِ نثر سے پہلے
 جلا بالِ عنون نے گھرِ فاطمہ سے پہلے
 چراغِ اہم کس طرح دل سے پہلے
 کھلتی ہیں کھلتی ہیں آگِ جہان سے پہلے
 دھونِ جہنم میں شہ کو مارا
 عجب ظلم ہے شہ سے پہلے
 بجا ہو خونِ دیدہ دل سے پہلے
 نہ تو ہے ملکِ شہ سے پہلے

۱۷
شہزادین بر بلندای وہ آسمان کیلے
جو اوج پر تیری سرین کیلے
۱۸
مرا نہیں کرو خموشی کا خوش میل کیلے
زبان سخن کیلے جو سخن بیان کیلے
۱۹
سلامی نوک جو تیری سرین کیلے
سخن میں درد جو تیری سرین کیلے
۲۰
زبان سے محفل عالم میں جو قرار کیلے
سخن سے آبرو جو خلق میں زبان کیلے
۲۱
دعا و صحت و نسیج و غنیمت بیان کیلے
فلانے وی یں عجب کیلے
۲۲
نورۂ اعلا کو زبرد غنیمت حاصل کیلے
زبان میں کیلے جو دین میں کیلے

جبین ابرو دو چشم و رخ و لب و زبان
 وہی یک دنیا تعجب و ہجران ہے
 بیان ہوتا ہوں خال رخ حسین کا صف
 پسند بنتے ہیں کار مرئی زبان ہے
 نہیں ہر فعل کوئی غیر کے لیے
 ضم کا بھی چھایا زبان ہے
 عرب یہ کہتے تھے حسن کے جذبہ سجاد
 ہوئی ہر خلق قصا ہی زبان ہے
 لمین ہو عار تاج کھن اکس کے لیے
 زمین خرید کھو فخر کے سکان ہے
 زین کے واسطے ہر موت بہر ہو
 خزان چین کے لیے ہر چین کا ہے
 علی کے فیض م سے بخت کو آج ملے
 زین کین آٹھ پر پا سکان ہے

۱۰۷
 نہ سگوارات کو اس کے غم سے ختم ہو
 محافل میں سر جان منیسا بیان ہے
 ۱۰۸
 زمین کے واسطے یوں ہیں جہاں ہر دم
 کہ جسے اختر زبان میں بیان ہے
 ۱۰۹
 فلک پہ جانا ہر شو علی ولی اللہ
 ہوا یا وجہ نامی سے اذان ہے
 ۱۱۰
 کوئی دعا نہیں رخصت و شہر
 بلند گزرتو کیا فوق آسمان ہے
 ۱۱۱
 نہ بھول زور و جانی میں ضعف میری
 کہ ہر بار کی ہر تندر اختران ہے
 ۱۱۲
 ابو تراب کا بندہ ہوں غریب میں
 فشا اس قدر اکل داشت جوان ہے
 ۱۱۳
 سر اٹھانے کے آسمان چھکوں
 میری آوازیسی بھی نرمی کوئی ہے

۱۰۰۰
 پکار کے صبح میں حضرت گندہ گری
 کو بولی علی اکبر اداوان
 ۱۰۰۰
 یاران غل تھارے اکبر کے
 ۱۰۰۰
 فر کے تیرے میں کسی
 ۱۰۰۰
 کیا پشت میں جوتے بوسطن کے
 ۱۰۰۰
 سنگا و طہ و فردوس میں جان کے
 ۱۰۰۰
 جوا شے جھپٹے کشوں میں سے
 ۱۰۰۰
 گدوان کا گدو نہر پیچ
 ۱۰۰۰
 اگر کو طالب زری تو سر فلک
 ۱۰۰۰
 ہما بھی خاک چھکتا ہی
 ۱۰۰۰
 رام دنیا کو فقط آسمان نہیں
 ۱۰۰۰
 مکیا زمین بھی کی قبلہ دان کے
 ۱۰۰۰
 تیار نہ لٹا تھا جاہ کا جو عسکر کے
 ۱۰۰۰
 سوئے کے روئے نراق کا کو

[illegible]

سلام
۱۰ جگر کی شاہ کا سر کاٹا گیا تو سر کی جگہ سے
۱۱ کہاں سے تیری قیامتیں آئیں گی
۱۲ کہنے سے حق جین
۱۳ دیکھ کر شاہ نے فریاد کیا
۱۴ افسوس کہ میں
۱۵ کہہ سکتا ہوں
۱۶ کہ تو کہاں ہے وہ
۱۷ دم لگے تو لڑے اگر تو کہاں ہے وہ
۱۸ جو پورے جلتے ہوئے ہیں
۱۹ جھوٹے سے امام کو جان
۲۰ کہ باجوہ جگہ سے بھی اور
۲۱ لوگ دلتے دلتے ہیں
۲۲ گھر کے دروازے چلائی تھی کہ ہے
۲۳ بابا جلتے جلے ہوئے ہیں
۲۴ کثرتِ فوج بہرے دیکھ کے تنہا ہیں
۲۵ شاہ روئے تھے براؤں میں
۲۶ کہ شاہ آج بوندان میں تھے
۲۷ کہ وہ عام آج بوندان میں تھے

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۰۰
 ہر گاہ کہ کوکھ سے نکلے نیکو کلمہ
 خط صغیر آری کلمہ کیا
 ایک مرتبہ بن جو جب کہ کلمہ
 ذوالفقار حیدر صغیر جو ہر
 ذکر جب کیا یاد واد پر کلمہ
 اس طرح باز و تکرار کہ کلمہ
 ۱۰۱
 اس طرح کلمہ کے دور و فتر کلمہ
 ۱۰۲
 و اگر کہ جس طرح کلمہ در کلمہ
 اس طرح خیر کے دونوں کلمہ بھی
 ۱۰۳
 انبیا پر بھی کلمہ تھے جو دنیا میں
 ب وہ یاد واد پر کلمہ
 ۱۰۴
 جبکہ کلمہ کلمہ کلمہ
 بندہ بخواہن جسم پر ختم و
 ۱۰۵
 زین سے کہے ہی بان کلمہ
 غنیمت میں جس جسم پر کلمہ
 خشک لب خندش میں کلمہ

۱۰۶
 فوج پوین و آری کلمہ کلمہ
 خود بود کلمہ پوین
 ۱۰۷
 صغیر کلمہ کلمہ
 روح سرور کلمہ کلمہ
 ۱۰۸
 فناء صغیر کلمہ کلمہ
 فون میں جوت کلمہ کلمہ
 ۱۰۹
 مونیوں کی اک رو کلمہ کلمہ
 جو ہے جسم کلمہ کلمہ
 ۱۱۰
 مونس غمگین جان کلمہ کلمہ
 فاعلم کی بی بیوں ہو کلمہ کلمہ
 ۱۱۱
 کلام
 مجرئی سر تو کلمہ کلمہ
 بے کفایت کلمہ سلطان کلمہ

۱۱۲
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 بیان یافت مری کلمہ کلمہ
 ۱۱۳
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 ۱۱۴
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 ۱۱۵
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 ۱۱۶
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 ۱۱۷
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 ۱۱۸
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 ۱۱۹
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 ۱۲۰
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ
 کلمہ کلمہ کلمہ کلمہ

[illegible]

۱۰۰
شاہ فرانسے سے عین سرحد میں
اہل کین میں اگر کشت مریاں
۱۰۱
کتنی تھی رو میٹھ نشہ میں
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲
۶۰۳
۶۰۴
۶۰۵
۶۰

۴۲
کھتا تھا تو یہی اصل کیلٹن کی زبان ہے
۴۳
ہم اُدھر سے جہنم میں آئے ہیں
۴۴
کتنی تھی ضرر بھی جیسا کہ ہے
۴۵
پتھر کی تھی کہ جسے بخر ہو جائے
۴۶
کے غمزداروں کو کیا راہ کی فرماؤں
۴۷
شہید قبر میں دانے جگر ہو جائے
۴۸
ماؤ بالان بھی ہو جائے
۴۹
سکینہ کی بھی ہو جائے
۵۰
رونگے پانی کے بھی ہو جائے
۵۱
روزِ محشر ان کے بھی ہو جائے
۵۲
کتنے تھے ان کے لیے سے ہو جائے
۵۳
آج ہم غمزدار ہیں غمزدار
۵۴
کتنے تھے شہیدانِ شہر
۵۵
موت تو یہی گلوں کے شہر
۵۶
نہ تو جاسم علی یان مستحق
۵۷
رن کو جب اپنے من میں ہو جائے
۵۸
ملی کی طرح سے ہو جائے

۱۰۰۰۰ شمعون کو بختیار کر
 ۱۰۰۰۰ بولے شہزادے سبب ان کے
 ۱۰۰۰۰ کہتی تھی راتوں کو بانڈا کو فلک
 ۱۰۰۰۰ کیا کہنے نوئے دریا بان کے
 ۱۰۰۰۰ خستہ زمین پر کھیتی دو
 ۱۰۰۰۰ تمام کو تو کھیتہ داناں کے
 ۱۰۰۰۰ نانی سے کہتی تھی صفرا دیجے
 ۱۰۰۰۰ آئے ہیں کہ عیسیٰ دوران کے
 ۱۰۰۰۰ شہزادے فرما با عمر سے غور کہ
 ۱۰۰۰۰ اوشتی نے بنے زمین نہبان کے
 ۱۰۰۰۰ مجب تا جدار پانپ
 ۱۰۰۰۰ والدیاجب سے کرتا ہو عزیز
 ۱۰۰۰۰ بوندیابی مجھ سے کہتا ہو احسان کے
 ۱۰۰۰۰ کسی گردن پوین احسان کے

۱۰۰۰۰ تو سنم کر میں کن بگھا شکرین
 ۱۰۰۰۰ وہ شہزادے نمایان ہو پیاں کے
 ۱۰۰۰۰ بولی بانڈا کو کیوں کھچر آج
 ۱۰۰۰۰ کیجیو کو نوڈا کو دریشان کے
 ۱۰۰۰۰ خبر راضی ہوں سدا دھوم کے
 ۱۰۰۰۰ داری آمان نم نو زبان کے
 ۱۰۰۰۰ اس کے منتقل میں بیکاری فاطمہ
 ۱۰۰۰۰ کس طرف ہوا کو در غلطان
 ۱۰۰۰۰ دی صدالاشے نے کھڑے مسلمان کے
 ۱۰۰۰۰ سر جدار ہو دیکھے مسلمان کے
 ۱۰۰۰۰ دیر پرک بچھا رہا سینے پشیم
 ۱۰۰۰۰ زخم بولے ہیں کی عباس کی
 ۱۰۰۰۰ بولی زویب خبر ہو عباس کی
 ۱۰۰۰۰ رہنے ہیں بابا شہزادان کے

۱۰۰۰۰ جیسے مسلمان ہو خوش آج
 ۱۰۰۰۰ دیکھنا کل خستہ مسلمان کے
 ۱۰۰۰۰ غم حسین میں دل دغا رہتا ہو
 ۱۰۰۰۰ بیان زبان میں جی بکھلے بکھلے
 ۱۰۰۰۰ نشان نقشب منار رہتا ہو
 ۱۰۰۰۰ جہان میں نام نکو یادگار رہتا ہو
 ۱۰۰۰۰ چھلک گیا ہو پیکش حق ہم غدیہ
 ۱۰۰۰۰ فری کے نشہ کا ہر دم خمار رہتا ہو
 ۱۰۰۰۰ زبے مرشد عارفان شہزاد
 ۱۰۰۰۰ کہ خوب خستہ عشق قدار رہتا ہو
 ۱۰۰۰۰ پادشہ کو ملک کو شاک آتا ہو
 ۱۰۰۰۰ غم پیاں کے سراغی رہتا ہو

سلام

رواق عالم صی مصطفیٰ پید ہو
 رب کریم وق عرش عظام پید ہو
 از خوشا بزم نشاط روز سلاطین عالی
 دھوم خفی کھڑی کھڑی کھڑی
 عیش غم پر فزشتون میں یہ ہر
 قاتل عترت نام نہا پید ہو
 فتنہ کے ہاتھوں کے ہاتھوں کے ہاتھوں
 پہنچا بھر جان کے ہاتھوں کے ہاتھوں
 جھکو سجھے شہنا نا
 ہمیش دنیا نہیں کہنے فقیر اللہ کے
 خواہش سے غنی ہے کہ ایسا پید ہو
 دولت دین کے کیا ہے شہنا
 باداران سب سے بڑا ہے ایسا پید ہو
 واہ کیا دیندار ہے ایسا پید ہو

عہ قلاب میں یاد آہی لبت و صیفین
 عاشق جانبار جان مصطفیٰ پید ہو
 مرنے مرنے شہد زبور اقلیدہ اسلام
 پھر دایسے فدیہ رافضی پید ہو
 شکلات دو جان غم کون کون
 ناشین مصطفیٰ شنگلا پید ہو
 جان میں صلیب کون کون
 بند سے ہو جان پید ہو
 جس جگہ شنگلا پید ہو

سلام

جہان سے آہ خف و تر پید ہو
 جہان سے آہ خف و تر پید ہو
 جہان سے آہ خف و تر پید ہو
 جہان سے آہ خف و تر پید ہو
 جہان سے آہ خف و تر پید ہو
 جہان سے آہ خف و تر پید ہو
 جہان سے آہ خف و تر پید ہو
 جہان سے آہ خف و تر پید ہو
 جہان سے آہ خف و تر پید ہو
 جہان سے آہ خف و تر پید ہو

عہ فتنہ نبی کی شان سے پید ہو
 چپے سمنہ دلیل سوار پید ہو
 عہ دوات دینہ تو علم و تقاضا پید ہو
 دغا کھون تو علم و تقاضا پید ہو
 عہ ریاض خشاک بر یون کون کون
 پواخزان کی کیم بار پید ہو
 عہ شہیدان زمان تو دین پید ہو
 ہوسے کے عقل ہم سو گوا پید ہو
 جنون کے تو کام کون کون
 عہ پیر کے جو کون کون کون
 دھوئیں کون کون کون کون
 عہ یک کلام صیضیم کہان کون کون
 شہید بادشہ ذوق فقار پید ہو
 عہ یک کلام صیضیم کہان کون کون
 شہید بادشہ ذوق فقار پید ہو
 عہ یک کلام صیضیم کہان کون کون
 شہید بادشہ ذوق فقار پید ہو

ہو چکا جو گئے تم بھی مونس
جو عز و زاریات مصمم رہے

کلام

سلامی جو سلام مر نضا ہو
اُسے فوج آتشِ دوزخ سے کیا ہو
عالمِ خلیفہ پیرین رولہ ہو
کہ اشکِ خیمہ در بے لہا ہو
کسے در فوقِ اہلِ زہم عزتین
برابر بان ہر اک شاہ و گدا ہو
میری جان ہو خدا کی بے جا
زمین کی پلا بے فون بہا ہو
کہاؤ نے یہ بکین گئے کبھی ہم
شہرِ دین سا ہمارا سنہا ہو

عینِ یابی نہیں نیلے دیوین
کہا شہ نے ہمارا بھی خدا ہو
عقہ قلعہ سر کر کر و غور
غضب کا سانحہ بھی بولا ہو
دُھن کہ اسی بھی کوئی نبی ہو
کوئی دولہا بھی قلم سنا ہوا ہو
ہر اک کہنا تھا وہ قاسم کا سر
کہ جس پر سیاہ کا سہر بندھا ہو
کہا زبانی کیوں دتے بچائی
کوئی کیا حادثہ تازہ ہوا ہو
کہا شہ نے بہن کیونچہ گیا ہو
جوان بیٹا مارا گیا ہو
جو کوئی پوچھتا کہنی سکیست
مرا بابا شہب کہہ دلا ہو

قلعہ سے شکر کتنا تھا کہ دیکھو
پیشاب کتنی ہی کلابے لڑا ہو
دین پر ماتھن اڑتوں کی جیکے
بہی عابد مر بس کہہ دلا ہو
جسے فردوس کے آئے تھے غلے
وہی اب اسے کفنِ عُریان پڑا ہو
قلعہ سے کہا رنگ بے دیکھو
سرسشت سے کھیلے لڑا ہو
بہن بلوے میں بچیلے لڑا ہو
صدائی کر دے بس صبر بھینا
وہی بہتری ہو مسکی رضا ہو
کہا شہ نے کہ اب بعدِ شہادت
پتن ہو اور خاک کہہ دلا ہو
عجبت مونس ہو فکرِ معیشت
علی سا بدشاہت حاجت واری ہو

لہ

دُرُشانی ابریکھا تھاکے کیا تھو
خشت کر فیض بوجہ فیض کے کیا تھو
نفس جاری پر شمشاد گشا کے کیا تھو
جسے جو مانگا وہی پایا تھو کیا تھو
شکلین لاکھوں تہین حل کر تھو کیا تھو
جو طلب جسے کیا پایا تھو کیا تھو
دیکھنا کافور ہو جاگی گرمی حشر کی
جام کو تر جب لے گا تر تھو کیا تھو
مونیوں سے ہو دیادین علی کے لالہ
ہم بین ملا مال ہے بادشاہ کا تھو
کونسی صغیر پیکر شاہ والا تھو
اگر کیا خط مرید کیجیا تھو

۷۷
کفر کے رطلق میں بیٹے کے کرتکند
باب خیر جب کھلا تر کھلا تھو
بنت بوجہ غارت زمین کی تھو
مصطفیٰ کے پاؤں شہر خدا تھو
شکلین بیٹنگی شان اک تھو
چھوڑا صوفیہ خیال تھو
او تعالیٰ اللہ کہاں ہو تھو
برخی کا تھو ملتا ہو خدا تھو
اہل دولت سب اک کھلایا تھو
جب تک کہ تھو تھو تھو
کشتہ تھو حضرت اراکون تھو
پاؤں کیجی تھو تھو تھو
کشتہ تھو تھو تھو تھو
پاؤں کیجی تھو تھو تھو

۷۸
وقت غارت تھا میرانی کا تھو
دیر تک چھوڑا گونستے کو داتا تھو
کیا تعجب ہو ہو تو تھو
تندرانی پر شاہوں کے تھو
شام میں کون کون تھو
میں تھو تھو تھو تھو
کریلا من ہو تھو
پاؤں کیجی تھو تھو تھو
خیرین کرم کو غنیمت جان تھو
فانک میں لجا گیا اک تھو
گوشہ تھو تھو تھو تھو
سخت ادا میں تھو تھو تھو

آواز فاطمہ نے دی تھی کہ بیدار
 آئی ہوں لاش میں ہے اب یہ کپڑے
 کے رکھنے ہو کیا ادھر
 ابان کو کوہ میں تو اس کے لیے
 پہلے مسکائی کہیں ساتھ تمام
 رنج علی پاری قتل کا مضر ہے
 احمد کفر سے بدیہی
 میرے بیٹا جو دھوب سین ہو
 سوجھ گھسٹھا ہو
 کعبہ میں برکت شگنی و اور ہے
 کاٹھن ہے اپنے علی کو پکارا ہے
 شہزادہ علیج اور یوسف شہزاد
 بیٹوں خود کا پاس سے لگا کر
 موت کو وقت خوشنویں کا لیا
 وہ ماتھ میں اور میں حیدر ہے

۱۰ قاتل دھر تھے ہاتھوں میں فخر و کبر
۱۱ عشرہ دوزخ تھے انھوں نے بیان
۱۲ ہرگز اس کے نصیب سے دیکھو کہ تھے
۱۳ ہرگز اس کے نصیب سے بیان
۱۴ یہ تھے بغیر ہاتھوں میں ساغر ہر
۱۵ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۱۶ میدان میں جنگ کو جو امام ہر
۱۷ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۱۸ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۱۹ غل غار کج بریہ میں ہرگز
۲۰ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۲۱ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۲۲ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۲۳ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۲۴ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۲۵ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۲۶ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۲۷ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۲۸ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۲۹ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز
۳۰ ہرگز اس کے نصیب سے ہرگز

۱۰۰
 ہر کی جو میں آگ تو اب ہر کی
 بچوں کو دیوں میں نہ خط
 ۱۰۱
 عالم نے چھین لی زینت
 فاطمہ عار ہے
 ۱۰۲
 ملکین احمد سے فاطمہ عار ہے
 ۱۰۳
 بانی سکینہ روتی تھی سر پہ
 منشا تھا شمر باغین ہر پو
 ۱۰۴
 ملک قلعہ جنگات کے تھے جز
 میدان میں تیغ دو کی ہے پو
 ۱۰۵
 شاہ نام میں قوت جنگ
 کہ جو جز قوت جنگ
 ۱۰۶
 بین کلال عین کے خیر ہے پو
 ۱۰۷
 لڑا تھا لڑا دھیر ہے پو
 ۱۰۸
 قلعہ کے گھر گیا جھکی کے پو
 ۱۰۹
 حاکم کے شقی سرور ہے پو
 ۱۱۰
 خاں مہین ان کے
 ۱۱۱
 آگے نواب بیت محمد تھے
 ۱۱۲
 سچے عین تھے نیز خوشتر ہے پو

کلام

۱۔ عجب چاکر قلب قابو سے ہے
 ۲۔ نکل جانے لکھنے میں پیکو ہے
 ۳۔ کہ غلے اب گھٹے ہیں پیکو ہے
 ۴۔ عجب چاکر تیری برائیتوں سے ہے
 ۵۔ تیرا کمر خنجر غلے بدعت سے ہے
 ۶۔ نہ اچھے خوشہ زندہ
 ۷۔ عجب غلے خنجر غلے سے ہے
 ۸۔ پونی لفظ خنجر غلے سے ہے
 ۹۔ پڑی جان سر غلے سے ہے
 ۱۰۔ عجب غلے خنجر غلے سے ہے
 ۱۱۔ جہالت سے غلے سے ہے
 ۱۲۔ اڑاتا ہو کون آنکھ سے ہے
 ۱۳۔ عجب غلے ایک لکے زخم جگہ سے ہے
 ۱۴۔ خیال آگیا لکے زخم سے ہے
 ۱۵۔ لہو کی جو بولتی آنسو سے ہے
 ۱۶۔ عجب غلے کا فوراً تش کی گری
 ۱۷۔ جہنم بولے آنسو سے ہے

۱۔ عجب غلے کہ پختہ کتنی تھی زرا
 ۲۔ کہ ظاہر زخم دل آنسو سے ہے
 ۳۔ عجب غلے کہ سب جوان اس وقت
 ۴۔ شکستہ ہیں کو پیکو سے ہے
 ۵۔ نہ سر کاویئے کو پیکو سے ہے
 ۶۔ عجب غلے کہ جوتے پہلو تھی اہل مجلس
 ۷۔ کہ دل اب نکلا ز پیکو سے ہے
 ۸۔ غلے دل کی بے چین کھنجر ہے
 ۹۔ یہ کاشا نکلا ہے پیکو سے ہے
 ۱۰۔ عجب غلے کہ راکیا لکے زخم سے ہے
 ۱۱۔ شاد غلے حشر زخم سے ہے
 ۱۲۔ عجب غلے روان کا روان آنسو سے ہے
 ۱۳۔ ہوا جب روان کا روان آنسو سے ہے
 ۱۴۔ جس کی صدا آئی پہلو سے ہے
 ۱۵۔ عجب غلے کہ بالیدگی ہو در شہر چمکے
 ۱۶۔ کہ آج عین ننگ بازو سے ہے

۱۔ عجب غلے کہ شہر سے عباس نے وقت طلت
 ۲۔ کہ شہر سے عباس نے وقت طلت
 ۳۔ علم ٹھکانے پیکو سے ہے
 ۴۔ عجب غلے کہ شہر پانی نہ پیکو سے ہے
 ۵۔ چھدری شہر سے پیکو سے ہے
 ۶۔ عجب غلے کہ کچھ پیکو سے ہے
 ۷۔ مراد جو غلے سے پیکو سے ہے
 ۸۔ درد کار ہو غلے سے پیکو سے ہے
 ۹۔ عجب غلے کہ شہر سے پیکو سے ہے
 ۱۰۔ عین غلے گاند بازو سے ہے
 ۱۱۔ عجب غلے کہ شہر سے پیکو سے ہے
 ۱۲۔ کو نکلا غلے سے پیکو سے ہے
 ۱۳۔ چین غلے سے پیکو سے ہے
 ۱۴۔ عجب غلے کہ شہر سے پیکو سے ہے
 ۱۵۔ کہ باغ جو غلے سے پیکو سے ہے
 ۱۶۔ عجب غلے کہ شہر سے پیکو سے ہے
 ۱۷۔ اسد یونین غلے سے پیکو سے ہے
 ۱۸۔ قدم کیا غلے سے پیکو سے ہے

۱۰۰ قضا کے پابین عمل پاش نہ کہ تم کو
 ۱۰۱ جہن میں جیسے کوئی بچوں صبر
 ۱۰۲ جملہ کی ہو کیساں میری کو تیر
 ۱۰۳ لہذا دل نہ کھجی کہے
 ۱۰۴ کسی کو دریاں شاوہ بن جو تیرے
 ۱۰۵ قضا کے گو تیرے تارے مرقم تو تیرے
 ۱۰۶ تو تیرے عشق کے شان
 ۱۰۷ نہ کہ کچھ جوان ہیں خدا کی
 ۱۰۸ جیسے تیرے تیرے جبر وہ بہر تو تیرے
 ۱۰۹ جیسے تیرے تیرے جبر وہ بہر تو تیرے
 ۱۱۰ ہوا جو فکری نامان دو لہن کی جلائی
 ۱۱۱ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۲ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۳ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۴ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۵ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۶ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۷ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۸ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۹ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۲۰ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے

۱۰۰ قضا کے پابین عمل پاش نہ کہ تم کو
 ۱۰۱ جہن میں جیسے کوئی بچوں صبر
 ۱۰۲ جملہ کی ہو کیساں میری کو تیر
 ۱۰۳ لہذا دل نہ کھجی کہے
 ۱۰۴ کسی کو دریاں شاوہ بن جو تیرے
 ۱۰۵ قضا کے گو تیرے تارے مرقم تو تیرے
 ۱۰۶ تو تیرے عشق کے شان
 ۱۰۷ نہ کہ کچھ جوان ہیں خدا کی
 ۱۰۸ جیسے تیرے تیرے جبر وہ بہر تو تیرے
 ۱۰۹ جیسے تیرے تیرے جبر وہ بہر تو تیرے
 ۱۱۰ ہوا جو فکری نامان دو لہن کی جلائی
 ۱۱۱ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۲ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۳ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۴ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۵ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۶ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۷ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۸ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۹ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۲۰ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے

۱۰۰ قضا کے پابین عمل پاش نہ کہ تم کو
 ۱۰۱ جہن میں جیسے کوئی بچوں صبر
 ۱۰۲ جملہ کی ہو کیساں میری کو تیر
 ۱۰۳ لہذا دل نہ کھجی کہے
 ۱۰۴ کسی کو دریاں شاوہ بن جو تیرے
 ۱۰۵ قضا کے گو تیرے تارے مرقم تو تیرے
 ۱۰۶ تو تیرے عشق کے شان
 ۱۰۷ نہ کہ کچھ جوان ہیں خدا کی
 ۱۰۸ جیسے تیرے تیرے جبر وہ بہر تو تیرے
 ۱۰۹ جیسے تیرے تیرے جبر وہ بہر تو تیرے
 ۱۱۰ ہوا جو فکری نامان دو لہن کی جلائی
 ۱۱۱ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۲ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۳ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۴ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۵ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۶ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۷ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۸ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۱۹ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے
 ۱۲۰ کہ جو کہ کو اب ایسے غم تو تیرے

لوگ بیان کرتی تھیں صغیر کا بڑا حال
 یا اسی خط شاہ ویر پر آج پوچھنے
 جج عاشور جو حضرت کے سواری تھی
 جس کے تھکے عجز و زور تھا آج پوچھنے
 شہنشاہی چاہی نہ مدد فوج سے جانتے تھے
 جانیں شہر پر کرنے جو خدا آج پوچھنے
 کتنے تھے رشتہ میں کچھ بھڑکے
 یا خدا اب بھی کی راہ تھا آج پوچھنے
 بولے لگے گھوڑے پال تو قاتل کئے
 حال ہو چکا ہے اور چپا آج پوچھنے
 بلو کتنی تھی کہ منتر نہ بکھر جائے
 جان صبا آراں کر لیتے تھے
 وہیں نہ ہر سے کتنی تھی آج پوچھنے
 دیر و دس بریں تک نہ آج پوچھنے

بیچین گمان فتنہ نے کڑھائی ہوئی
 خاک جہون پر مل جا آج پوچھنے
 شہر کی شان پر پڑھا تھا جو
 کوڑھنے ہوئے محبوب خدا آج پوچھنے
 شہر کے تھے پائے پائے شہر میں
 کہ کسکے تھے عقہہ آج پوچھنے
 شہر کا شام میں گھر گھر کھلے ہوئے
 سب بازار پر ان بلا آج پوچھنے
 اہل کین کتنے تھے جہاں ہوا آج پوچھنے
 آسمان سے کیوں نہ آتا آج پوچھنے
 مشکف ہو در شہر میں تو آج پوچھنے
 خود اجابت طرہ سے آج پوچھنے

ملام
 چھٹینا پیری جو انی تھی
 بین دن کی زندگانی کی تھی
 بقی تھی گویا کچھ کی تھی
 تیری دست اور ہوائی دیکھ
 کتنے تھے سجادہ میں باب کی
 دید و منہ کی روانی دیکھ
 قبا میں جب گھٹ گیا کلام
 اپنے دلہائی شہر کی تھی
 کتنے تھے ازرق سے قائم آج پوچھنے
 غنہ تیری بیلوانی دیکھ
 نیک بولہاں سے آج پوچھنے
 نصفوں کی قدر دانی دیکھ

داندہ دوگون سے بالا چڑھ گیا
 جس افسانہ کی گرائی دیکھ کر
 روئے ہنسنے لگے رانی دیکھ کر
 بیچ دیکھے شادمانی دیکھ کر
 کھنکھاتے عابدی رانی دیکھ کر
 بانجیوں کی بیٹی رانی دیکھ کر
 لکھنؤ کا لنگڑا بھائی دیکھ کر
 بیڑیوں کی بھی گرائی دیکھ کر
 بہ علات میں کہے ہوئے شعر
 طبع کی اپنے روانی دیکھ کر
 سلام
 گنگ خارا ہو جو اس غم سے ہونانی
 جگر آئی شہ نے نہ پاؤں ہم

لحار

مہر شاہ کہ لائی دیکھیے
 بوند بانی کی زبانی دیکھیے
 کہنی زنجیر سے بستی دیکھیے
 جہنم بونے سے بستی دیکھیے
 بولی زنجیر سے بستی دیکھیے
 موت خدا پروردگی دیکھیے
 کہنے نغمہ شمع سے تاد و ہر
 بدگئی گھر کی صفائی دیکھیے
 کہنے فتنہ سے زنجیر سے کہا
 چلی کے بیٹوں کی لڑائی دیکھیے
 کہنے سے سیکھنے کے کہا
 چل گئی میری کلانی دیکھیے

بابو نے زنجیر سے زندان کی
 لاش گئی میری کمانی دیکھیے
 آہ کہ کس کا تھا کس کو آئی دیکھیے
 قید میں چوڑا ہوا دیکھیے
 شہ سے اپنا دوتا چھوڑا دیکھیے
 کشتی است بچائی دیکھیے
 شاہ کہنے نغمہ تقدیر کا دیکھیے
 لاش اکبر کی اٹھائی دیکھیے
 آہ کہ سے پیغمبر سے کہا
 میری شب شک جلیبی دیکھیے
 کیا یعنی تھا شمع جلیبی دیکھیے
 سید احمد جلالی دیکھیے
 کہنے غضب بر مونسو جلالی دیکھیے
 قبر چلی شہ سے دیا دیکھیے

شاہ کہنے نغمہ کو ہم دیکھیے
 کہنے عباس جانی دیکھیے
 آہ کہ بوند جرم سے دیکھیے
 کی مری زنجیر سے دیکھیے
 رورو کہنے نغمہ ان ہاتھوں سے دیکھیے
 قبرا مغر کی بستی دیکھیے
 پو گیا شمع سے بستی دیکھیے
 نسبت حور کی رسانی دیکھیے
 بولے سرور گری پرستی دیکھیے
 اور عباس کی شمع سے دیکھیے
 شہ سے است کے لیے گھر دیکھیے
 کہنے بستی بانی دیکھیے
 بولے خوش کنا تھا یہی دیکھیے
 کہستان دل بد لگائی دیکھیے

۱۰۰
 اہل کین منہ سے پائے سے
 اس بھلائی پر جیانی دیکھیے
 ۱۰۰
 شکہ بر مو آنس کہ ابویہ مخفی
 بخت کی اپنے رسانی دیکھیے

۱۰۰
 اے تجری فریاد و فغان کے نہ رو
 افسوس میں جی کہھی کہ نہ رو
 ۱۰۰
 جہت پر گران گو گران سے نہ رو
 باقمین جو فرزندیم کہ نہ رو
 ۱۰۰
 کیا تو سوز متقل میں کہ نہ رو
 لاشے کوئی سبط سیر پائی
 ۱۰۰
 زینب کے دلبر کوں فوہلان کی نہ رو
 جب تک فیدر شاہ پر دم نہ رو

۱۰۰
 گئے بہت گئے عجب دیکھو
 خجین گورنگا خواہ کہ نہ رو
 ۱۰۰
 لکڑے دن کو عجب حال تھا
 بریل دم فوت سے نہ رو
 ۱۰۰
 کہتی تھی یہ باد کہ علی اکبر
 لوگو کوئی پیچھے شاہ
 ۱۰۰
 کہنا تھا کہ نہ رو
 بی بی سے کہو اسے کو نہ رو
 ۱۰۰
 سکنید جیسا کہ نہ رو
 تاشمیر سے نہ رو
 ۱۰۰
 زینب کے کہا بیٹین کی لاٹھیاں
 کس طرح بیان آہ و فغان
 ۱۰۰
 طرح سے لاشوں کو نہ رو
 حدیث کی بات یاد سے نہ رو

۱۰۰
 دربار میں لائے تھے وہ فغان کا لکڑا
 فغان تھا کہ قیدی کی غل کی نہ رو
 ۱۰۰
 بول لائے سکینہ کی طرف سے
 یہ لڑکی فریب میں نہ رو
 ۱۰۰
 جب بیدیاں سمجھا تھیں کہ نہ رو
 کھجے بین عمر میں بکاد نہ رو
 ۱۰۰
 تھی تھی افسوس میں نہ رو
 مان کو کہیں پچھو نہ رو
 ۱۰۰
 اس دن سے پرانے تھے سجادہ
 حرم میں جی کہ نہ رو
 ۱۰۰
 افسوس کہ جی کھول کے نہ رو
 احوال میں تھی نہ رو

سلام

گنہ کے مرض کی دوا چاہیے
سلامی کو خاں شفا چاہیے
سلامی ہر اک دم بکا چاہیے
مدارات ماہ عرا چاہیے
دسندہ پھل مہا چاہیے
سلامی دیرم نضا چاہیے
نعت محمد حضرت نے قے کہا
بعد محمد حضرت چاہیے
الحی مرا فربہا چاہیے
صد آئی بختا ترے شیون کو
کہا نہیں بس اور کیا چاہیے
کہا نہیں کہ تو بولے حسین
کہا نہیں کہ اب جہان اٹھا چاہیے

رو شام میں در زنبیل چاہیے
کفن ہر شے چاہیے
شہر کی بڑے پیچھے ہوا
بن کے لیے اک دوا چاہیے
کہا مان نے اکبر لڑو جب کہ بول
تھو وہ بولے تمھاری عا چاہیے
گیا حرم جون میں تو بولا عم
بجز تیغ ظلم اور کیا چاہیے
پھر حاکم وقت سے بے یاب
ہی اس ظلم کی سزا چاہیے
ارے حرم شہان ہو باز
اگر مال و جان کی بقا چاہیے
کہا حرم نے نہ پھر کر دور ہو
ہوین پائیں ال عبا چاہیے

علائی ندین لے مال حرام
علائی شہر میں آنا چاہیے
خارجی خجین بھی کیا چاہیے
خارجی اور بندے کے کیا چاہیے
بجی کے نواسے کا قاتل جو تو
چاہے بھگا اور حبیب چاہیے
جڑائی کا حاکم کے کیا فوت ہو
بھلائی کا مجھ صلا چاہیے
نہین سے کہا رو کے ختم کر
بہتر مرادوں کی جا چاہیے
کہا نہیں زنبیل میں چنکدیں
کہا نہیں کہ جو جسے سوا چاہیے
نہ اکبر کو جسے سوا چاہیے
نہ جہاں کو آہ عورت ہوئی
خدا کے غضب سے ڈرا چاہیے

قطعہ
 بندہ عاجب کلا بولے زین العجا
 دلا یاد نہ شکلاں چاہئے
 قطعہ
 گھٹے دم گلے میں کہ گردن
 بر حال شکر خدا چاہئے
 قطعہ
 کھانسی سے عباس نے پایا
 ترائی کی ٹھنڈی ہوا چاہئے
 قطعہ
 گر آیا تو فرمایا شیریں
 تو ہماں پر آت خدا چاہئے
 قطعہ
 تو ہماں پر آت خدا چاہئے
 سب تعین
 قطعہ
 وہ بولا کہ مائی بن
 فقط آب ریغ خدا چاہئے
 قطعہ
 صدق کرے سر غلام آپ
 خداوند غنٹ رضا چاہئے
 قطعہ
 خدا مشکل فتح آسان کرے
 مسحق میں اب دیا چاہئے

قطعہ
 بنی زار دیان کنتی شہین شہ
 بیہوش لطف و عطا چاہئے
 قطعہ
 کھانچوں کے قابل کے نہیں
 اسے کبھ تو فخر خدا چاہئے
 قطعہ
 زیارت کو سرور کی موت
 سو سے کہ باب چلا چاہئے

سلام

قطعہ
 مہر آئی تیرا دل غم دیدہ کا ارمان
 مہر شاہ جیب میں مری جان
 قطعہ
 فخر تھا کہ کو دم رنج کہ اسے جسے
 نیت نہ کہیں باہر بیان
 قطعہ
 نہت نہ کہیں اعدا
 کیوں شکر کا لفظان

قطعہ
 باؤ کو کنتی تھی جدائی کا نہ صدمہ کھو
 پہلے گر خست کبر سے مری جان
 قطعہ
 خان خون میں جو بہن پہنچاں
 کس طرح خاک سے سنبھل جائے
 قطعہ
 دُوب کر رنج میں یوں ہوئے کہ غلام
 جس طرح امین چھوڑا دیان
 قطعہ
 جس سے مل کے گلے کنتی تھے نصراں
 لاکھوں بیہوش میں تر چھوڑا دیان
 قطعہ
 انکھ کنتی تھے اعلیٰ کی طرف جو نہیں
 انکھ سے سلطان مجاہدی کے ارمان
 قطعہ
 ننگے سر پہی چھوڑا دیان
 خچے سے لے کر جو جب نہ بیان
 قطعہ
 جیسے روضہ نیر سے دیا لہو نوش
 ایسا تیار کہ وطن سے نہ بھٹا دیان

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

۱۷۱
 غیب جلے لگا جس وقت تو ناموس بی
 ۱۷۲
 ننگے سر ہو کر سیاہ
 ۱۷۳
 سفید شوق ہوا دست سے خزان نکلا
 ۱۷۴
 پیٹہ پاک میں گرا یہ خزان نکلا
 ۱۷۵
 روئے جو اس میں معنی نہ آتا
 ۱۷۶
 حشر میں ہے وہ باب خندان نکلا
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

جبر کی ذوق قرار کہ جلد رولے
ورد بناسے عالم سستی خراب ہو
نجا جلال ز نورین بھی جلال ہو
غصہ ز احسین ہوا ارباب ہو
موت کو فوت کہ نہیں ز احباب
مدوح میسر اشاعت رو چاہے

سلام

موت کو فوت کہ نہیں ز احباب
مدوح میسر اشاعت رو چاہے
موت کو فوت کہ نہیں ز احباب
مدوح میسر اشاعت رو چاہے
موت کو فوت کہ نہیں ز احباب
مدوح میسر اشاعت رو چاہے

جبر سے زمین بوفل سے کی عین
بوجھ بایں کی چشمہ کباب
وہ نشتر کام یوں کج جان
کہ چھوٹ چھوٹے رو گیا جراب
سکینہ نہی بابا بھگت بابا
خدا کی واسطے لادو علی
عہ نقہ تھی حضرت کو ذوق
صدایہ تھی یارین بوز بابا
کہ سے کھینچے یارین بوز بابا
وہ بون میں کہ سے کھینچے یارین
موت کو فوت کہ نہیں ز احباب
مدوح میسر اشاعت رو چاہے
موت کو فوت کہ نہیں ز احباب
مدوح میسر اشاعت رو چاہے
موت کو فوت کہ نہیں ز احباب
مدوح میسر اشاعت رو چاہے

جبر سے زمین بوفل سے کی عین
بوجھ بایں کی چشمہ کباب
وہ نشتر کام یوں کج جان
کہ چھوٹ چھوٹے رو گیا جراب
سکینہ نہی بابا بھگت بابا
خدا کی واسطے لادو علی
عہ نقہ تھی حضرت کو ذوق
صدایہ تھی یارین بوز بابا
کہ سے کھینچے یارین بوز بابا
وہ بون میں کہ سے کھینچے یارین
موت کو فوت کہ نہیں ز احباب
مدوح میسر اشاعت رو چاہے
موت کو فوت کہ نہیں ز احباب
مدوح میسر اشاعت رو چاہے
موت کو فوت کہ نہیں ز احباب
مدوح میسر اشاعت رو چاہے

تمام شد دیوان فصاحت سلاہماے میروفس صبا مرحوم بار دوم بہماہ جولائی ۱۳۱۶ھ	بہت تلاش ضعیفی میں کی گئی نظر آئی کہین صورت شباب	بہت تلاش ضعیفی میں کی گئی نظر آئی کہین صورت شباب
--	---	---

رباعی موتس دروفات نہیں	رباعی موتس دروفات نہیں
خوش فہم و سخن سنج و سخندان رہا ذی رتبہ و ذی شوکت و ذیشان رہا ہو جاتی تھی جس سے بزم شہ مطلع نور بہات وہ آفتاب تابان نہ رہا	انیس نے کیا دنیا سے اتقال افسوس جہان سے گیا کیا صاحب کمال افسوس زمین شعر و سخن جکے دم سے رکوشن تھی وہ آفتاب ہوا مورد زوال افسوس
رباعی موتس دروفات نہیں	رباعی موتس دروفات نہیں
افسوس دلا انیس مغفور نہیں ہر چشم لہو روئے تو کچھ دور نہیں تارے بھی ہیں خورشید بھی ہر ماہ بھی ہر آنکھیں جسے ڈھونڈتی ہیں وہ تو نہیں	مراح نبی و آل دنیا سے اوٹھا خوش خصلت و خوش جمال دنیا سے اوٹھا تھا بد رصفت کمال جسکا روشن افسوس وہ ذی کمال دنیا سے اوٹھا

وہابی
آپس وقت آج

عازم طرب عالم بالابون میں
اب اپنے مکان کو جانے والا ہوں میں

یارب ترانام پاک بچنے کے لئے
پڑیوں کا مالا ہوں میں
گو یا کر
میر

